

Finnish
Greatest Battle Ever Fought, The
62-0311

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Suurin taistelu, mikä koskaan on taisteltu

Jeffersonville, IN, USA

11.3.1962

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Suurin taistelu, mikä koskaan on taisteltu

¹ Kiitos sinulle, veli Orman. Herra siunatkoon sinua.

² Huomenta ystävät. Olen onnellinen ollessani täällä jälleen tänä aamuna, vähän itselleni odottamatta, ja olen varma, että se on sitä seurakunnalle. Ja minä olin vain lukemassa, ja Herra näytti panneen jotakin pientä sydämelleni tuotavaksi seurakunnalle, ja ajattelin, että oli aika tehdä se. Ja nyt tämä...

³ Kun saavuin, en silloin tiennyt, että tulisin olemaan täällä tänä sunnuntaina, ja ilmoitin, että minulla olisi Sanoma seurakunnalle. Ja haluan, jos Jumala suo, tuoda tuon Sanoman ensi sunnuntaina. Ja siihen tulee menemään melko pitkä aika, joten me emme luultavasti pääse lähtemään ennen kello puoli yhtä, tai ehkä kello yhtä, tuolla kerralla. Se on ollut sydämelläni pitkän aikaa, ja uskon, että olen yleisölle velkaa vastauksen, miksi en ole ollut aktiivinen ulkona kentällä. Ja olen saarnannut kaikkialta sen ympäriltä, mutta olen varma, ettei se koskaan tullut tuoduksi ulos aivan oikein, niin kuin sen olisi pitänyt tulla; joten ajattelin, että jos Herra suo, haluaisin ensi sunnuntaina ottaa aikaa ja selittää syyn miksi, ja antaa teidän tietää Kirjoitustenmukaisesti, mitä on meneillään. Ymmärrätekö? Vain mitä se kaikki on, koska luultavasti tulen kohta menemään meren yli tai jonnekin. Odotan nyt minne päin Hän haluaa kutsua minut menemään.

⁴ Noin kaksi tai kolme yötä sitten, sain puhelinsoiton lähellä keskiyötä, ja se oli pyyntö rukoilla jonkun naisen puolesta, joka oli sairaalassa. Ja he soittivat minulle ja pyysivät rukoilemaan. Ja olen unohtanut, minkä nimen he antoivat minulle... Sanottiin, että se oli rouva James Bellin ystävä, värillisen sisaremme täällä seurakunnassa, joka on hyvin uskollinen, hieno nainen. Uskon, että tuo nimi, joka minulle annettiin, oli Shepherd. Niinpä nousin ylös vuoteesta ja polvistuin ja sanoin vaimolleni, jonka puhelinsoitto oli herättänyt: "Meidän täytyy rukoilla rouva Shepherdin puolesta. Sisar, joka soitti, on rouva James Bellin ystävä." Niinpä rukoilimme hänen puolestaan, menimme takaisin vuoteeseen.

⁵ Ja sitten noin kello 10 tai 11 seuraavana päivänä sain jälleen puhelinsoiton. Se oli Billy, ja hän sanoi, ettei se ollutkaan rouva Shepherd, vaan rouva Bell itse. Se ei ollutkaan rouva Bellin ystävä, vaan rouva Bell, joka oli sairaalassa, hyvin vakavassa tilassa. Kiirehdin sairaalaan, mutta hän oli jo mennyt. Herra oli kutsunut rouva Bellin kotiin.

⁶ Rouva Bell on ollut uskollinen kokoontuja kanssamme täällä seurakunnassa vuosia. Hänen miehensä ja minä työskentelimme yhdessä minun isäni kanssa monia vuosia sitten; arvelen, että siitä on kolmekymmentä vuotta tai enemmänkin. Ja me rakastamme sisar Belliä; hän oli suuri henkilö.

⁷ Hänellä oli äkillinen sappirakosta johtuva kohtaus, ja hänen lääkäriensä, joka todella tunsi hyvin tapauksen, oli ulkona kaupungista tuohon aikaan, ja joku uusi lääkäri oli tullut katsomaan häntä ja oli neuvonut hätäleikkaukseen, eikä hän selviytynyt siitä. Ja hän oli... Uskon, että, niin kuin olen ymmärtänyt, hänen vakituinen lääkäriensä ei olisi kehottanut leikkaukseen, koska hän oli raskasrakenteinen ja hänen sappirakkonsa oli huonossa kunnossa ja hänellä oli kiviä, tai jotakin muuta siinä, ja Herra oli ollut armahtavainen. Hänellä oli ollut noita kohtauksia aikaisemminkin ja Herra oli pitänyt niistä huolen monta kertaa, mutta sattui vain niin, että... Mutta, lopputuloksena voisimme sanoa tämän: Jumala kutsui siar Bellin pois, ja sillä tavalla se täytyy ottaa. Näettehän?

⁸ Ja kuinka se annettiinkaan minulle, niin että ajattelin sen olleen rouva Shepherd; en tuntenut rouva Shepherdia. Tuo rouva voi olla täällä tänä aamuna, ja saatan tuntea hänet, jos näkisin

hänen kasvonsa. Mutta sanottiin, että se oli rouva Shepherd; ja se ehkä kaikki tehtiin sillä tavalla siksi, että jos olisin tiennyt sen olleen rouva Bell, joka oli tuossa tilassa, olisin luultavasti mennyt sinne välittömästi ja rukoillut hänen puolestaan; ja sitten, katsokaahan. Jumala ei ehkä halunnut meidän tekevän sitä. Niinpä me tiedämme, että kaikki nämä asiat toimivat yhdessä niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa.

⁹ Ja olen varma, että sisar Bell rakasti meidän Herraamme; hän oli hyvä nainen. No niin, hän oli yksi meistä. Täällä meillä ei ole mitään värirajoja; Jumalan perheessä ei vedetä värirajoja. Olemme me sitten punaisia, ruskeita, mustia, keltaisia, tai valkoisia, ei ole väliä mitä se on. Me olemme veljiä ja sisaria Kristuksessa; ja niinpä me täällä tabernaakkelissa rakastamme häntä ja kaipaamme häntä. Kuinka kaipaankaan sisar Bellin suuriäänisiä "aamenia" sieltä takanurkasta ja sitä, kuinka viedessäni häntä kotiin, hän puhui Herrasta Jeesuksesta.

¹⁰ Ja jos olen ymmärtänyt oikein, en tiennyt sitä kuin vasta muutama hetki sitten, mutta uskon, että hänen hautajaisensa tulevat olemaan täällä kirkossa. [Veli Neville sanoo: "Näin on."] Tänä tulevana tiistaina kello ["Yhdeltä."] yhdeltä, ja uskon että sinä ja minä ["Näin on."] olemme toimittava hautauspalvelun.

¹¹ Mutta seurakuntana me olemme yhtä vähempänä tänä aamuna. Kunnioittaaksemme sisar Bellin muistoa, nouskaamme seisomaan hetkeksi, kun kumarramme päämme.

¹² Elämän Jumala, joka antaa ja ottaa elämän, niin kuin entinen Job sanoi: "Herra antaa ja Herra ottaa; siunattu olkoon Herran Nimi." Joitakin vuosia sitten Sinä lähetit sisar Bellin joukkoomme olemaan kansalaisena kanssamme Jumalan suuressa yhteisössä. Ja me kiitämme Sinua kaikesta innoituksesta, mitä hän oli meille, kuinka hän rakastikaan laulaa ja todistaa ja oli niin täytetty Hengellä, että saattoi kirkua ja huutaa. Eikä hän hävennyt Jeesuksen Kristuksen Evankeliumia, sillä hänelle Se oli Jumalan voima pelastukseksi, Me näimme hänen vuosiansa kertyvän, ja aika tulee, kun meidän täytyy kaikkien vastata. Ja Sinä olet ottanut hänet meiltä tänä aamuna olemaan Sinun Läsnäolossasi, sillä on totisesti niin, että kun me lähdemme täältä, me olemme Jumalan Läsnäolossa.

¹³ Oi Jumala, me kiitämme Sinua kaikesta. Me rukoilemme, että Sinä siunaisit hänen miehensä, ystävääni Jamesia, hänen poikaansa, hänen tyttäriään, kaikkia niitä, jotka... Me ymmärrämme, että hänen poikansa lentää Saksasta, jossa hän on armeijassa, tullakseen kotiin osoittamaan viimeistä kunnioitustaan maan päällä, edesmenneelle äidilleen. Kuinka tuon nuoren miehen sydämen täytyykään tykyttää tänä aamuna. Minä rukoilen hänen puolestaan, Herra. Jumala siunaa häntä. Siunaa Jimmyä, ja kuinka hän on, nähdä hänen työskentelevän siellä ulkona väsyttäviä tunteja, hankkiakseen elätyksen perheelleen. Ja minä rukoilen, ettei tuota suurta perhettä erotettaisi toisistaan, vaan että tuo perherengas olisi ehyenä tuossa maassa toisella puolella.

¹⁴ Voikaamme me, Herra, nyt kiristää sota-asuamme ja vyötämme vähän tiukemmaksi, ja mennä taisteluun taistellaksemme yhtä vähempänä kuin mitä me olimme viikko sitten. Me rukoilemme, että Sinä ylläpitäisit meidät ja vahvistaisit meitä ja auttaisit meitä, kun me jatkamme eteenpäin. Ja jonakin päivänä me voimme jälleen kaikki kokoontua yhteen toisella puolella. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Amen.

¹⁵ No niin, voikoon poismenneen sisaremme sielu levätä rauhassa. Haluaisin sanoa, että hänen hautajaisensa tullaan saarnaamaan täällä tiistaina ja kaikki, jotka haluavat tulla, ovat tervetulleita. Ja arvelen, että veli Neville täällä on tehnyt järjestelyjä. [Veli Neville vahvistaa.] Ja sinulla on ne. Nyt tänään minä vain...

¹⁶ Koska täällä ei ole liian monia, jos jostakin voitaisiin tuoda istuimet veli ja sisar Slaughterille siellä takana. Sain soittosi, sisar Slaughter, ja menin rukoilemaan toisen sisar

Slaughterin puolesta, sisar Jean Slaughterin puolesta, jolla on tuo kuume. Hänellä on se todella pahana, mutta me luotamme Jumalaan, että hän tulee olemaan kunnossa.

¹⁷ No niin, me haluamme lukea jonkun Kirjoituksen, ja haluan vain opettaa tänä aamuna, käyttäen aikaa, koska sen jälkeen, kun olen tullut takaisin Arizonasta, on kurkkuni ollut hieman arka.

¹⁸ Ja nyt, ensi sunnuntaina, älkää unohtako... Uskon, että Billy on jo postittanut ilmoitukset, ja uskon, että se tulee olemaan melkoisen pitkä kokous, joten tulkaa niin varhain kuin voitte. Me haluamme aloittaa noin kello puoli kymmenen, tai kymmenen ja lopettaa noin kello puoli yksi, tai kello yksi, jotenkin sillä tavalla, kolme tai neljä tuntia tai enemmänkin. Haluan ottaa, ottaa Kirjoitukset. Tuokaa kynänne ja paperinne, ja vain selvittää sen. Jos on jotakin kysyttävää, te voitte kysyä sen, ja ehkä me voimme selittää sen, tai tehdä mitä voimme auttaaksemme.

¹⁹ Lukekaamme nyt ensin joitakin Kirjoituksia. Minulla on kolme paikkaa Raamatussa, jotka haluaisin lukea. Jos haluatte merkitä sen muistiin, ja jos teillä on kynä, haluan viitata tänä aamuna useihin Kirjoituksiin. Ensimmäinen on 1. Pietarin kirje 5:8-10, Efesolaiskirje 6:10-17, ja Daniel kirja 12:1-14. Nyt luettaessa, me käytämme aikaa.

²⁰ Käytännöllisesti katsoen jokainen on istumassa ja vain muutamia enää on seisomassa siellä takana ja sivulla, mutta me yritämme mennä sen lävitse niin nopeasti kuin mahdollista ja päästää teidät lähtemään. Sitten me tulemme rukoilemaan sairaiden puolesta.

²¹ Meillä on nuori nainen, joka makaa täällä tänä aamuna, joka on hyvin sairas. Olen ymmärtänyt, että hän oli hyvin sairas eilen. Halusin hänen vain kuuntelevan ensin tänä aamuna, ennen kuin rukoilen hänen puolestaan. Ja tiedän tämän nuoren naisen tilan ja hän on hyvin sairas, mutta meillä on hyvin suuri taivaallinen Isä, joka on enemmän kuin voittanut kaiken sairauden. Ja minulla on pieni...

²² Pyysin rouva Woodia, jos hän lukisi sen, mutta hän oli vähän vastahakoinen tekemään sitä. Artikkelin, missä eräs lääkäri oli todella hämmästynyt. Kun, hän oli Jumalallisen parantamisen arvostelija, eikä sallinut kenenkään edes puhua siitä toimistossaan, samoin kuin hänen apulaisenaan oleva hoitaja. Niinpä tapahtui, että hänellä oli potilas, jolla oli suuri syöpä. Hän ei halunnut olla missään tekemisissä sen kanssa ja niin hän lähetti hänet toiselle klinikalle. Hekään eivät halunneet olla missään tekemisissä sen kanssa siellä, joten he lähettivät hänet takaisin. Niin he... Oi, se oli rinnassa ja oli hirvittävässä tilassa; ja iho oli kokonaan syöty pois, ja tuo syöpä meni sisälle rintaan, kylkiluihin. Arvaan teidän ymmärtävän mitä tarkoitan.

²³ Minulla on lääkäriystävämme Norjasta istumassa täällä kanssamme tänä aamuna.

²⁴ Ja hän pani kaiken valmiiksi leikkausta varten, sillä hän sanoi tietäneensä, että tämä nainen halusi hänen leikkaavan ja poistavan tuon rinnan. Ja se oli hyvin verinen toimitus, ja hänellä oli kaikki valmiina. Hoitaja oli valmistanut tämän rouvan ja tuonut hänet leikkaushuoneeseen ja meni sitten takaisin noutamaan instrumentteja, joita heidän, lääkärin ja hoitajan, pitäisi käyttää poistaakseen tuon rinnan. Ja niinpä heillä oli pyyhkeet ja kaikki muut valmiina. Ja niin he alkoivat...

²⁵ Kun he alkoivat kääntyä ympäri, hänen miehensä halusi tietää voisiko hän istua huoneen toisessa päässä ja rukoilla, hän oli pyhyden saarnaaja. Ja hän istui siellä vuoteen jalkopäässä rukoillen. Tietenkään tuo lääkäri ei ollut oikein tyytyväinen siihen, tiedättehän, että hän olisi siellä. Mutta kunhan hän ei vain katselisi, ei se häiritsisi häntä, kaikki olisi hyvin, eikä hän pyörtyisi.

²⁶ Niinpä hänen istuessaan siellä rukoillen, tuli siellä lepatus tuohon huoneeseen; ja tuo lääkäri kääntyi instrumentteihinsa, aloittaakseen rinnan poiston; hän siirsi pois peitot toisensa jälkeen, eikä tuossa rinnassa ollut edes arpea, ei edes arpea! Ja myös tuo hoitaja antoi todistuksensa.

Molemmat heistä menivät ja tulivat helluntailaisiksi, ovat täytetyt Pyhällä Hengellä ja palvelevat Herraa. Ei edes arpea!

²⁷ Tohtori Holbrook todisti itse sanoen: “Minuuttia aikaisemmin tuo nainen makasi siellä, hoitaja vierellään, ja suuri syöpä työntyen esiin rinnastaan; ja minuuttia myöhemmin ei ollut edes arpea siinä, mistä se oli otettu pois.” Se on yksi hienoista lääkäreistämme täällä Amerikassa. Hän sanoi olleensa vakuuttunut juuri silloin. Ja hän, vaikka hän olikin diakonina eräässä seurakunnassa. Näettekö?

²⁸ Katsokaahan, ihmiset vain ajattelevat, että kirkko on jotakin, minne te menette, ja oi, te käytte siellä oppiaksenne olemaan hyviä tai jotakin sen kaltaista. Sitä se ei ole, ystävä. Ei! Jumala on Jumala; Hän on aivan yhtä suuri tänään kuin, mitä Hän koskaan on ollut, ja Hän tulee aina olemaan sama. Ja Hän... Me vain rakastamme Häntä.

²⁹ No niin, me haluamme nyt aluksi lukea 1. Pietarin kirjeen 5. luvun, jakeet 8-10:

Olkaa järkevät, olkaa valppaat; koska teidän vastustajanne perkele, niin kuin karjuva leijona, käy ympäri etsien, kenet hän voisi niellä:

Häntä vastustakaa lujina uskossa, tietäen, että samat koettelemukset ovat toteutuvat veljissänne, jotka ovat maailmassa.

Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut meidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksen Jeesuksen kautta, sen jälkeen, kun olette kärsineet vähän aikaa, tekee teidät täydelliseksi, perustaa, vahvistaa, vakiinnuttaa teidät.

³⁰ Kuinka Jumala olkoon ylistetty! Nyt, Efesolaiskirje... Me haluamme mennä Efesolaiskirjeen 6. lukuun ja haluamme lukea 10 jakeesta 17 jakeeseen, jotka olen merkinnyt luettavaksi.

Lopuksi, veljeni, olkaa vahvat Herrassa, ja hänen valtansa voimassa.

Pukekaa yllenne koko Jumalan sota-asu [haarniska], että voisitte olla kykenevät seisomaan perkeleen juonia vastaan.

Sillä me emme painiskele lihaa ja verta vastaan, vaan ruhtinaskuntia vastaan, voimia vastaan, tämän maailman pimeyden hallitsijoita vastaan, hengellistä pahuutta vastaan korkeissa paikoissa.

Sen tähden ottakaa päällenne koko Jumalan sota-asu, että voisitte olla kykenevä vastustamaan pahana päivänä, ja tehtyänne kaiken, seistä.

Seiskää sen vuoksi. kupeenne vyötettyinä totuudella, ja yllänne vanhurskauden rintahaarniska;

Ja jalkanne kengitettyinä rauhan evankeliumin valmistelulla;

Yli kaiken, ottaen uskon kilven, jolla te olette kykenevät sammuttamaan kaikki pahan [paholaisen] tuliset nuolet.

Ja ottakaa pelastuksen kypärä, ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana:

³¹ Nyt, haluan lukea vähän lisää Danielin kirjasta. Daniel 12 luku; haluan aloittaa 1 jakeesta ja lukea melko pitkän osan tästä, neljätoista jaetta.

Ja siihen aikaan on Miikael nouseva seisomaan, tuo suuri ruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten puolesta: ja on oleva vaivan aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä saakka, kun kansa on ollut tuohon aikaan asti, ja tuohon aikaan sinun kansasi vapautetaan, jokainen, joka löytyy kirjoitettuna kirjassa.

Ja monet niistä, jotka nukkuvat maan tomussa heräävät, jotkut iankaikkiseen elämään, ja jotkut häpeään ja iankaikkiseen ylenkatseeseen.

Ja ne, jotka ovat viisaita, loistavat kuin taivaanvahvuuden kirkkkaus; ja ne, jotka kääntävät monia vanhurskauteen, kuin tähdet aina ja iäti.

Mutta sinä, oi Daniel, sulje nämä sanat, ja sinetöi kirja, lopun aikaan asti; moni on juokseva paikasta paikkaan, ja tieto on oleva lisääntynyt.

Sitten minä Daniel katsoin, ja, katso, siellä seisoivat toiset kaksi, yksi tämän puoleisella virran rannalla, ja toinen tuon puoleisella virran rannalla.

Ja yksi sanoi pellavapukuiselle miehelle, joka oli virran vetten päällä: Kuinka kauan on oleva näiden ihmeiden loppuun?

Ja minä kuulin miehen, joka oli puettu linavaatteeseen, joka oli virran vetten päällä, kun hän piti ylhäällä oikeaa kättään ja vasenta kättään taivasta kohden, ja vannoi hänen kauttaan, joka elää ainiaan, että se on oleva aika, ajat ja puoli aikaa; ja kun hän on saattanut päätökseen pyhän kansan voiman hajoituksen, kaikki nämä asiat ovat päätetyt.

³² Uskon, että lopetan lukemisen juuri siihen. Haluan ottaa siitä tekstin, jos sitä tekstiksi voidaan kutsua, vetääkseni siitä tämän johtopäätöksen: *Suurin taistelu, mikä koskaan on taisteltu.* Sitä haluan käyttää tekstinä.

³³ Nyt, kuinka tulin saaneeksi tämän tekstiksi tätä aamua varten, me olemme juuri tulleet takaisin. Pari luotettua täältä seurakunnasta ja minä olimme Arizonassa. Itse asiassa me menimme pitääksemme kokouksen Phoenixissa veli Sharritin kanssa hänen tabernaakkelissaan. Mutta kun sain tietää erään veljen olevan kaupungissa pitämässä telttakokouksia, silloin olin vähän haluton pitämään kokousta. Ajattelin, että voisin pitää sen ehkä sunnuntaina iltapäivällä, niin että se ei häiritsisi heidän seurakuntia, mutta sain tietää, että hänellä oli kokous myös sunnuntaina iltapäivällä. Ja olin hieman huolissani kokouksen pitämisestä.

³⁴ Ja niin me veljet, sen sijaan, että olisimme menneet päivän ohjelman lävitse, niin kuin olimme metsästävässä, me menimme kaupunkiin, valmistauduimme ja menimme veli Allenin kokouksiin. Veli A.A.Allen oli pitämässä kokouksia. Niinpä me menimme kokouksiin, ja veli Allen saarnasi valtavan saarnan. Meillä oli hienoa aikaa, kuunnellessamme veli Allenia, kuunnellessamme laulajia ja niin edelleen, kuinka he lauloivat ja huusivat, ja kuinka heillä oli suuri kokous.

³⁵ Ja sitten, me näimme koko matkan ajan Herran käden. Minne tahansa me menimmekin. Herra Jeesus kohtasi meitä. Ja siinä on jotakin, kun olette ulkona yksinäisyydessä, ulkona erämaassa. Siinä on jotakin, mikä kiehtoo teitä, jos koskaan olette yksinänne sillä tavalla. Uskon, että se on yksi niistä syistä, miksi minä pidän noista syrjäisistä paikoista. Te pääsette pois vihollisen voiman alueelta, niin paljon kuin meillä onkin täällä.

³⁶ Perkele on melkein vaaraton, ellei hänellä voi olla jotakin, missä työskennellä. Hänen täytyy... Muistatteko noita perkeleitä, jotka ajettiin ulos tuosta legion riivaamasta? Ne halusivat tehdä enemmän vahinkoa, joten ne halusivat mennä sikoihin. Niinpä perkeleillä täytyy olla jotakin, missä työskennellä, joku jonka kautta toimia.

³⁷ Ja sillä tavalla myös Jumala tekee. Hänellä täytyy olla meidät. Hän on riippuvainen meistä toimiakseen kauttamme.

³⁸ Ja matkalla ollessamme monet tulivat unien kanssa, eikä Herra Jeesus koskaan pettänyt, vaan antoi tulkinnan oikealla tavalla, ja se oli aivan tarkalleen sillä tavalla.

³⁹ Ja sitten Hän oli hyvä meille johdattaen meidät riistan tykö ja kertoen meille, missä se oli, tiedättehän, vain olla siellä, kun se tapahtuu. se on ihmeellistä. Istua leiritulen ääressä kaukana kaikista ihmisistä, mailien ja mailien päässä, ja katsella leiritulen lepatusta ympärillä olevissa kallioissa, ja, oi, se oli suunnatonta!

⁴⁰ Eräs veli siellä, jolla oli ollut vaikeuksia vaimonsa kanssa, joka oli... Vuosia sitten hän kohotti päänsä eräässä kokouksessani, ollessani pitämässä kokousta ja pyydettyäni heitä pitämään päänsä kumarrettuina. Minulla oli tapaus puhujanlavalla, kun paha henki ei tahtonut lähteä eräästä naisesta, ja tämä rouva epäkunnioittavasti kohotti päänsä joka tapauksessa. Ja tuo henki lähti naisesta puhujanlavalla ja meni häneen, ja tämä oli noin neljätoista vuotta aikaisemmin. Ja tämä rouva on ollut vakavassa tilassa henkisesti, niin paljon, että hän on jopa tehnyt asioita, jotka eivät ole oikein. Esimerkiksi, jätti oman miehensä ja meni naimisiin toisen miehen kanssa, eläessään oman miehensä kanssa; ja hän väitti, ettei tiennyt tehneensä sitä. Ja he yrittivät tutkia olisiko hänellä tämä, miksi te sitä kutsutte... Muistinmenetykseksikö? Millä nimellä he sitä kutsuvatkin. Luulisin, että se on oikein, tohtori. Mutta se ei ollut sitä; se oli henki. Ja tuo rouva oli ollut hyvä ystäväni, mutta tuosta illasta eteenpäin hän tarkoituksellisesti vihasi minua. Tietenkin te voisitte nähdä miksi niin oli.

⁴¹ Mutta sitten, kun hänen aviomiehensä tuli, ja me polvistuimme siellä huoneessa rukoukseen, silloin Pyhä Henki tuli alas; ja siinä se oli. Sitten Hän ilmestyi hänen miehellensä tuona yönä unessa. Hän tuli takaisin luokseni unen kanssa; hän ajatteli sen olevan pilaa. Ja hän tuli näkemään, että juuri se oli vastaus hänen vaimonsa parantumiselle. Kuinka Pyhä Henki toimikaan!

⁴² Edelleen alas Tucsoniin, veli Normannin ja heidän kanssaan, ja siellä Herra alkoi jälleen toimia suurten, voimallisten asioiden kanssa, paljastaen asioita.

⁴³ Eräänä iltana, se mikä veti ainut tähän johtopäätökseen tässä, olin seisomassa veli Woodin ja veli Sothmannin kanssa noin kello kymmeneltä eräänä iltana, ja katsellessani ylös taivasta kohden, suuri kunnioittava pelko valtasi minut. Ja minä sanoin: "Vain katsokaa kaikkia suuria taivaallisia joukkoja." Ja minä sanoin: "Kaikki ne ovat täydellisessä sopusoinnussa."

⁴⁴ Ja veli Wood sanoi: "Katsoessamme noita kahta pientä tähteä, jotka ovat niin lähekkäin, että näyttää aivan kuin ne olisivat yksi valo."

⁴⁵ Minä sanoin: "Mutta tiedätkö veli Wood, että tieteen mukaan tuossa Otavassa, Pienessä Otavassa, Suuressa Otavassa, nuo tähdet eivät näytä olevan kuin noin kahden tuuman päässä toisistaan, ja kuitenkin ne ovat kauempana toisistaan kuin me olemme niistä! Ja jos ne lähtisivät tulemaan tänne maahan, tuhansia maileja tunnissa, niiltä veisi satoja ja satoja vuosia saavuttaa maa. Ja minä sanoin: "Kaikessa tässä suuressa, valtavassa järjestelmässä, he vielä kertovat meille, että he voivat katsoa kaukoputkilla ja nähdä sinne 120 valovuoden päähän avaruuteen, ja siellä on yhä kuita ja tähtiä. Ja kuitenkin Jumala teki jokaisen niistä. Ja Hän istuu niiden keskellä."

⁴⁶ Ja minä sanoin: "Jossakin siellä minulle osoitettiin eräässä tähtitornissa linnunrata, joka alkaa Neitsyellä, ja sitten jatkuen edelleen ja tullen sitten Ravun ajanjakson kautta viimeiseen kuvioon, joka oli Leijona. Kristuksen ensimmäinen tulemus oli neitsyen kautta; toinen tulemus Juudan sukukunnan Leijonana." Ja minä sanoin: "Olen yrittänyt parastani nähdäkseni tuon linnunradan, enkä voi nähdä sitä; mutta kuitenkin se on siellä. Job näki sen; ihmisillä oli tapana katsoa sitä; kerran se oli Raamattu. Mutta kaikessa tuossa miljoonien ja miljardien valovuosien massassa, Jumala istuu kaiken sen keskellä ja katsoo alas. Paavali on siellä; äitini on siellä jossakin katsoen alas."

⁴⁷ Ja minä ajattelin tuon taivaallisen joukon järjestystä. Yksikään niistä ei ole poissa paikaltaan; jokainen pitää aikansa täydellisesti, Jumalan suuri armeija. Ajattelin noita sotilaita, Mitä tapahtuisi, jos Kuulle sattuisi jotakin, silloin Maa peittyisi jälleen vedellä muutamassa minuutissa. Maa olisi aivan sen kaltainen kuin se oli ennen kuin Jumala päätti käyttää sitä, pannakseen meidät tänne maan päälle. Se oli ilman muotoa ja autio ja pimeys ja vesi peitti maan. Ja jos tuo Kuu koskaan siirtyisi pois paikaltaan, tapahtuisi sama asia uudestaan. Kun Kuu

siirtyy hieman maasta, tulee vuorovesi ylös; kun se painuu alas, seuraa vuorovesi. Se on Jumalan suuri armeija. Ja kun ajattelin sitä, kuinka se on Jumalan suuri armeija siellä.

⁴⁸ Kun menimme vuoteeseen, aloin ajatella sitä, kuinka yksikään niistä ei jätä paikkaansa; ne kaikki pysyvät paikassaan. Ja jos siellä on liikettä missään niiden joukossa, on se syystä, ja vaikuttaa tähän maahan. Me juuri näemme tulokset siitä nyt, joidenkin niistä liikkua toisille paikoilleen. Se vaikuttaa; se vaikuttaa kaikkeen.

⁴⁹ Ja ajattelin silloin, että jos tuon taivaallisen suuren sotajoukon täytyy pitää paikkansa saamaan kaiken pysymään järjestyksessä, niin miten on maallisen sotajoukon epäjärjestyksen kanssa? Kuinka, jos yksi menee pois järjestyksestä, se heittää koko asian pois järjestyksestä. Koko Jumalan ohjelma järkkyy, kun yksi jäsen menee pois järjestyksestä.. Meidän pitäisi jatkuvasti pyrkiä pitämään Hengen järjestys.

⁵⁰ Ja toivoisin Jumalalta tänä aamuna, että me voisimme tuoda tämän todelliseen parantamiskokoukseen, että voisimme pitää tämän ryhmän, joka on koolla tänä aamuna tämän katon alla, sellaisessa sopusoinnussa, että Pyhä Henki asettaisi paikalleen jokaisen ruumiin jäsenen, joka on täällä tänä aamuna, sellaisessa sopusoinnussa, että täällä olisi todella sellainen itsestään syntyvä sielun ja ruumiin parantuminen. Jos me vain pidämme omän asemamme.

⁵¹ No niin, kuten sanoin alussa, tämä rouva, jolla oli tuo syöpä, jonka tohtori Holbrook aikoi leikata pois... Nyt tuo Jumala, joka aiheutti tuon lepattavan äänen tulemisen sinne leikkaussaliin ja otti pois tuon syövän jättämättä arpeakaan, ettekö te tiedä, että tuo sama Jumala on täällä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Ja ainoa asia mitä Hän odottaa, on se, että Hänen armeijansa ottaisi paikkansa, niin kuin tähdet ottavat paikkansa.

⁵² No niin, te tiedätte, että meillä on ollut sotia sotien perään ja huhuja sodista, ja jos maa pysyy pystyssä, tulee meillä olemaan paljon lisää sotia. Mutta käsitätkö te, että todellisuudessa koko maailmankaikkeudessa on vain kaksi voimaa, valtaa? Kaikki meidän eroavaisuutemme kansakuntien välillä ja toinen toistemme välillä ja kaikki muu. siinä kaikessa vaikuttaa vain kaksi voimaa. On vain kaksi voimaa ja vain kaksi kuningaskuntaa, kaksi valtaa ja kaksi kuningaskuntaa. Kaikki muut vähäisemmät asiat liittyvät jompaan kumpaan noista voimista. Ja nuo voimat ovat Jumalan voima ja Saatanan voima. Jokainen sota, jokainen epäjärjestys, kaikki mitä tulee, sitä hallitsee joko Jumalan voima tai Saatanan voima, koska ne ovat ainoat kaksi valtaa, mitä on. Ja ne ovat elämän voima ja kuoleman voima. No niin, ne ovat ainoat kaksi voimaa.

⁵³ Ja Saatana voi vain... Hänen voimansa on vääristelty Jumalan voima. Se ei ole mikään todellinen voima. Kaikki se, mikä Saatanalla on, on vääristelty Jumalan voimasta. Kuolema on vain vääristelty elämä. Valhe on väärinkerrottu totuus. Näettekö? Aviorikos on vanhurskas teko väärin käytettynä. Näettekö? Kaikki, mitä Saatanalla on. on jotakin, vääristeltyä, mutta se on voima.

⁵⁴ Ja me, jotka istumme täällä tänään, yksi tai toinen näistä voimista tulee hallitsemaan meitä: niinpä heittäkäämme ulos tuo paha. Ottakaamme asemamme niin kuin nuo taivaan tähdet.

⁵⁵ Niin kuin Raamattu puhuu Juudan kirjeessä: "Harhailevista [wandering = ihmettelevä, harhaileva] tähdistä, jotka vaahtoavat omaa häpeäänsä." Emmekä me halua olla harhailevia tähtiä. Ihmettelyn onko tämä oikein, ihmettelyn onko tuo oikein, ihmettelyn tuleeko se tapahtumaan, ihmettelyn, jos... Älkää harhailko, pysykää niin kuin nuo taivaan tähdet, niin kuin todellinen sotilas palveluspaikallaan; Pysykää siellä uskoen! Elämä ja kuolema...

⁵⁶ Nyt, armeija, todellinen armeija, kansakunnan valmistautuessa käymään sotaa toista vastaan, sen tulisi ensin istua ja laskea, mikä on oikein ja väärin, ja kykenevätkö he käymään toista kansakuntaa vastaan tai eivät. Jeesus opetti sitä. Ja jos ihmiset tekisivät sen, jos

kansakunnat istuisivat ja pysähtyisivät ajattelemaan noita asioita, molemmin puolin, ei meillä koskaan olisi enää sotaa.

⁵⁷ No niin, me näemme, että ihmiset eivät tee sitä. Jos kansakunnan sotilasjohtajat eivät ensin istu ja laskelmoi ja katso, että he ovat oikeassa, ja että heidän vaikuttimensa ja tavoitteensa ovat oikeat, ja onko heillä tarpeeksi voimaa ja valtaa voittaa toinen armeija; silloin he varmasti häviävät.

⁵⁸ Siinä kenraali Custer teki tuhoisan virheensä. Kenraali Custerilla oli, niin kuin ymmärrän, määräys hallitukselta olla menemättä siouxien maahan, koska oli heidän uskonnollinen aikansa. Se oli palvonnan aika; he pitivät juhlaa. Mutta Custer oli juovuksissa ja hän ajatteli, että tekisi sen joka tapauksessa, oli määräys tai ei. Ja sitten he itse asiassa ampuivat joitakin viattomia miehiä ja luulen, että he osuivat joihinkin heistä. Se oli metsästyspartio, joka oli etsimässä ruokaa ihmisille, jotka olivat palvomassa. Ja Custer, ylittäessään näki heidät ja ajatteli heidän olevan heidän päänahkojensa perässä, ja niin he ampuivat näitä tiedustelijoita. Ja nämä tiedustelijat pakenivat ja pääsivät takaisin leiriinsä. Mitä he tekivät? He aseistivat itsensä, ja tässä he tulivat, ja se oli kenraali Custerin loppu, koska hän ei istunut alas ja ajatellut ensin.

⁵⁹ Hänellä ei ollut mitään asiaa mennä sinne! Hänellä ei ollut oikeutta olla siellä! Hän oli joka tapauksessa jo työntänyt intiaanit koko matkan itärannikolta länteen. Ja heillä oli sopimus, mutta hän rikkoi tuon sopimuksen. Ja sitten kun hän rikkoi tuon sopimuksen, hän hävisi taistelun.

⁶⁰ Ja niinpä kun armeija aluksi valmistautuu taisteluun, täytyy siihen ensin valita sotilaat. Heidän täytyy olla puetut taistelua varten; heidän täytyy olla harjoitetut taistelemaan.

⁶¹ Ja minä uskon, että suurin taistelu, mikä koskaan on taisteltu, on nyt valmiina alkamaan. Minä uskon, että Jumala on valinnut sotilaitaan; minä uskon, että Hän on pukenut heitä ja harjoittanut heitä. Ja taistelurintama on nyt asetettu, ja se on valmiina alkamaan.

⁶² Tämä suuri ensimmäinen taistelu, mikä koskaan taisteltiin, alkoi Taivaassa, kun Miikael ja hänen Enkelinsä taistelivat Luciferia ja hänen enkeleitään vastaan. Ensimmäinen taistelu oli Taivaassa, joten synty ei ole peräisin maan päältä, sen alkuperä on Taivaassa.

⁶³ Ja sitten se heitettiin alas Taivaasta maan päälle ja lankesi inhimillisten olentojen päälle. Sitten Enkelien taistelusta tuli inhimillinen taistelu. Ja Saatana tuli hävittääkseen Jumalan luomakunnan. Mitä Jumala oli luonut itseään varten, sitä Saatana tuli hävittämään. Hänen tarkoituksensa oli hävittää se. Sitten taistelu alkoi täällä maan päällä, ja se alkoi meissä, ja se on raivonnut siitä lähtien.

⁶⁴ Nyt ennen kuin armeija voidaan panna taistelujärjestykseen, täytyy heidän ensin valita kohtaamispaikka, missä taistelu tullaan taistelemaan, jokin valittu paikka.

⁶⁵ Ensimmäisessä maailmansodassa ei-kenenkään-maa oli se paikka, missä he sotivat; täytyy olla paikka valittuna sitä varten.

⁶⁶ Niin kuin Israelin mennessä sotaan filistealaisten kanssa, siellä oli kukkula kummallakin puolella, minne he kokoontuivat. Ja siellä Goljat tuli antamaan haasteen Israelin sotajoukoille. Siellä Daavid kohtasi hänet kukkuloiden välisessä laaksossa, jossa hän ylitti pienen puron ja poimi sieltä nuo kivet.

⁶⁷ Täytyy olla paikka valittuna. Ja tässä, heillä on siellä keskinäinen maaperä, ei-kenenkään-maa, ja siellä he taistelevat. He eivät taistele vain yksi siellä ja toinen täällä, vaan siellä on taistelurintama, missä he kohtaavat ja koettelevat voimiaan, missä kumpikin armeija koettelee voimiaan toista vastaan, se on keskinäinen kohtaamispaikka. No niin. älkää nyt kadottako tätä!

⁶⁸ Kun tämä suuri taistelu alkoi maan päällä, täytyi olla keskinäinen kohtaamispaikka; täytyi olla paikka valittuna, jossa taistelu voi alkaa ja raivota; ja tuo taistelu alkoi inhimillisen mielen

taistelukentällä. Siellä on se paikka, missä tuo taistelu alkaa. Inhimillinen mieli valittiin taistelupaikaksi, jossa sen tuli alkaa; ja se on siksi, että ratkaisut tehdään mielessä, päässä. No niin, he eivät aloittaneet sitä jostakin organisaatiosta; se ei koskaan alkanut mistään mekaanisesta; taistelukentät eivät koskaan alkaneet sieltä; sen vuoksi tuo organisaatio ei voi koskaan tehdä Jumalan työtä, koska se taistelukenttä, jossa teidän on kohdattava vihollisenne, on mielessänne. Teidän täytyy tehdä valintanne. Se on vastassanne.

⁶⁹ Haluan tämän pienen tytön, joka on kovasti sairas, olevan varma, että hän kuuntelee tätä nyt todella tarkasti.

⁷⁰ Ratkaisut tehdään mielessä, päässä. Siellä Saatana kohtaa teidät. Ja niin on, koska Jumala teki ihmisen sillä tavalla.

⁷¹ Nyt minulla on, jos katsoisitte muistiinpanojani täällä, on sinne piirrettyä pieni kartta. Minulla oli se täällä äskettäin, käytin sitä taululla. Inhimillinen olento on tehty aivan kuin vehnänjyvä. Se on siemen, inhimillinen olento on siemen. Fyysisesti te olette isänne ja äitinne siemen, ja elämä tulee isästä, massa tulee äidistä. Niinpä kun nuo kaksi tulevat yhteen, muna ja veri, on verisolussa elämä, ja siitä alkaa kehitys, josta lapsi muodostuu. No niin, siemenellä on kuori ulkopuolella; sisus on massaa, ja massan sisäpuolella on elämänitu. Sillä tavalla meidät on tehty. Me olemme ruumis, sielu ja henki. Ulkopuoli on ruumis, kuori, sen sisäpuoli, omatunto ja niin edelleen, sen sisäpuolella on sielu, ja sielun sisäpuolella on henki. Ja henki hallitsee kaikkia muita.

⁷² Nyt jos te kotiin päästyänne istutte alas ja piirätte nämä kolme pientä ympyrää, niin te huomaatte että ulkopuolisella ruumiilla on viisi aistia, joilla se on kosketuksessa ulkopuoliseen maailmaan, ja ne ovat näkö, maku, tunto, haju ja kuulo; ne ovat nuo viisi aistia, jotka hallitsevat ihmisruumista.

⁷³ Ruumiin sisäpuolella on sielu, ja tuota sielua hallitsee mielikuvitus, tietoisuus, muisti, ajattelu ja mielenliikutukset: ne hallitsevat sielua. Mutta hengellä on vain yksi aisti. Oi, katsokaamme sitä!

⁷⁴ Mutta hengellä on yksi aisti, ja tuo aisti, joka sitä määrää, on joko usko tai epäily! Tarkalleen. Ja siihen on vain yksi tie, se on vapaa valinta, te voitte vastaanottaa epäilyksen tai te voitte vastaanottaa uskon, kumpaa vain haluatte käyttää. Sen vuoksi Saatana alkoi tuossa ensisijaisessa osassa, saattaakseen ihmisen hengen epäilemään Jumalan Sanaa. Jumala alkoi tuossa ensisijaisessa osassa, antaakseen Sanansa tuohon henkeen. Siinä se on teille, se tekee sen.

⁷⁵ Jos tämä seurakunta juuri nyt voisi olla pantu yhteen ja nidottu yhteen sellaisella tavalla, että jokainen henkilö olisi yksimielinen, ilman epäilyksen varjoakaan missään, ei seuraavan viiden minuutin kuluttua joukossamme olisi yhtään heikkoa henkilöä; jokainen saisi Pyhän Hengen, joka sitä haluaa. Jos te vain voisitte saada tuon määrätyn asian kuntoon! No niin, siinä tämä taistelu alkaa, teidän mielessänne.

⁷⁶ Muistakaa, se ei nyt ole kristillistä tiedettä, mieli valtaa yli aineen; sillä ei ole... Mieli vastaanottaa Elämän, joka on Jumalan Sana, ja siinä tulee Elämä. Teidän ajatuksenne ei tee sitä, vaan Jumalan Sana, joka on tuotu ajatuskanavallenne. Näettekö? Se ei ole ajatus, niin kuin Kristillinen Tiede sen ilmaisee, mieli halliten aineellista. Ei! Sitä se ei ole!

⁷⁷ Vaan teidän mielenne vastaanottaa sen ja tarttuu siihen. Mikä hallitsee mieltänne? Teidän henkenne; ja teidän henkenne käsittää Jumalan Sanan, ja Siinä on Elämä itsessään. Se tuo Elämän teihin. Oi veli, kun se tapahtuu, kun Elämä tulee tuota kanavaa pitkin teihin, silloin Jumalan Sana on julkituotu teissä. "Jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani pysyvät teissä, silloin pyytäkää mitä tahdotte, ja se tullaan tekemään teille."

⁷⁸ Sitten mitä se tekee? Sydämen keskeltä, joka on sielu, sieltä se lähtee, täyttäen jokaisen kanavan. Vaikeutena on se, että meillä täällä sisäpuolella on paljon epäilyksiä, kun yritämme vastaanottaa sitä, mikä on siellä ulkona. Teidän täytyy lopettaa se ja tulla alas tuota kanavaa totisen Jumalan Sanan kanssa. Ja sitten se menee ulos, itsestään. Automaattisesti. Se on se, mitä on sisäpuolella. Se asia, jolla on merkitystä, on sisäpuolella.

Saatanan lähestyminen tapahtuu sisäpuolelta.

⁷⁹ Nyt te sanotte: “Minä en varasta. Minä en ryypää. Minä en tee näitä asioita.” Sillä ei ole mitään tekemistä asian kanssa, näettehän.

⁸⁰ Kysymys on sisäpuolesta. Ei väliä sillä, kuinka hyviä olette, kuinka moraalisia olette, kuinka totuudellisia olette, nuo asiat ovat kunnioitettavia, mutta Jeesus sanoi: “Ellei ihminen ole syntynyt uudestaan...” Näettekö? Jotakin täytyy tapahtua sisäpuolella. Jos sitä ei ole tapahtunut, on se keinotekoista, päälle puettua, sillä syvällä sydämessänne te joka tapauksessa haluatte tehdä sitä. Se ei voi olla keinotekoista, sen täytyy olla todellista.

⁸¹ Ja on vain yksi tie, jota se voi tulla. Vapaan moraalisen valinnan tietä se tulee sieluunne ajatustenne kautta: “Niin kuin ihminen sydämessään ajattelee, sellainen hän on.” “Jos te sanotte tälle vuorelle: ‘Siirry’, ettekä epäile sydämessänne, vaan uskotte, että mitä olette sanoneet, tulee tapahtumaan, teillä voi olla se, mitä olette sanoneet.” Ymmärrätekö sen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Siinä se on teille. Näettekö? Siinä on tuo taistelukenttä. Jos te vain saisitte sen ensin alulle.

⁸² Me olemme hyvin halukkaita näkemään asioita tapahtuvan; me olemme niin halukkaita tekemään jotakin Jumalalle. Tämä nuori nainen on epäilemättä halukas elämään; hän haluaa olla terve. Täällä on toisia, jotka haluavat olla terveitä. Ja kun me kuulemme tuosta tapauksesta, kuten tuo lääkäri, kuolleen ylösnousemuksesta, niistä suurista, mahtavista asioista, joita Jumala on tehnyt, silloin me olemme hyvin halukkaita. Ja kysymys on siitä, että me yritämme kuroitella näiden aistien kautta saamaan otetta jostakin täällä, kuten omastatunnosta.

⁸³ Niin monet ihmiset ovat monasti saaneet väärän käsityksen Sanasta, ja minut on väärinymmärretty siksi, että annan alttarikutsuja. Sanoin, etten ollut paljonkaan alttarikutsun kannalla; enkä tarkoittanut, ettei teidän tulisi antaa alttarikutsua.

⁸⁴ Mutta kun joku ottaa jotakuta käsivarresta sanoen: “Oi, veli John, tiedätkö mitä? Minä ja sinä olemme asuneet naapureina näin pitkän ajan; tule tänne alttarille ja polvistu alas.” Mitä hän on tekemässä? Toivoisin, että minulla olisi täällä taulu, voidakseni näyttää teille, mitä hän on tekemässä.

⁸⁵ Ehkä hän yrittää työskennellä hänen sielunsa kautta kiintymyksellä. Se ei onnistui. Se ei ole tuo kanava! Varmasti ei ole. Ehkä hän työskentelee jollakin muulla tavalla, muistin kautta, joka on hänen sielunsa aisti. “Oi, veli John, sinulla oli niin ihmeellinen äiti; hän kuoli pitkän aikaa sitten”, muisti. Näettekö? Te ette voi tehdä sitä.

⁸⁶ Sen on tultava vapaan valinnan pohjalta. Te itse, antakaa Jumalan Sanan... Te ette tule siksi, että teidän äitinne oli hyvä nainen; te ette tule siksi, että olette hyviä naapureita; te tulette, koska Jumala kutsuu teitä tulemaan, ja te vastaanotatte Hänet Hänen Sanansa pohjalta. Tuo Sana on se, joka jotakin merkitsee. Tuo Sana, jos te voitte saada kaiken pois tieltä, kaiken tietoisuuden, kaikki aistit, ja vain annatte Sanan tulla sisälle, tulee tuo Sana tuottamaan aivan tarkalleen kaltaistaan.

⁸⁷ Näettekö tässä, mikä on sen peittona? Te sanotte: “Mutta, nyt, ah...” Te sanotte: “Mutta eikö näillä tietoisuudella ja aisteilla ole mitään tekemistä sen kanssa, veli Branham?” Varmasti on! Mutta jos te annatte Sanan tulla sisälle ja peitätte Sen tietoisuudellanne, silloin se ei voi kasvaa; se tulee olemaan epämuodostunut sana.

⁸⁸ Oletteko koskaan nähneet hyvää maissia, joka on istutettu maahan, ja jonka päälle on pudonnut keppi, kuinka se kasvaa kieron. Niin käy kaikelle, mikä kasvaa ylöspäin, koska jokin on estänyt sitä kasvamasta suoraan.

⁸⁹ No niin, se on vikana meidän helluntaiuskollamme tänään. Me olemme antaneet liian monien asioiden estää sitä, sitä uskoa, jota meille on opetettu, Pyhää Henkeä, joka on asunut meissä. Me olemme antaneet liian monien asioiden, me olemme katsoneet jotakuta muuta.

⁹⁰ Ja perkele yrittää aina osoittaa teille jonkun epäonnistumista, mutta hän vain yrittää pitää teidät poissa siltä todellisesta todistuksesta, joka on aito. Joskus hän osoittaa teille jotakin tekopyhää, joka on lähtenyt jäljittelemään jotakin. Hän ei todella tehnyt sitä, koska hän vain jäljitteli. Mutta jos se tulee todellisesta Jumalan Sanan alkulahteesta, niin: “Taivaat ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani ei voi kadota pois.” Sen täytyy pysyä.

Näetkö sitä, sisar?

⁹¹ Se täytyy olla vastaanotettu mielessä; sitten se uskotaan sydämellä; sitten Jumalan Sana tulee todellisuudeksi; sitten jokainen ruumiin ja sielun aisti on hangattu puhtaaksi Pyhällä Hengellä. Silloin te olette Jumalan aisti. Te olette tietoiset Jumalasta. Kaikki, mikä on jumalista, virtaa lävitseen. Ei ole mitään epäilystä missään. Mitään ei voi nousta esiin.

⁹² Mitään ei voi tulla muistiin ja sanoa: “Mutta, muistatko kuinka neiti Jones yritti luottaa Jumalaan. Neiti se-ja-se, neiti Doe yritti kerran luottaa Jumalaan parantuukseen ja hän epäonnistui.” Näettekö?

⁹³ Mutta jos tuo kanava on siivottu ja on puhdistettu ja täytetty sisäpuolelta Pyhällä Hengellä, ei se edes tule mieleen. Ei ole väliä sillä, mitä neiti Jones teki, se on sinä ja Jumala yhdessä, eikä ketään muuta kuin te kaksi. Siinä se on teille. Siinä on teidän taistelunne. Tappakaa hänet alussa. Tappakaa hänet jalansijoilleen! Kysymys ei ole siitä, kuinka kauan te voitte saada sodan kestämään, vaan sen lopettamisesta juuri nyt.

⁹⁴ Jos te tulette ja haluatte pitää nuo muistot ja tietoisuuden ja kaiken ajatellen: “Hyvä on, voin epäonnistua. Se ei ehkä ole oikein.” Älkää ollenkaan tehkö sitä!

⁹⁵ Heittäkää syrjään kaikki ja avatkaa tuo kanava ja sanokaa: “Jumala. Sinun Sanasi on Iankaikkisesti totta, ja Se on minua varten. Jos koko seurakunta epäonnistuu, jos koko maailma epäonnistuu, niin kuitenkin minä en voi epäonnistua, koska minä otan Sinun Sanasi.” Siinä on tuo taistelu; siinä se on.

⁹⁶ Miksi Kaikkivaltias Jumala ottaisi syövän pois jonkun naisen rinnasta, jättämättä arpeakaan ja antaisi jonkun lapsen maata ja kuolla? Ei koskaan!

⁹⁷ Eräs pieni tyttö äskettäin täältä keskikoulusta, hänen äitinsä soitti minulle ja sanoi: “Veli Branham, minun tyttölläni on Hodgkinin tauti.” Se on syöpä, joka muodostaa kyhmyjä. Ja lääkärit ottivat koepalan avautuneesta kyhmystä hänen kurkussaan ja lähettivät sen tutkittavaksi ja se todettiin Hodgkinin taudiksi.

⁹⁸ Niinpä tuo lääkäri sanoi: “Seuraava niistä voi avautua hänen sydämessään, ja kun se tapahtuu, hän on mennyttä.” Hän sanoi: “Sen mukaan kuinka ne avautuvat, hänellä on ehkä noin kolme kuukautta elinaikaa jäljellä.”

⁹⁹ Äiti sanoi: “Mitä minun tulee tehdä, lähetätkö hänet takaisin kouluun?”

¹⁰⁰ Hän sanoi: “Anna hänen vain mennä kouluun, koska hän tulee luultavasti menemään äkisti.” Ja hän sanoi: “Anna hänen vain elää niin normaalia elämää kuin hän voi. Älä sano hänelle mitään siitä.”

Niinpä tuo rouva kysyi minulta: “Mitä minun tulee tehdä?”

¹⁰¹ Minä sanoin: “Tuo hänet tänne ja pane hänet rukousjonoon.” Ja minä sanoin: “Ja tule itse hänen kanssaan!” Minulla oli vähän omituinen tunne.

¹⁰² Ja kun tuo pieni tyttö tuli jonossa ohi tuona aamuna, huulet sinertäviksi meikattuina, niin kuin heillä on koulussa ja--ja kun hän tuli ohitse, en tiennyt kuka hän oli, joka oli soittanut minulle puhelimella, otin häntä kädestä ja sanoin: “Hyvää huomenta, sisar.” Siinä hän oli; se oli hän. Katsoin hetken hänen äitiään ja näin, että he molemmat olivat ilman Jumalaa, ilman Kristusta. Minä sanoin: “Kuinka voitte odottaa parantumista tältä pohjalta? Haluatteko vastaanottaa Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaisena Pelastajananne?” Minä sanoin: “Tahdotteko tulla tänne altaaseen täällä ja olla kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä, syntienne anteeksi saamiseksi?”

He sanoivat: “Me tahdomme tehdä sen!”

¹⁰³ Oi, te tiedätte mitä tapahtui! Tuo nainen voi olla istumassa täällä tänä aamuna. Monet teistä tunnette tuon tapauksen. Veli Mike Egan, yksi luotetuista täällä, tarkkasi tuota tapausta. Se oli noin neljä, viisi vuotta sitten. Tuo pieni tyttö vietiin takaisin lääkärin tykö, eikä hänestä löytynyt jälkeäkään Hodgkinin taudista.

¹⁰⁴ Mistä oli kysymys? Teidän täytyi avata tuo kanava ensin! Teidän täytyy saada tämä Sotilas, Pyhä Henki, asetetuksi taistelurintamaan ottamaan Jumalan Sanan. Hän on Sana, ja Hän seisoo sillä; eikä mikään tule sitä pysäyttämään silloin. Ei ole mitään, kaikki näistä toisista kanavista on puhdistettu. Se on aivan kuin vanha tukossa oleva höyrykattila; jos te sytytätte tulen, te räjäytätte koko jutun ilmaan. Se on vikana niin monien räjähtäneiden kristittyjen kanssa, koska he eivät siivoa kanavia; he eivät mene sisäpuolelle. Teidän täytyy puhdistaa se, tietoisuus, muisti, ajatukset, laskea syrjään kaikki ja tulla sisältä ulos väärentämättömän Jumalan Sanan kanssa, että Se on Totuus.

¹⁰⁵ Ei väliä vaikka kymmenentuhatta kuolisi tältä sivulta tänään luottaen, kymmenentuhatta kuolisi tuolta sivulta huomenna luottaen. sillä ei ole mitään tekemistä minun kanssani. Minä olen yksilö; minä olen se, joka luotan; minä olen se, joka uskoo Sen! Ja me näemme, jos haluamme avata kanavamme silloin, jos me voimme ja näemme, me näemme, että tämä ja tuo, tämä ja tuo, tuhannet heistä todistavat.

¹⁰⁶ Mutta perkele yrittää tulla suoraan takaisin. Katsokaahan, jos hän ollenkaan voi päästä sinne, silloin hän on saanut teidän armeijanne ajetuksi pakoon.

¹⁰⁷ Jos teillä on aistinne, näkö, maku, tunto, haju ja kuulo, ne ovat hyviä, mutta älkää luottako niihin, elleivät ne ole samaa mieltä Sanan kanssa. Ne ovat hyviä, mutta jos ne ovat eri mieltä Sanan kanssa, älkää kuunnelko niitä. Nyt, mielikuvitus, tietoisuus, muistot, järkeilyt ja kiintymykset, ne ovat kaikki hyviä, jos ne ovat yhtä mieltä Sanan kanssa. Mutta jos teidän kiintymyksenne ei ole samaa mieltä Sanan kanssa, pääskää eroon siitä nopeasti, muuten höyrykattilanne räjähtää. Näettekö? Jos järkeilyenne on eri mieltä Sanan kanssa, pääskää eroon siitä! Oikein. Jos teidän muistonne, mielikuvituksenne, tietoisuutenne, mikä tahansa on eri mieltä sen kanssa, mikä on sisäpuolella, pääskää eroon siitä!

¹⁰⁸ Mitä teillä silloin on. Teillä on aurinkokunnan järjestys. Halleluja! Jumala asetti tähdet järjestykseen ja sanoi: “Riippukaa siellä, kunnes Minä kutsun teitä.” Ne pysyvät siellä. Mikään ei tule liikuttamaan niitä. Kun Jumala voi saada jonkun miehen käsiinsä, niin että hän voi saada aistinsa, tietoisuutensa, kaiken puhdistetuksi, kunnes Jumala seisoo Hengessä sen takana, niin mikään perkele maailmassa ei voi työntää sinne mitään epäilystä! Niin se on

Hän tulee luoksenne ja sanoo: “Sinusta ei tunnu yhtään paremmalta.”

¹⁰⁹ Se on jopa poissa tietoisuudestanne. Höyrykattilan piippu on niin puhdas, että se huutaa: “Hallelujia!” Höyrypilli viheltää: “Kunnia Jumalalle!” Sen ääni kuuluu; kaikki on niin Puhdasta

ja selvää Jumalan Sanan työskennellä sen kautta, Jumalan Voiman toimia. Näettekö? Se on pääasia.

¹¹⁰ Siinä on teidän taistelukenttänne. Teidän taistelukenttänne on täällä alussa, täällä takana sielussa, mielessänne, joka avautuu. Mieli on portti sieluun, tai mieluimminkin portti henkeen. Teidän mielenne joko avautuu ja vastaanottaa Hengen tai sitten se hylkää Hengen. Teillä voi olla pientä tietoisuutta, vähän tunteita ja pieniä aistimuksia, kaikkia näitä asioita; sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Ne ovat vain pieniä aistimuksia ja sellaisia. Mutta kun se tulee todellisuuteen, teidän mielenne avaa sen. Teidän mielenne joko vastaanottaa tai hylkää sen! Siinä se on, ystävät.

Jumala, älköön, kukaan heistä kadottako sitä!

¹¹¹ Näettekö? Se on teidän mielenne joko avaa tuon oven tai sulkee tuon oven ja kuuntelee teidän tietoisuuttanne, muistianne, kiintymyksiänne. Mutta kun teidän mielenne sulkee itsensä näille asioille ja antaa Jumalan, Hänen Sanansa Hengen, tulla sisälle, räjäyttää se kaikki muut asiat ulos! Jokainen epäily on poissa; jokainen pelko on poissa; jokainen epäilyksen aistimus on mennyt pois; jokainen tunne on poissa; siellä ei seiso mitään muuta kuin Jumalan Sana, ja sitä vastaan Saatana ei voi taistella! Ei koskaan! Hän ei voi taistella sitä vastaan. No niin, me tiedämme, että se on Totuus.

¹¹² Nämä taistelut ovat riehuneet aina Eedenin päivistä alkaen, tämä taistelu inhimillisessä mielessä. Saatana alkoi sen. Mitä hän teki sen, kun hän kohtasi Eevan? Hän ei kieltänyt Jumalan Sanaa, vaan hän valkaisu sitä. Hän tukki joitakin pieniä kanavia täällä jossakin. Hän sanoi: "Mutta varmastikaan Jumala..." 1. Mooseksen kirja 3:1. "Varmastikaan Jumala... Kaikki nämä asiat, jotka Hän lupasi..." Hän tiesi Sanan olevan oikein, mutta hän tiesi myös, ettei hän voinut tulla suoraan toittamaan sitä vastaan, mutta hän, hän kuorrutti Sen sokerilla.

¹¹³ Niin kuin äidillä oli tapana saada meidät ottamaan lääkettä; hän yritti panna risiiniöljyä appelsiinimehun sekaan. Voi pojat, minä mieluummin ottaisin risiiniöljyn ilman appelsiinimehua. Kaikki sellainen on ulkokultaista! Näettekö? Hänen täytyi nousta ylös yöllä ja antaa meille kivihiihiöljyä kurkunpääntulehdusta vastaan. Ja hän pani hiiliöljyn päälle sokeria. Näettekö? Jotenkin tekopyhää, koska Se melkein polttaa nielurisanne alas mennessään sokerin vaikutuksen lakattua.

¹¹⁴ Mutta sillä tavalla se on, ystävät. Saatana yrittää olla tekopyhää sen kanssa. Hän yrittää näyttää teille jotakin parempaa, helpompaa tapaa, järkevämpää ohjelmaa. Mutta ei ole mitään järkevämpää ohjelmaa, kuin se mitä Jumala asetti alussa, Hänen Sanansa! Pitäkää kiinni tuosta Sanasta; ottakaa tiukka ote Siihen. Antakaa Sen ottaa ote teihin! Pysykää siellä Sen kanssa! Niin se on tehtävä.

¹¹⁵ Taistelu raivosi, kun Eeva avasi mielensä kuuntelemaan omia järkeilyjään. Siitä piipusta se tuli sisälle; siitä kanavasta se vuoti alas, hänen järkeilynsä. Sielussansa hän järkeili.

¹¹⁶ Silmillänsä hän näki tuon käärmeen. Hän oli kaunis, komea, paljon parempi kuin hänen oma aviomiehensä. Hän oli kaikkein ovelin, terävin kaikista kedon eläimistä. Ja luultavasti hän oli kauniimpi mies kuin hänen aviomiehensä; hän näytti ikään kuin suurelta miehiseltä eläimeltä seistessään siellä, kuinka suuri hän olikaan. Ja hän yritti kertoa Eevalle mikä suuri asia se oli.

¹¹⁷ Ja ensimmäinen asia, jonka Eeva teki, hän avasi mielensä. Ja tehdessään sen, inhimillinen järkeily sai otteen: "Mutta, eikö se olisikin jännittävää!"

¹¹⁸ Sen hän tekee naiselle tänään. Joku nainen, jolla on mukava pieni aviomies, löytää jonkun suuren, maskuliinisen miehen; ja tämä mies tulee yrittämään järkeilyä. Muistakaa, se on Saatana; se on perkele! Tai päinvastoin, mies naiselle, nainen miehelle, kummin päin vain. Mitä Saatana tekee? Käyttää järkeilyn voimaa, tuota tietoisuutta, jonka lävitse jotakin alkaa liikkuu.

¹¹⁹ Mutta antakaa Jumalan Sanalle ensimmäinen sija. Ihminen ei voi edes... hän ei voi edes tehdä syntiä. Halleluja! Tässä se on, tämä tulee tuoreeltaan! Ihminen ei voi tehdä syntiä ennen kuin hän ensin heittää sivuun Jumalan Sanan! Hän ei voi edes tehdä syntiä, joka on epäusko, ennen kuin hän ensin panee pois Jumalan Sanan, Jumalan Läsnaolon, hän ei voi tehdä syntiä.

¹²⁰ Eeva ei voinut tehdä syntiä ennen kuin hän laski syrjään Jumalan Sanan, avaten järkeilyn kanavan sieluunsa ja alkoi järkeillä. "Minun mieheni ei koskaan kertonut minulle näitä asioita, mutta minä uskon että sinä... Hän sanoi minulle, ettei minun tulisi tehdä tätä, mutta tiedätkö, sinä teet sen niin todelliseksi; se on niin selvää. Minä uskon, että se olisi ihmeellistä, koska sinä teet sen niin selväksi minulle." Näettekö? Siellä oli tuo ensimmäinen taistelu. Ja tuon taistelun seurauksena on ollut kaikki muut sodat ja kaikki verenvuodatus, mitä koskaan on ollut, se aiheutettiin siellä Eedenissä. Eeva epäili Jumalan Sanaa.

¹²¹ Ja jos pienen Jumalan Sanan rahtusen epäileminen, aiheutti kaiken tämän vaivan, niin kuinka me aiomme päästä takaisin uskomatta Sanaa? Te ette voi tehdä sitä. Teidän täytyy sulkea pois kaikki nämä toiset asiat, tietoisuuden, muistot, järkeilyt ja kaikki nämä toiset asiat "repien alas järjen päätelmät". Me emme ollenkaan järkeile sitä, emme tee mitään sellaista.

¹²² Me vain vastaanotamme Sanan siltä perustalta, että "Jumala on sanonut niin", ja se saa aikaan virran teidän ja Jumalan välille. Silloin jokainen kanava avautuu teidän ja Jumalan välillä.

¹²³ Siellä on tuo taistelu, tuo kaikkein ensimmäinen etulinja. Älkäämme käyttäkö mitään .22 kaliiberista kivääriä. Ottakaamme atomipommi. "Mikä se on, veli Branham?" Usko Hänen Sanaansa! Se on Jumalan atomipommi ja se räjäyttää sairaudet ja perkeleet oikealta ja vasemmalta. Se hävittää ne pois. Se hajottaa kaiken, mikä on jumalatonta. Kun tuo uskon pommi tipahtaa sinne Jumalan Sana takanaan, räjäyttää se ilmaan jokaisen perkeleen, jokaisen sairauden, jokaisen taudin.

¹²⁴ Te sanotte: "Onko niin, veli Branham? Miksi se tapahtuu joillekin ja joillekin toisille ei?"

¹²⁵ Se johtuu tästä kanavasta. Te voitte katsoa ulos ja nähdä sen, mutta teillä täytyy olla se täällä sisällä katsoen tänne päin. Ei täällä ulkona katsoen sisälle, teidän täytyy olla sisällä ja katsoa ulos. Näettekö? Te ette voi tulla järkeilyn kautta; te ette voi tulla näiden toisten asioiden kautta; teidän on tultava suoraan alas Jumalan sille varaamaa kanavaa pitkin, suoraan sisälle sieluun. Ja kuinka te teette sen? Mikä on tuo viimeinen kanava?

¹²⁶ Se järkeilee edelleen, aistien sanoessa: "Oh, voin tuntea sen. Kyllä, siellä se on, uuh, oi, voin haistaa sen tai niin edelleen. Nämä asiat ovat siellä, kyllä." Seuraavaksi te järkeillette: "Mutta näyttää siltä, että hänen tulisi tietää, mistä hän puhuu. Tämä lääkäri sanoo, etten voi tulla terveeksi. Sen tulisi olla..." Näettekö? Juuri siinä te olette väärässä. Se on perkele, joka seisoo siellä. Se on perkele sysäämässä näitä asioita teihin; älkää uskoko sitä.

¹²⁷ Halleluja! Jumalan Sana sanoo: "Yli kaiken Minä haluan, että sinä menestyt terveydessä." Oikein. Kuinka te voitte olla todellinen sotilas siellä ulkona? "Minä haluan sinun voivan hyvin terveydessä."

¹²⁸ Juuri siinä se on, nuo kanavat, jos te vain voitte saada ne avatuiksi; en halua, että te vain ohitate ne.

¹²⁹ Sitten jos Saatana voi päästä sinne lävitse, päästä näihin tietoisuuteen ja kaikkiin näihin asioihin, silloin hän pääsee suoraan tänne sielun loppuun mielessä. Nyt jos hän vain voi saada teidät... Te ette tule koskaan katsomaan yhteenkään niistä, ennen kuin olette ensin päästäneet hänet tänne sisälle. Teidän täytyy ensin päästää hänet sisälle; ja sitten kun hän pääsee sisälle, on hänellä hallinta. Mitä hän sitten tekee? Hän alkaa käyttää tietoisuutta, hän alkaa käyttää tätä kanavaa ja alkaa käyttää tätä. Mitä? Näkö, maku, tunto. haju kuulo, mielikuvitus, tietoisuus,

muisti, järkeily, kiintymys; hän alkaa käyttää kaikkia noita erilaisia pieniä kanavia, kunhan hän vain ensin voi päästä sisälle tämän yläpuolelle tässä, Hänen täytyy ensin tulla sisälle mieleenne, ja teidän täytyy hyväksyä se. Se voi... Kuunnelkaa! Se voi hyökätä teitä vastaan, mutta ei voi päästä teidän tyköne, ennen kuin te vastaanotatte sen.

¹³⁰ Kun Saatana tuli Eevan tykö ja sanoi: “Tiedätkö, tuo hedelmä on miellyttävää.” Hän pysähtyi hetkeksi. Oi, siinä hän teki virheen, kun hän pysähtyi hetkeksi. Älkää pysähtykö mistään syystä! Teillä on Sanoma! Jeesus elää; Jumala on Parantaja; se on Sanoma.

¹³¹ Älkää pysähtykö mistään syystä, ei järkeilyjen eikä minkään muun syyn tähden.

¹³² Mutta Eeva pysähtyi hetkeksi. Silloin Saatana tuli suoraan sisälle hänen mieleensä sanoen: “Mutta se kuulostaa järkevältä.” Oi, älkää tehkö sitä! Vain ottakaa se, mitä Jumala on sanonut.

¹³³ Abraham, mitä jos hän olisi pysähtynyt järkeilemään, kun Jumala sanoi hänelle, että hän tulisi saamaan lapsen Saaran kanssa, joka oli kuudenkymmenenviiden ja hän itse seitsemänkymmenenviiden! Ja kun hän oli satavuotias ja Saara yhdeksänkymmenen, hän yhä tunnusti, että Jumalan Sana oli totta; ja hän kutsui niitä asioita, joita ei ollut, ikään kuin ne olisivat. Näettekö? Hän jopa toivoi. Oliko mitään toivoa? Hän ei edes käyttänyt toivoa.

¹³⁴ “Mutta”, te sanotte, “toivoisin, että voisin tulla kuntoon. Toivoisin, että olisin terve. Toivon saavani Pyhän Hengen. Toivon, että olen kristitty. Toivon tekeväni tämän.” Sitä te ette halua!

¹³⁵ Abraham ei koskaan katsonut siihen! Aamen! Vastoin toivoa hän yhä uskoi Jumalan Sanan! Usko tulee täältä sisäpuolelta.

¹³⁶ Kuinka Saatana pääsee sisälle? Tämän mielen, tämän oven kautta, siellä on tuo taistelukenttä.

¹³⁷ Nyt kun te saatte kaiken taistelujärjestykseen. No niin, perkele istuu jokaisen sydämen oikealla puolella tänä aamuna. Hän istuu tämän pienen tytön sydämellä; hän istuu teidän sydämellänne; hän istuu kaikkialla ympärillänne. Hän sanoo: “Oi, olen nähnyt sitä yrittävän aikaisemminkin; olen kuullut sen ennenkin.”

¹³⁸ Heittäkää hänet ulos; siinä kaikki; heittäkää hänet ulos. Mitä Raamattu sanoi täällä tekstissämme hänen ulos ajamisestaan? Oikein, ajakaa hänet ulos. Me olemme koulutetut.

¹³⁹ Ajattelen: “Mikä meillä saarnaajilla on vikana?” Ihmettelen minkälainen koulutus meillä on ollut.

¹⁴⁰ Jumala kouluttaa tätä suurta taistelua varten. Matteus 24, ja myös Daniel 12, sanoo, että tulisi olemaan sen kaltainen vaivan aika, jollaista ei ole koskaan aikaisemmin ollut maan päällä. Ja me elämme tuossa ajassa, kun kulttuuri ja koulutus ja muut asiat ovat tukahduttaneet Jumalan Sanan, ja on menty järkeilyihin ja niin edelleen. Tuo taistelu on nyt. Kuka on seisova? Halleluja! Tuo taistelu on valmiina alkamaan; kaikki on taistelujärjestyksessä nyt. Katsokaa mikä suuri vastus meillä on siellä.

¹⁴¹ Kuka haluaa olla kuin Daavid ja sanoa: “Annatteko te tuon ympärileikkaamattoman filistealaisen uhmata elävän Jumalan sotajoukkoja! Minä menen taistelemaan häntä vastaan.” Aamen! Jumala haluaa miehiä ja naisia tänä aamuna, jotka voivat nousta ylös ja sanoa: “Minä otan Herraa Hänen Sanastaan! Aamen! Ei väliä sillä, mikä on epäonnistunut, mitä tämä on tehnyt, mitä tuo on tehnyt; sillä ei ole mitään tekemistä asian kanssa. Te Saulit ja niin edelleen, jos te pelkätte häntä, painukaa sinne taakse minne kuuluttekkin, mutta Jumalan armeija liikkuu eteenpäin.” Aamen! Urhoolliset miehet, uskon miehet, voiman miehet, ymmärryksen miehet. Heidän ei tarvitse olla älykkäitä; heidän ei tarvitse olla koulutettuja; heidän täytyy olla kanavia. Jumala käyttää noita pieniä kanavia.

¹⁴² Eeva pysähtyi hetkeksi järkeilemään sanoen: “No niin, katsokaamme nyt.” Aivan kuin...

¹⁴³ Mitä jos tämä nuori nainen tänä aamuna, epäilemättä lääkäri on sanonut hänelle, että hän on suunnilleen tiensä päässä; mitään ei ole tehtävissä. No niin, hän on lääkäri, minä en tuomitse häntä. Tuo mies on tieteellinen mies. Hän näkee että tuo tauti on valloittanut tämän lapsen ruumiin. Se on ohi kaiken. Hänellä ei ole mitään lääkettä, joka pysäyttäisi sitä.

¹⁴⁴ Niin oli tuo syöpä vallannut tuon naisen. Varmasti, kuolema oli valloittanut tuon lapsen, mutta meidän Ylipäällikkömme, halleluja, tämän suuren armeijan Ylipäällikkö. Hän on Ylösnousemus ja Elämä; mikään ei voi voittaa Häntä. Halleluja!

¹⁴⁵ Armeijan aivot, älykkyys on se päälliköissä. Rommel Saksassa oli Saksan aivot, ei Hitler, vaan Rommel. Oikein. Eisenhower, sotilashenkilö, Patton, nuo miehet, jotka olivat eturintamassa, riippui siitä, minkä käskyn he antoivat. Te seuraatte päällikköänne. Jos hän on oikeanlaatuinen kenraali, jos hän on neljän tähden kenraali, jos hänet on koeteltu, jos hänen on todistettu olevan oikeassa, seuratkaa häntä! Vaikka se voikin näyttää teistä väärältä, mennä eteenpäin etulinjaan; niin tehkää mitä hän käskää teidän tehdä!

¹⁴⁶ Halleluja! Meillä on viiden tähden Kenraali, joka tavataan J-e-e-s-u-s [Englanniksi "Jesus"], joka antaa meille viisi tähteä, u-s-k-o [Englanniksi "f-a-i-t-h"]. Eikä Hän ole koskaan hävinnyt taistelua. Halleluja! Hän on voittanut kuoleman, helvetin ja haudan. Ajakaa perkeleet pois tieltä. Hän on tuo suuri Ylipäällikkö. Niinpä perkele ei ole edes kuvassa mukana.

¹⁴⁷ Tuo suurin taistelu, mikä koskaan on raivonnut, on valmiina juuri nyt. Varmasti se on. Oi, halleluja!

¹⁴⁸ Kun ajattelen sitä, kun seison siellä ja tarkkaan Hänen tekevän asioita, näen Hänen paljastavan asioita, avaavan asiat, sanoen: "Se tulee olemaan tällä tavalla, tuolla tavalla", ja siellä se on! Oi, katson taaksepäin ja sanon: "Kuka on tämä suuri Päällikkö?" Oi, minä en katso nähdäkseni, onko se tohtori se-ja-se. Minä näen, mitä Päällikkö sanoo. Hän on meidän pelastuksemme Päällikkö. Halleluja! Mikä on pelastus? Vapautus! Kunnia! Hän on meidän vapautuksemme Päällikkö!

¹⁴⁹ Tuo suuri "Hyökkäyshetki" on käsillä! Halleluja! Sotilaat asepuvut loistaen. Viirit liehuen. Usko ja epäily asettuvat taistelujärjestykseen tässä tabernaakkelissa tänä aamuna, epäily yhdellä puolella, usko toisella. Sotilaat, seiskää asemissanne! Halleluja! Meidän Päällikkömme, Aamutähti johtaa eteenpäin, Hän ei koskaan peräänny; Hän ei tunne tuota sanaa "perääntykää". Hänen ei tarvitse perääntyä. Aamen! Varmasti!

¹⁵⁰ Suurin taistelu koskaan taisteltu, on meneillään täällä juuri nyt, elämän ja kuolemiin välillä, sairauden ja terveyden välillä, uskon ja epäilyksen välillä, oi, vapauden ja orjuuden välillä. Tuo taistelu on meneillään. Kiillottakaa keihäänne. sotilaat. Kiillottakaa sota-asunne. Jumala on valmistamassa sotilaitaan. Aamen! Jumala voitelee armeijansa.

¹⁵¹ Amerikka pukee sotilaansa miten heidät parhaiten voi pukea, teräskypärillä, ja mitä aseita heillä onkin, panssaritankeilla, ja miten he menevätkin sotaan.

¹⁵² Jumala pukee oman armeijansa. Halleluja! Minkä kaltaista varustusta me käytämme? Hengen Miekkaa. Jumalan Sanaa. Aamen! Jumalan Sana on terävämpi kuin kaksiteräinen miekka, Hebrealaiskirje 4, erottaen luut ja ytimet toisistaan ja on mielessä olevien ajatusten erottaja, Jumalan Sana. Uskoa Hänen Sanansa; sillä tavalla Jumala aseistaa.

¹⁵³ Sen Hän antoi Eevalle hänen aseistaa itsensä, ja hän rikkoi varustuksensa. Miten hän teki sen? Avaamalla mielensä järkeilemään. Te ette järkeile Jumalan Sanan kanssa. Siinä ei ole järkeiltävää. Te vain... se vain on Jumalan Sana. Siinä ei ole mitään epäiltävää. Siinä ei ole mitään järkeiltävää. Se on Jumalan Sana ja se on sillä selvä. Se selvittää sen ainiaaksi.

¹⁵⁴ Näetkö mitä tarkoitan, kulta? [Sairas sisar sanoo: "Aamen."] Se on Jumalan Sana. Jumala lupasi sen. Jumala sanoi niin.

¹⁵⁵ He sanoivat Abrahamille: "Kuinka tiedät että tulet saamaan tuon lapsen?"

"Jumala sanoi niin!" Se oli sillä selvä.

"Mutta miksi sinulla ei ole sitä?"

¹⁵⁶ "En tiedä milloin tulen saamaan sen, mutta tulen saamaan sen. Jumala sanoi niin. Se ei pysäytä minua hitustakaan." Hän käsitti...

¹⁵⁷ "Miksi et mene takaisin kotiisi, mistä olet tullut?"

¹⁵⁸ "Minä olen pyhiinvaeltaja ja muukalainen tässä maassa." Aamen. ,...?... "Jumala antoi tuon lupauksen. Jumala tulee antamaan tuon lapsen juuri tässä maassa, minne Hän lähetti minut." Halleluja!

¹⁵⁹ Jumala tulee parantamaan sinut juuri tässä Pyhän Hengen ilmapiirissä, johon Hän lähetti sinut. Jumala tahtoo antaa sen sinulle; vain usko se! Aamen. Avaa nämä sielusi ja ruumiisi kanavat, aistit ja tietoisuuden ja anna Jumalan Sanojen vain tunkeutua sisälle. Ensimmäiseksi ottakaa mieli; siellä on taistelukenttä.

¹⁶⁰ Älkää sanoko: "Mutta jos minä vain voisin tuntea sen. Jos vain tuntisin Jumalan kirkkauden lankeavan." Oi, sillä ei ole mitään tekemistä asian kanssa, ei mitään.

¹⁶¹ Avatkaa tuo mieli, se on taistelukenttä. Siellä taistelu alkaa, aivan täällä etulinjassa, teidän mielessänne. Avatkaa se ja sanokaa: "Minä... kaikki epäilykset, minä epäilen omia epäilyksiäni." Aamen! "Minä epäilen epäilyksiäni nyt; minä uskon Jumalan sanan. Tässä minä tulen, Saatana." Jotakin tulee silloin tapahtumaan. varmasti, Kyllä vaan!

¹⁶² Hän voitelee omat palvelijansa Hengellensä; Hän lähettää heille enkeleitä. Ihmiset tekevät joskus pilaa enkeleistä. Sallikaa minun, menkäämme tässä yhdessä johonkin hetkeksi. Menkäämme tänne Hebrealaiskirjeseen hetkeksi, Hebrealaiskirjeen 4. lukuun. Neljäs luku, ja aloit-... Tarkoitan Hebrealaiskirjeen 1. lukua, ja aloittakaamme 14. jakeesta:

Eivätkö ne ole kaikki palvelevia henkiä, lähetetyt palvelemaan niitä varten, jotka ovat pelastuksen perillisiä?

Kenelle enkeleistä Hän sanoi: "Istu sinä Minun oikealle kädelleni", kaikista Jumalan enkeleistä.

¹⁶³ No niin, täällä Raamattu kertoo meille, että Jumala lähettää enkeleitä, kunnia! Mitä he ovat? Palvelevia Henkiä. Kunnia! Palvelevia Henkiä, jotka ovat lähetetyt mistä? Jumalan Läsnäolosta. Tekemään mitä? Palvelemaan [saarnaamaan] Hänen Sanaansa. Aamen. Teidän ei tule saarnata jonkun kirkkokunnallisen ryhmän teologiaa, vaan Hänen Sanaansa. Siksi Hänen palvelevat Henkensä on lähetetty.

¹⁶⁴ Kuinka me tiedämme, keitä he ovat? Raamattu sanoo, että Herran Sana tuli profeetoille. Onko se oikein? Nämä enkelit saarnaavat Hänen Sanansa Hänen Henkensä kautta, he saarnaavat Sanan Pyhän Hengen kautta; ja Henki ja Sana tuli profeetoille: ja profeetoilla oli Jumalan Sana. Siksi he voivat tehdä niitä ihmeitä, joita he tekivät. Se ei ollut tuo mies. Se oli Jumalan Henki tuossa miehessä. Kristuksen Henki tuossa miehessä. Sillä Jumalan Sana... Mitä tuo mies oli tehnyt? Puhdistanut jokaisen kanavan. Jumala oli valinnut hänet, ja hänet oli voideltu Pyhällä Hengellä, eikä se ollut hän itse. Hän ei koskaan tehnyt mitään ennen kuin hän näki sen näyssä. Elia sanoi Karmelin vuorella: "Minä olen tehnyt tämän kaiken Sinun käskystäsi. Nyt Herra, tulkoon tietäväksi, että Sinä olet Jumala." Oi, kunnia Jumalalle!

¹⁶⁵ Olen nähnyt sen niin monta kertaa. Kun te näette Jumalan Hengen koskettavan jotakin paikkaa ja tuon paikan tulevan voitelun alle... Jos tämä pieni ryhmä täällä tänä aamuna vain voisi ottaa tämän mielen ja saada jokaisen epäilyksen pois tieltä, kuinka te voisitte enää epäillä, kun te näette kuolleiden heräävän, rampojen kävelevän, sokeiden näkevän, kuurojen kuulevan?

¹⁶⁶ Tuo Herran Enkeli, jonka valokuva riippuu täällä seinällä, on saanut tieteen ymmälle kaikkialla. Mitä Hän tekee? Pysy tarkalleen Sanan kanssa. Aamen! Se leikkaa jokaisen perkeleen. Kyllä Se tekee. Mikä Se on? Palvelevat Henget on lähetetty Jumalan Läsnäolosta voitelemaan Sanan puhujat, jotka pysyvät Sanan kanssa, ja Hän vahvistaa Sanan sitä seuraavilla merkeillä. Tuoden Jeesuksen samaksi eilen, tänään ja ainiaan. Siinä Hän on.

¹⁶⁷ Kuinka me voimme epäillä, kun Hän on sekä tieteellisesti, aineellisesti, hengellisesti ja kaikin tavoin kuinka todistaa voi, todistanut sen täällä.

¹⁶⁸ Missä on vika? Teidän mielessänne. Me avaamme mieleemme näille asioille sanoen: "No niin, en tiedä olisiko se tai ei. Ehkä, jos minusta tuntuu paremmalta huomenna..." Oi, sillä ei ole mitään tekemistä asian kanssa!

¹⁶⁹ Kuten olen usein sanonut: Abraham on voinut sanoa Saarelle... Saara oli ohi tuon naisena olemisen iän, tiedättehän mitä tarkoitan, elämän ajan, noiden kahdenkymmenen kahdeksan päivän jakson. Näettehän? Hän oli kuudenkymmenenviiden ja oli sen ohitse viisitoista, kaksikymmentä vuotta. Ja Abraham ehkä sanoi hänelle muutaman seuraavan päivän kuluttua: "Tunnetko mitään eroa, kulta?" "En hitustakaan."

¹⁷⁰ "Sillä ei ole mitään tekemistä asian kanssa; me menemme suoraan eteenpäin joka tapauksessa. Mutta jos sinä nyt alat tulla takaisin nuoreksi naiseksi uudestaan, niin me tiedämme, että tuon elämän veren kautta, no niin, silloin on lapsi tuleva ja kaikki tulee olemaan kunnossa. Eikö sinusta nyt tunnu yhtään erilaiselta tänään. Siitä on mennyt kuukausi, kun Hän lupasi sen minulle. Etkö tunne mitään eroa, kulta?"

¹⁷¹ "En yhtään mitään, Abraham. Ei ole mitään merkkiä. Olen yhä niin kuin olen ollut muutaman viimeisen vuoden ajan; ei ole mitään eroa."

"Kunnia Jumalalle, me tulemme saamaan sen joka tapauksessa!"

¹⁷² "Tarkoitatko Abraham, että siltä pohjalta... Katsohan, jos Hän lupasi sinulle, niin varmasti Hän antaisi meille merkin tällä tavalla. Varmasti Hän antaisi meille jonkun merkin!" Huh! Halleluja!

¹⁷³ Heikko ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkejä. Niin se on! Abrahamilla oli merkki. Mikä se oli? Jumalan Sana. Se oli merkki.

¹⁷⁴ Kuinka voi Jumala parantaa lapsensa? Jumalan Sana sanoi niin. Tunnen jonkin aistimuksen tai ei aistimusta, ei väliä sillä, mitä tapahtuu. Jumala sanoi niin, ja se on sillä selvä.

¹⁷⁵ Abraham sanoi: "Pakkaa huivisi ja kaikki muut tavarasi, me lähdemme toiseen maahan.

"Minne sinä olet lähdessä?"

¹⁷⁶ "En tiedä." Aamen. "Mutta me menemme joka tapauksessa. Tässä sitä mennään!" Ja he pakkasivat ja menivät. Halleluja! Se on todellinen Jumalan Sana. Mistä hän piti kiinni? Jumalan lupauksesta, Jumalan Sanasta. "Me tulemme saamaan sen."

¹⁷⁷ "Tule ulos sukusi joukosta, Abraham, koska he ovat epäilijöitä ja uskomattomia, ja he saavat sinut samaan tilaan. Tule ulos ja erota itsesi ja elä Minulle." Mitä se on? Jättäkää kaikki tietoisuutenne ja aistinne ja merkinne, sen kaltaiset. Avatkaa mielenne ja muistakaa, että se olen Minä. Tule, elä Minun kanssani. Aamen.

¹⁷⁸ Jumala kutsuu jokaista Abrahamin Siementä tänä aamuna tuohon samankaltaiseen elämään. Suuri taistelu on meneillään nyt, maailmanlaajuisesti. Mistä Jumala haluaa lastensa erottavan itsensä? Näistä aisteista, näkö, maku, tunto, haju, kuulo, mielikuviutus tietoisuus, muisti, järkeily, kiintymys, kaikesta, Niin että he avaavat mielensä ja antavat Sanan tulla sisälle ja marssivat Sanan kanssa. Se on todellinen sotilas.

¹⁷⁹ Sillä tavalla tähdet ovat olemassa. Aurinkokunta järjestelmä ei ole muuttunut. Linnunrata, aamutähti nousee palveluspaikalleen aivan tarkalleen sillä tavalla niin kuin se teki silloin, kun maa luotiin. Iltatähti ottaa paikkansa, kaikki tähdet, Pikku Otava on vuodenajan mukaan aivan tarkalleen sillä paikalla, kuin missä sen tuleekin olla. Pohjantähti pysyy vakaana, eikä koskaan liiku. Halleluja! Tuo koko asia pyörii Pohjantähden ympärillä, kaikki muut niistä, koska se on aivan maan keskipisteessä.

¹⁸⁰ Se on Kristus. Aamen. Hän seisoo siellä, komentaen armeijaansa niin kuin suuri Kapteeni.

¹⁸¹ Niin kuin Mooses vuorella kädet ylhäällä, Israelin taistellessa, leikatessa tietä lävitse; ja hän seisoi kätensä ylhäällä. Hän seisoi kätensä ylhäällä, kunnes aurinko laski, ja heidän täytyi pitää hänen käsiään ylhäällä. Se oli Mooses.

¹⁸² Hän oli esikuva Kristuksesta. Varmistamaan sen, että Hänen kätensä pysyisivät ylhäällä, Hänen kätensä naulattiin ristiin. Halleluja! Ja Hän kiipesi Kirkkauden vallien yli verisissä vaatteissaan Jumalan eteen ja on siellä tänään Majesteetin oikealla kädellä. Ja jokaisen sotilaan taistelu on leikata tiensä lävitse, ei väliä sillä, mitä tapahtuu, Jumalan Sanan kanssa, leikata itsensä vapauteen. Aamen!

¹⁸³ Niin kuin kananpoika munassa, mitä jos se pelkäisi piipittää? Mitä jos se pelkäisi nokkia tuota munaa? Mitä jos tuo pieni kananpoika munan sisällä pelkäisi koskettaa tuon munan kuorta? Mitä jos hän olisi kuullut äänen ulkopuolelta sanovan: “Älä lyö sitä kuorta, voit loukata itsesi”? Mutta luonto itse tuossa linnunpojassa sanoo sille: “Noki sitä! Lyö siihen reikä.”

¹⁸⁴ Antaa kaikkien vanhojen organisaatioiden sanoa: “Ihmeiden päivät ovat ohitse. Sinä loukkaat itsesi. Sinä menet fanaattisuuteen.”

¹⁸⁵ Nokkikaa vain kuorta niin lujaa kuin voitte. Halleluja! “Saatana, pois tieltä; minä tulen ulos täältä; minä en enää makaa täällä; minä en enää istu täällä; minä en enää ole täällä vanhalla perkeleen maaperällä; minä nokin tieni ulos tänä aamuna! Aamen! Minä olen kotka!” Aamen! Halleluja!

¹⁸⁶ Niin kuin pieni kotka, nokkien tuota kuorta vastaan, ei väliä sillä, kuinka kova tuo kuori oli, se nokki tiensä suoraan sen lävitse. Ja ensimmäiseksi se voi vähän ojennella pieniä siipiään. Sillä oli kaikki kunnossa.

¹⁸⁷ Nokkikaa tienne ulos; niin se on. Kuinka te teette sen? Töräyttäkää sille: “Näin sanoo Herra, näin sanoo Herra, näin sanoo Herra, kunnes lopulta alatte haistaa tuoretta ilmaa. Näin sanoo Herra, ja pääanne on ulkona. Näin sanoo Herra. Puskekaa nyt lujasti, te olette tulossa ulos!

¹⁸⁸ Eikä hän koskaan mene tuohon kuoreen takaisin uudestaan. Aamen! Hän on vapaa. Oi! Tuo Sana, kun se Kerran pääsee noiden aistien ja tietoisuuksien lävitse ja pääsee tänne alas sydämeen, ja mieli avautuu ja päästää Sen sisälle. oi Jumala, ole armollinen, ei mikään enää voi orjuuttaa sitä uudestaan. Te olette vapaa. Hän, jonka Poika on tehnyt vapaaksi, on ulkona kuoresta. Teidän kirkkokuntanne ei voi koskaan kutsua teitä takaisin; perkele ei voi enää koskaan tehdä mitään enempiä teille; hän sihisee ja ulvoo peräänne.

¹⁸⁹ Mutta te vain olette valtatiellä ajaen korkealla nopeudella. Oi, te kuljette Kuninkaan valtatieltä, voideltuna ristin sotilaana. Kaikkien teidän kotkien uskon kanssa julistaessa: “Jeesus, maailman Valo”, ajaen ylös Kuninkaan valtatieltä. Varmasti! Kyllä vaan!

¹⁹⁰ Nämä ovat palvelevia henkiä, jotka ovat lähetetyt Jumalan Läsnaolosta olemaan saarnaajia. Saarnaamaan mitä? Hänen Sanaansa, ei jotakin teologiaa, vaan Jumalan Sanaa. He ovat palvelevia Henkiä lähetetyt Jumalalta saarnaamaan, palvelevat Henget. Oi! Ja muistakaa, jos se saarnaa jotakin muuta paitsi Sanaa, ei se tullut Jumalalta, koska Sinun Sanasi on aina vahvistettu Taivaassa. Aina Taivaassa, Sana, Jumala valvoo Sitä. Hän ei tule koskaan lähettämään Henkeä saarnaamaan jotakin Sanan lisäksi.

¹⁹¹ Hän ei koskaan tule lähettämään Henkeä, niin että hänellä on valtavasti D.D.D., Ph.D., ja kaulus ympäri käännettynä, ja kaikkea sen kaltaista, joka sanoo: "Mutta tietenkin, ihmeiden päivät ovat ohitse. Me kaikki tiedämme sen." Ei, ei! Se ei tullut Jumalalta, se on vastoin Sanaa. Aamen!

¹⁹² Hän lähettää ne, jotka saarnaavat Sanan Hengen. Aamen.

¹⁹³ Oi, minulla oli vielä neljä tai viisi asiaa lisää siitä, mutta annan sen olla tällä kerralla ja jatkan siitä ensi sunnuntaina. Hyvä on.

Saatana ja hänen demooninsa ovat voideltuja.

¹⁹⁴ Jos nämä enkelten henget ovat voideltuja tuomaan teille Sanan, aikaansaamaan sen, että te uskotte Sanan... No niin, oletteko te koskaan kuulleet profeetan, todellisen Jumalan profeetan, kieltävän Jumalan Sanaa? [Seurakunta sanoo: "Ei."] Ei koskaan! Mitä tapahtui, kun nuo organisaatiot heidän päivinänsä astuivat esiin ja sanoivat: "Hän on väärässä." Hän seisoi yksin, ja seisoi yksinään. Hän sanoi: "Se on oikein."

¹⁹⁵ Katsokaa Miikaa siellä tuona päivänä, tuota pientä pyhää kieriskelijää, näettekö, Imlan poikaa. Siellä seisoi neljäsataa voideltua, oletetusti voideltua profeettaa, kaikki hyvin syöneitä, joilla oli suuret oppiarvot, ja jotka olivat korkeasti koulutettuja ja hiottuja oppineita sanoen: "Mene, uskollinen kuninkaamme. Herra on kanssasi. Se kuuluu meille. Joosua antoi sen meille, joten mene ja ota se. Se on aivan oikein. Menkää sinne ja ottakaa se."

¹⁹⁶ Tiedätkö mitä Joosafat sanoi: "Eikö ole vielä yhtä jossakin?" Mutta, heillähän oli neljäsataa; miksi ei uskoa noita neljäsataa. Hän sanoi: "Mutta varmastikin, sinulla on vielä yksi jossakin."

¹⁹⁷ Hän sanoi: "No niin, meillä on yksi. On vielä yksi, mutta oi, minä vihaan häntä."

¹⁹⁸ "Siinä on se kaveri, jota haluaisin kuulla." Näettekö? Hän sanoi: "Tuokaa hänet tänne. Katsokaamme, mitä hän tulee sanomaan."

¹⁹⁹ Niinpä he menivät ja sanoivat hänelle: "Kuulehan nyt! Aseta sanasi oikein tänä aamuna, koska tulet saarnaamaan kuninkaalle. Sinä saarnaat koko Palestiinan saarnaajayhdistykselle, näettekö, koko tuolle saarnaajien yhdistykselle. No niin, muistakaa nyt, tässä on se, mitä he sanoivat: "Sano sinä sama asia; usko sinä sama asia."

²⁰⁰ Mutta heillä oli väärä mies, jolle he puhuivat. Tuo mies oli päässyt pois tästä vanhasta järkeilystä. Hän oli puhdistanut kanavat, näettekö, tietoisuutensa ja...

²⁰¹ "Tiedätkö, mitä he tulevat tekemään? Jos sanot saman asian kuin hekin. Voin kuvitella, että he tekevät sinusta aluevalvojan; he luultavasti tulevat tekemään sen. He tekevät sinusta paikallisen alueen pää ylivalvojan täällä, jos vain olet samaa mieltä heidän kanssaan." Sellainen ei ollut todellinen Jumalan mies.

²⁰² Hänen kanavansa olivat puhdistetut, kaikki hänen tietoisuutensa ja kaikki oli selvää; hänen mielensä oli avautunut Jumalan Sanalle, ja hän uskoisi ainoastaan Jumalan. Sanan. Ne ovat nuo palvelevat Henget; se on palveleva Henki.

²⁰³ Hän sanoi. “Minä en nyt tiedä mitä sanoa, mutta sanon yhden asian: Minä tulen sanomaan vain sen, mitä Jumala kääkee minun sanoa.”

Niinpä he odottivat tuon yön, ja hänellä oli näky.

²⁰⁴ Seuraavana aamuna voin kuvitella Miikan tutkineen Kirjoituksia, sanoen: “No niin, katsokaamme nyt, onko tuo näky... Kaikki nuo miehet... Siinä on jokin vialla jossakin, koska Se on vastoin sitä, mitä he sanovat. Mutta mitä Se sanoo? Katsokaamme mitä Elia, tuo profeetta sanoi täällä, koska me tiedämme, että hän oli profeetta. Katsokaamme, mitä Elialle tullut Herran Sana sanoi: ‘Ja koirat tulevat nuolemaan sinun veresi ja koirat tulevat syömään Iisebelin, vanhurskaan Naabotin tähden.’” Kun hän oli nähnyt sen, tiesi hän silloin, että hänen näkynsä oli aivan suoraan Jumalan Sanan mukainen. Tuo Ahab joutuisi maksamaan siitä.

²⁰⁵ Hän käveli suoraan sinne ulos ja sanoi: “Menkää, mutta minä näin Israelin...” Näettekö, silloin hän ei hävennyt kertoa näkyään, koska se oli Herran Sana. Hän tiesi, että tuo asia oli aivan täydellisesti niin. Miksi? Hän oli avannut sydämensä ja mielensä Jumalan Sanalle ja Jumalan Sana oli paljastettu, joten hän tiesi sen olevan täydellisesti Jumalan Sanan.

²⁰⁶ Nyt te sanotte: “Oi, jospa minä vain voisin olla Miika!” Te voitte olla; te olette! Myös sinä olet, kulta. [Veli Branham puhuu jälleen sairaalle sisarelle.] Sinä olet Miika, tuo profeetta. Mitä sinä voit tehdä? Avata mielesi. Mitä minä yritän kertoa sinulle tänä aamuna? Herran Sanan. Näetkö? Avaa mielesi; sano: “Tiedättekö, minä uskon nyt, että voin olla parantunut.” Mutta mikä se sitten on? Onko se Herran Sana? Varmasti Se on Herran Sana!

²⁰⁷ Ja tämän kaverin täällä sanoessa: “Ihmeiden päivät ovat ohitse; et sinä voi tehdä tätä...” Unohtakaa se! Pankaa Jumala ensin!

²⁰⁸ Tässä tulee Herran Sana, ja Hän puhui Sen, ja Se oli niin.

²⁰⁹ Nyt, mitä Saatana teki? Saatanalla oli toiset voideltuna. No niin, Saatana voitelee palvelijansa. Oi varmasti, aivan varmasti! Hän voitelee palvelijansa. Millä hän heidät voitelee? Epäuskolla. Saatana ja hänen demoninsa voitelevat ihmiskunnan epäilemään Jumalan Sanaa.

²¹⁰ No niin, jos haluatte vahvistaa sen, menkää 1. Mooseksen kirja 5:4. Menkäämme sinne ja kuunnelkaa tätä hetken, ja nähkää eikö se olekin hänen taktiikkansa. Se oli ensimmäinen asia, mitä hän teki; hän ei koskaan jätä tuota samaa taktiikkaansa; hän tekee niin koko ajan. Katsokaamme nyt onko se niin. Hän ei ollut eri mieltä Sanan kanssa; hän vain aiheutti sen, että Eeva käsitti sen hieman väärin, tiedättehän, saaden Sen jotenkin kuulostamaan siltä, kuin hän halusi Sen kuulostavan, ottamatta koko Sanaa. Minulla on nyt täällä 1. Mooseksen kirja 3:4. Katsokaamme, jos siellä sanotaan niin. Hyvä on.

Ja käärme sanoi naiselle: Ette te varmastikaan kuole:

²¹¹ “Ette varmastikaan kuole.” Näettekö kuinka hän kiertäen lainasi Sitä? “Oi, me uskomme, että ihmeiden päivät ovat ohitse. Me emme usko, että on mitään sellaista asiaa, että ihmiset saisivat Pyhän Hengen niin kuin he saivat Helluntaina. Oi, millä tavalla vain teidät on kastettu, ei sillä ole mitään merkitystä.” Näettekö perkeleen? Näettekö hänen taktiikkansa? “Jos lääkäri sanoo sinulle, että et voi tulla terveeksi, niin se on sillä selvä.”

²¹² No niin, en halua halventaa tuota lääkäriä; tuo lääkäri toimii tieteen linjalla. Ja hän on tehnyt kaiken sen, minkä hän on voinut pelastaakseen henkilön elämän; eikä sitä voida pelastaa, koska ei ole mitään muuta mitä hän tietäisi tehdä, hänen tietonsa on lopussa. Tuo mies on rehellinen. Mutta nyt, tuo tiedon puu on hyvä, mutta kun olette menneet niin pitkälle kuin voitte, astukaa sitten pois tuosta tiedon puusta Elämänpuuhun ja vain jatkakaa eteenpäin menemistä. Aamen. Siinä se on. Se toimii vain niin pitkälle. Kyllä.

²¹³ No niin, mitä tämä Saatanan taktiikka nyt saa aikaan? Mitä täällä sanottiin? Tarkatkaa nyt 2. jaetta. Sallikaa minun nyt lukea tästä 1. jakeesta 3:een:

Nyt käärme oli ovelampi [terävämpi] kuin mikään kedon eläin, jonka HERRA Jumala oli tehnyt. Ja hän sanoi naiselle: Niin, onko Jumala sanonut: Teidän ei tule syödä jokaisesta puutarhan puusta?

²¹⁴ Kuunnelkaa häntä nyt, kuinka ovela hän voi olla ja kuinka hän valkaisee Sanaa. Näettekö? Mitä hän yrittää tehdä? Päästä hänen mieleensä. Ymmärrätekö? Hän puhuu hänelle sen jälkeen, kun Sana jo oli lujitettu sinne.

²¹⁵ Älkää nyt antako Saatanan lujittaa mitään. Ymmärrätekö? Pitäkää Jumalan Sana lujitettuna sydämässänne. Tehkää te samoin kuin Miika, ja tarkatkaa nyt:

Ja nainen sanoi käärmeelle: Me voimme syödä puutarhan puiden hedelmistä:

Mutta sen puun hedelmästä, joka on puutarhan keskellä... (keskuudessa, näettehän?) ...Jumala on sanonut, teidän ei tule syödä siitä, eikä teidän tule koskea siihen, ettette kuolisi.

²¹⁶ Näettekö? No niin, se on Sana ja Eeva lainaa sitä hänelle. Nyt tarkatkaa!

Ja käärme sanoi naiselle: Ette kai te tule kuolemaan:

²¹⁷ Näettekö hänen taktiikkansa? Näettekö, mitä hän yrittää tehdä? Tuota ensimmäistä inhimillistä olentoa, hän yrittää voidella tuota kallista naista siellä, Jumalan tytärtä, epäuskolla Jumalan Sanaan. Sitä hän tarkalleen yritti saada Eevan tekemään.

²¹⁸ Sillä tavalla hän yrittää tehdä sinulle, kulta. [Veli Branham puhuu jälleen sairaalle sisarelle.] Sillä tavalla hän yrittää saada kunkin teistä tekemään, hän yrittää voidella teidät. Ainoa asia mitä teidän nyt täytyy tehdä, vaikka olettekin vapaan valinnan pohjalla; te voitte nyt vastaanottaa sen jos haluatte, mutta potkaiskaa se ulos! Jos Eeva ei olisi pysähtynyt tuona hetkenä kuuntelemaan! Älkää pysähtykö mistään syystä! Älkää pysähtykö.

²¹⁹ Kun Elia käski Gehasia sanoen: “Ota sauvani, mene laskemaan se kuolleen lapsen päälle; ja jos joku vaikka puhuisi sinulle, niin älä vastaa. Jos joku yrittää pysäyttää sinua, jatka vain matkaasi.”

²²⁰ Katsokaa tuota naista, kun hän kutsui palvelijansa. Hän sanoi: “Satuloi muuli ja lähde liikkeelle, äläkä edes pysähdy, ennen kuin minä käsken sinua.” Siinä se on!

²²¹ Kun teillä on Sanoma, pysykää menossa. Aamen! Kun mielenne sanoo: “En voi enää kävellä. olen tulossa heikoksi.” Vain jatkakaa menemistä. Älkää pysähtykö! Laskien syrjään kaiken, vain jatka leikkaamista lävitse. Veli, sinulla on Miekka kädessäsi, jatka vain lyömistä.

²²² Menin kerran eräälle jalkapallo stadionille, jossa minun tuli saarnata, pysähdyin siellä ovella ja katsoin ylös, ja siellä ylhäällä luki: “Ei ole kyse koiran koosta taistelussa, vaan taistelun koosta koirassa.” Niinpä se on se, mikä voittaa taistelun. Näettekö?

²²³ Te sanotte: “Mutta, katso kaikkia näitä suuria kirkkoja, jotka ovat tätä vastaan.”

²²⁴ Minä en välitä siitä, minkä kokoisia ne ovat, se riippuu taistelun koosta, joka on koirassa; sillä on merkitystä. Se on se usko, joka on yksilössä. Jos olette pelkuri, menkää takaisin lemменpesäänne. Mutta veli, jos olet sotilas, seiso siellä ulkona, taistelu on meneillään. Oikea ja väärä ottavat yhteen. Taistelkaamme.

²²⁵ Niin kuin Peter Cartwright meni erääseen kaupunkiin ja sanoi: “Herra käski minua tulemaan tänne ja pitämään herätystä.” Hän vuokrasi erään vanhan varastorakennuksen, meni sinne ja alkoi siivota sitä.

²²⁶ Ja tuo suuri kaupungin tyranni, pistooli kupeellaan, käveli alas katua ja kulki tuon oven ohi ja kysyi joltakin: “Mitä tuo kaveri on siellä tekemässä?”

²²⁷ Hän sanoi: “Hän on saarnaaja. Hän sanoi, että hän tulee pitämään kokouksen.”

²²⁸ “Hyvä on”, hän sanoi, “arvaan, että minun on mentävä heittämään hänet kadulle ja ajamaan hänet pois täältä. Siinä kaikki. Me emme halua mitään kokouksia tällä seudulla.”

²²⁹ Niin hän menee sinne ja pysähtyy ovella; ja Peter Cartwrightilla oli yllään päällystakkinsa, tiedättehän, ja hän vain pesi ikkunoita ja seiniä, pienen pieni mies, tiedättehän.

²³⁰ Eräs vanha saarnaaja nauroi häntä, tiedättehän, siksi että hän söi kananpoikaa käsin, joka on etiketinmukaista tänään, niin kuin tiedätte.

²³¹ Niinpä hän vain pesi ikkunoita ja korjaili paikkoja, ja tuo suuri tyranni käveli sinne, veti syrjään takkinsa, pistooli riippui hänen kupeellaan ja hän sanoi: “Mitä sinä teet?”

²³² “Oi”, hän sanoi, “olen pesemässä ikkunoita.” Ja hän vain jatkoi ikkunoiden pesemistä, tiedättehän. Hänellä oli vain yksi tarkoitus: Jumala käski häntä pitämään herätystä. Hän jatkoi ikkunoiden pesemistä. Hän sanoi: “Me emme salli herätyksiä tällä seudulla.”

²³³ Hän sanoi: “Oi, mutta Herra käski minua pitämään tämän herätyksen.” Näettekö? Ja hän vain jatkoi työtään niin kuin mitään ei olisi tapahtunut.

²³⁴ Hän sanoi: “On yksi asia, joka sinun on ymmärrettävä.” Hän sanoi: “Minä määrään tämän kaupungin asioista täällä.”

²³⁵ Hän sanoi: “Oi, niinkö”, ja vain jatkoi ikkunoiden pesemistä, tiedättehän.

²³⁶ Hän sanoi: “Ennen kuin voit pitää herätystä, täytyy sinun voittaa minut ensin!”

Hän sanoi: “Oi, niinkö? Hyvä on, teenkin sen sitten seuraavaksi!”

²³⁷ Hän riisui päällystakkinsa, käveli hänen luokseen ja tarttui häntä kauluksesta ja löi hänet maahan lattialle ja hyppäsi hänen päälleen ja sanoi: “Minun täytyy taistella, jos minun on hallittava. Lisää minulle rohkeutta. Herra.” Vasaroi häntä ja sanoi: “Oletko saanut tarpeeksesi?”

²³⁸ Hän sanoi: “Kyllä.” Hän nousi ylös ja puristi hänen kättään; ja hän pelastui tuona iltana kirkossa.

²³⁹ Siinä se on teille. Näettekö? Vain ottakaa Jumalan Sana ja leikatkaa tienne kaiken epäuskon lävitse. Näettekö sitä? Varmasti, siinä se on. Jos se on seuraava tehtävä, tehkäämme se. Oikein! Seuraavaksi minun on päästävä eroon epäilyksistäni, hakattava ne maahan. Seuraavaksi minun on päästävä eroon kaikista hämmentävistä asioista. Jos aistini sanovat minulle: “Mutta aina tunnet olosi huonoksi”, niin seuraava asia on leikata tuo asia pois. Kyllä.

²⁴⁰ Te sanotte: “Mutta he sanovat minulle, että... Tiedätkö, veli Branham, tietoisuuteni sanoo minulle, että en voi...” No niin, silloin voitte yhtä hyvin leikata tuon asian pois; muuten ette pääse yhtään sitä pidemmälle. Tehkää seuraava tehtävänne seuraavaksi. Riisukaa pois takkinne ja käykää käsiksi siihen. Jatkakaa vain eteenpäin menoa tavoitteenanne vain yksi asia: “Minä tulen voittamaan.” Aamen! “Minä en voi hävitä. Minä tulen voittamaan.” Aamen!

²⁴¹ Saatana voitelee. Näettekö? Mikä on hänen ensimmäinen taktiikkansa? Mikä oli hänen ensimmäinen paikkansa minne päästä? Mieli. Eeva pysähtyi hetkeksi kuuntelemaan, mitä hän sanoi. “Oi. sanotko sinä niin.”

²⁴² Siinä niin monet pienet naispuoliset ovat tehneet erehdyksensä, ja monet pienet miespuoliset ovat tehneet erehdyksensä. Oikein. He ovat pysähtyneet hetkeksi, vain pysähtyneet hetkeksi. Kuinka monta kertaa olenkaan nähnyt avioerotapauksia ja asioita tulevan esiin?

²⁴³ “Sanon sinulle, veli Branham, hän vihelsi sillä tavalla [Veli Branham matkii sudenvihellystä], tiedäthän, ja minä pysähdyin; enkä minä tarkoittanut sitä.” Uuh, siinä se on teille.

²⁴⁴ “Oi, istuin pöydässä häntä vastapäätä; hänellä oli mitä sievimmat silmät.” Näettekö? Käsitätekö te? Siinä se on.

²⁴⁵ Perkele tekee samoin. “Oi, lääkäri sanoi, etten voisi tulla terveeksi, joten minä...” Siinä se on teille. Sama asia. Näettekö? Tuo suurin taistelu, mikä koskaan on taisteltu!

²⁴⁶ “Mutta he sanovat minulle... Näin sen-ja-sen tekevän niin, ja hän väittää, että hänellä on Pyhä Henki.” Kyllä, te olette katsoneet jotakin vanhaa tekopyhää. Entä ne, joilla todella oli Se? Näettekö? Kyllä, perkele tulee osoittamaan teille jotakin vanhaa variksensyöttiä, mutta hän ei tule osoittamaan teille todellista kyyhkystä. Niin on. Hän ei tule osoittamaan teille sitä; sen hän pitää sokaistuna teiltä.

²⁴⁷ Oi, myös hän on sotilas. Muistakaa, mutta suurempi on Hän, joka on teissä, kuin hän joka on maailmassa. Niinpä pitäkää kiinni Jumalan Sanasta; uskokaa Se. Te armeijan päälliköt täällä. Puolusta linnakettasi, veli. Oikein, pysy palveluspaikallasi.

²⁴⁸ Minulla oli eräs pieni tyttö täällä kerran. Tuo nainen voi olla istumassa täällä nyt; hänen nimensä oli Nellie Sanders. Se oli ensimmäisiä kertoja kuin koskaan näin perkeleen ajettavan ulos. Me asuimme... Tuo paikka oli suunnilleen kolme korttelia ylös täältä, hautausmaan takana. Nyt minusta oli juuri tullut saarnaaja ja saarnasin juuri täällä tässä kulmassa, pitäen telttakokouksia.

²⁴⁹ Ja tuo nuori tyttö oli yksi parhaista tanssijoista. Hän kävi keskikoulua täällä. Ja hän ja Lee Horn, ja monet teistä täältä kaupungista tunnette Lee Hornin, jolla on tämä biljardisali täällä. Hän ja Lee Horn olivat parhaita tanssijoita, mitä seudulla oli. Hän on itse katolilainen, eikä uskonto merkitse heille mitään. Niinpä sitten, Nellie ja Lee olivat suuria tanssijoita, ja heillä oli nämä tanssit, joita kutsuttiin “black bottom” ja “jitterburg” ja kaikki nuo asiat; ja nuo kaksi olivat parhaita seudulla.

²⁵⁰ Eräänä iltana hän horjui tänne kokoukseen. Siellä hän lankesi alttarille, pikku Nellie, siunattu olkoon sydämensä. Hän vain makasi siellä alttarilla, hän kohotti päätään ja hän itki; ja kyyneleet juoksivat hänen poskiltaan, kun hän sanoi: “Billy...” Hän tunsi minut. Hän sanoi: “Haluan niin kovasti olla pelastunut.”

²⁵¹ Minä sanoin: “Nellie, sinä voit olla pelastunut. Jeesus on jo pelastanut sinut, tyttö. Sinun vain täytyy vastaanottaa se nyt Hänen Sanansa pohjalta.”

²⁵² Ja hän viipyi siellä ja hän itki ja hän rukoili ja hän sanoi Jumalalle, ettei hän enää koskaan kuuntelisi maailman asioita uudestaan. Äkkiä suloinen rauha tuli hänen sielunsa ylle. Hän nousi sieltä ylös huutaen ja ylistäen Jumalaa, kirkastaen Jumalaa.

²⁵³ Ja noin kuusi tai kahdeksan kuukautta sen jälkeen, hän oli tulossa alas Springs Streetiä eräänä iltana.

²⁵⁴ Hän oli nyt vain nuori tyttö, hän oli teini-iässään, noin kahdeksantoistavuotias, ja hän tuli tyköni ja sanoi: “Hope...” Se oli vaimoni, joka on kuollut. Hän sanoi: “Toivoisin, että näyttäis sellaiselta kuin Hope tai Irene.” Hän sanoi: “Tiedätkö, he eivät koskaan edes menneet ulos maailmaan.” Hän sanoi. “Maailma painaa teihin leimansa.” Hän sanoi: “Minulla on karkea ulkonäkö.” Hän sanoi: “Nyt lakkasin käyttämästä make-oppia ja muita aineita, mutta näytän niin karkealta. Jopa kasvojeni muoto”, hän sanoi, “näytän niin karkealta.” Hän sanoi: “He näyttävät niin viattomilta ja helliltä.” Hän sanoi: “Toivoisin, etten olisi koskaan tehnyt sitä.”

²⁵⁵ Minä sanoin: “Nellie kulta, Jeesuksen Kristuksen Veri puhdistaa kaikesta synnistä. Mene, usko se.”

²⁵⁶ Wayne Bledsoe, monet teistä tuntevat hänet täällä, vuosikausien hyvä ystäväni, hän oli juomari, ja hän tuli tänne veljeni Edvardin kanssa. Ja hän oli humalassa täällä kadulla, ja minä poimin hänet ylös, koska poliisit tulisivat viemään hänet. Ja minä toin hänet tänne missä asuin, äitini ja isäni kanssa; olin saarnaaja, ja se tapahtui paljon ennen naimisiin menoani. Vein hänet sinne ja panin vuoteeseen; itse nukuin vuodetuolilla. Branhameita oli suuri joukko, tiedättehän, kymmenen, ja niinpä, kun meillä oli vain neljä huonetta, meillä oli vähän ahdasta. Niinpä minulla oli vanha vuodetuoli nukkuakseni. Ja minä vedin sen auki sillä tavalla ja panin humalaisen Waynen vuoteeseen kanssani. Minun täytyi kantaa hänet sisälle taloon ja panna nukkumaan.

²⁵⁷ Ja maatessani siellä minä sanoin: “Wayne, etkö häpeä itseäsi, kun olet tuolla tavalla?”

²⁵⁸ Hän pani, “Uh, Billy, älä puhu minulle sillä tavalla.” Tiedättehän? Laskin käteni hänen päälleen ja sanoin: “Tulen rukoilemaan puolestasi, Wayne. Jumala siunatkoon sinua.” Ja olin ollut pelastuneena noin, arvelisin, ehkä suunnilleen vuoden.

²⁵⁹ Ja sitten, yhtäkkiä, taksiauton ovi läimähti ulkopuolella, ja joku kolkutti todella kovasti: “Veli Bill! veli Bill!” [Veli Branham koputtaa saarnastuoliin.]

²⁶⁰ Minä ajattelin: “Hyvänen aika, jonkun täytyy olla kuolemassa.” Hyppäsin ovelle, nappasin vanhan takkini, vedin sen pyjamani päälle tällä tavalla, ja peittelin Waynen, ja juoksin ovelle.

²⁶¹ Se kuulosti aivan kuin naiselta. Avasin oven, ja tämä nuori tyttö seisoivat ovella. Hän sanoi: “Oi, voinko tulla sisälle?”

Minä sanoin: “Tule sisälle”, ja sytytin valot ja...

²⁶² No niin, hän vain itki sillä tavalla ja sanoi: “Oi, Bill, Billy, minä olen mennyttä, minä olen mennyttä!”

²⁶³ Minä sanoin: “Mikä on hätänä, Nellie? Onko sinulla sydänkohtaus?”

²⁶⁴ Hän sanoi: “Ei.” Hän sanoi: “Veli Bill, olin tulossa alas Springs Streetiä.” Hän sanoi: “Todellakaan, veli Bill, en tarkoittanut mitään pahaa. En tarkoittanut mitään pahaa.”

²⁶⁵ Minä sanoin: “Mikä on vikana?” Ajattelin: “Mitä minä tulen tekemään hänen kanssaan nyt?” Katsokaahan, en tiennyt mitä tehdä. Olin vain nuori mies ja ajattelin...

²⁶⁶ Hän sanoi: “Oi, veli Bill”, hän sanoi, “olen aivan palasina.”

Minä sanoin: “Rauhoituhan nyt, sisko. Kerro minulle siitä.”

²⁶⁷ Ja hän sanoi: “Olin tulossa alas katua, ja Redmen’s Hallilla...” Heillä oli tapana pitää lauantai-illan tanssit siellä. Ja hän sanoi: “Minulla oli tarvikeet mukanani ja olin menossa kotiin tekemään pukua.” Ja hän sanoi: “Kuulin tuon musiikin, tiedättehän. ja pysähdyin hetkeksi ja”, hän sanoi, “se alkoi tulla paremmaksi ja paremmaksi, joten ajattelin: ‘Eihän siitä ole mitään vahinkoa, jos seison tässä.’”

²⁶⁸ Siinä hän teki virheensä, pysäytyessään hetkeksi. Hän vain kuunteli.

²⁶⁹ Hän sanoi: “Oi Herra, Sinä tiedät, että rakastan Sinua. Oi”, hän sanoi, “Sinä tiedät, että rakastan Sinua, Herra, mutta kuinka muistankaan tuon ajan, kun Leellä ja minulla oli tapana voittaa kaikki pokaalit ja niin edelleen.” Hän sanoi: “Muistan, kuinka tuolla musiikilla oli tapana kiinnostaa minua, mutta se ei kiinnosta nyt.”

²⁷⁰ Oi, oi! Oi, oi, te luulette, ettei niin ole, mutta se on jo saanut teidät juuri siinä. Juuri siinä on se, mitä perkele haluaakin. Näettekö?

²⁷¹ Kuinka monet ovat tunteneet Nellie Sandersin? No niin, arvaan, että monet teistä. Kyllä, varmasti! Niinpä hän sanoi: “Mutta tiedätkö mitä?”

²⁷² Hän sanoi: “Ehkä jos nousen nuo portaat sinne ylös, niin ehkä kykenen todistamaan jollekin heistä.”

²⁷³ Oi. Näettekö, te olette aivan perkeleen maaperällä. Pysykää pois siltä! Kaihtakaa jopa pahalta näyttävääkin!

²⁷⁴ Mutta hän käveli noiden portaiden yläpäähän ja seiso siellä muutaman minuutin ja ennen kuin hän huomasi, hän oli jonkun pojan käsivarsilla tanssilattialla.

²⁷⁵ Sitten hän tuli itseksensä. Ja siellä hän nyt seiso itkien: “Oi, minä olen nyt lopullisesti kadotettu.”

²⁷⁶ Minä ajattelin: “En tiedä kovinkaan paljon Raamatusta, mutta uskon Jeesuksen sanoneen: ‘Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet.’”

²⁷⁷ Ja Wayne oli sillä aikaa selvinnyt hieman ja istui siellä katsellen sitä. Näettehän? Sitten minä sanoin: “Nyt perkele, en tiedä kuka sinä olet, mutta minä sanon sinulle nyt, tämä on minun sisareni, eikä sinulla ole mitään tekemistä hänen kanssaan, et voi pitää häntä. Hän ei tarkoittanut tehdä sitä: hän vain pysähtyi hetkeksi.” Vaikka juuri siinä hän teki virheensä. Minä sanoin: “Mutta sinun on tultava ulos hänestä. Kuuletko mitä sanon?”

²⁷⁸ Ja Jumala on tietävä sen tuomiolla, tuo verkko-ovi alkoi avautua ja sulkeutua itsestään, pampiti, pampiti, siellä ovella. Ka-lamp, ka-lamp, ka-lamp, minä ajattelin...

Ja Nellie sanoi: “Bill, katso, katso.”

Ja minä sanoin: “Niin, mitähän se on?”

Hän sanoi: “En tiedä.”

Minä sanoin: “En minäkään!”

²⁷⁹ Ja tuo ovi kävi, pampiti - pamp, ti-pamp, sulkeutuen sillä tavalla. Ja minä ajattelin: “Mitä täällä oikein tapahtuu? Mikä on vikana?”

²⁸⁰ Ja katsoin sitä sillä tavalla ja sanoin: “Jätä hänet Saatana. Jeesuksen Nimessä tule ulos hänestä!”

²⁸¹ Kun sanoin sen, näytti aivan kuin valtavan suuri lepakko, suunnilleen näin pitkä, olisi noussut ylös hänen takaansa, pitkät karvat riippuivat sen siivistä ja jaloista sillä tavalla; ja se pani: “Whrrrrrrrr”, ja lähti tulemaan minua kohti niin lujaa kuin pystyi.

²⁸² Minä sanoin: “Oi, Herra Jumala, Jeesuksen Kristuksen Veri suojelee minut tuolta!”

²⁸³ Ja Wayne hypähti vuoteessa, katsoi; ja tässä se oli kuin suuri varjo, kiertäen ympäri, ja se meni huoneen poikki ja tuon vuoteen taakse. Wayne lähti vuoteesta ja painui viereiseen huoneeseen niin lujaa kuin pystyi.

²⁸⁴ Niinpä me, vein Nellien kotiin ja tulin takaisin, enkä voinut...

²⁸⁵ Äiti meni sinne ja ravisteli lakanat ja kaikkea; eikä siellä tuossa vuoteessa ollut mitään. Mitä se oli? Perkele lähti ulos hänestä! Mitä oli tapahtunut? Hän pysähtyi hetkeksi. [Veli Branham koputtaa kahdesti saarnastuolia.] Siinä kaikki.

²⁸⁶ Älkää ollenkaan pysähtykö! Jumala upottaa Sanansa teidän sydämeenne. Te vain otatte tuon Sanan, Miekan ja alatte hakata ja leikata! Halleluja!

²⁸⁷ “Minulla ei ole aikaa odottaa mitään muuta. Tulin juuri ylitse, eikä minulla ole aikaa edes asettua aloilleni.”

²⁸⁸ Hän [Elisa] sanoi: “Ota sauvani ja laske se lapsen päälle; ja jos joku puhuu sinulle, älä edes vastaa heille.”

²⁸⁹ Jos perkele sanoo: ‘Hei, tiedätkö miltä sinusta tuntuu?’ Älä edes puhu hänelle. Vain jatka eteenpäin.”

²⁹⁰ Perkele, tiedätkö, perkele sanoo: “Mutta tiedätkö mitä? Sinähän tunnet sen-ja-sen, kun he saivat Pyhän Hengen, niin sinähän muistat, kuinka he melkein kadottivat järkensä.” Älkää edes puhuko hänelle; jatkakaa vain eteenpäin. Te ette tiedä mitään siitä-ja-siitä henkilöstä.

²⁹¹ Kysymys on teistä ja Jumalasta. Oikein. Pitäkää Jumala! Hän voitelee palvelijansa. Minun täytyy pitää kiirettä. Jumala voitelee palvelijansa. Näettehän?

²⁹² Nyt minun täytyy ohittaa joitakin muistiinpanojani täällä, mutta haluaisin sanoa tämän.

²⁹³ Kuuntelehan nyt, nuori nainen. Kuuntele nyt tarkasti. [Veli Branham jälleen puhuu sairaalle sisarelle.]

²⁹⁴ Tässä me näemme perkeleen taktiikan. Mitä me teemme? Minulla on täällä nyt paljon Kirjoituksia, eri henkilöistä kautta Raamatun, joiden tykö hän tuli, tehden tuon saman asian. Se on aina hänen taktiikkansa yrittää saada ihmiset epäilemään Jumalan Sanaa. Kuunnelkaa, te ristin sotilaat! Kun te epäilette yhtä Jumalan kirjoitetun Raamatun Sanaa, teidät on riisuttu aseista.

²⁹⁵ Uskotko sen, kulta? [Veli Branham jälleen puhuu sairaalle sisarelle.]

²⁹⁶ Te olette riisutut aseista; te antaudutte. Te hyytelöläjät, pukekaa yllenne koko Jumalan sota-asu! Aamen! Me olemme taistelussa. Mitä Jumala sanoi, on totta, jokaisen ihmisen sana on valhe. Näettekö? Mutta niin pian kuin hän vain saa teidät kuuntelemaan yhtä asiaa, se on hänen taktiikkansa, te olette riisutut aseista.

²⁹⁷ Kuinka montaa asiaa Eevan täytyi kuunnella? Yhtä. Ja juuri sillä hetkellä hänet oli riisuttu aseista. Mitä perkele teki? Pyyhkäisi hänen mielensä kautta hänen henkeensä, ja siinä Eeva tuli vääristellyksi. Onko se oikein? Hänet oli vääristely; juuri sillä hetkellä hänet oli riisuttu aseista, kun hän epäili Jumalan Sanaa. Hyvä on. Tässä me näemme hänen taktiikkansa.

²⁹⁸ Jumalan sotilaita on käsketty pukemaan ylleen koko Jumalan sota-asu. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Nyt jos haluatte kirjoittaa tuon Raamatunpaikan muistiin, löytyy se Efesolaiskirje 6:10-13. Näettehän? Me luimme sen hetki sitten; se oli meidän tekstimme. Hyvä on. Pankaa merkille, pukekaa yllenne koko Jumalan sota-asu. Onko teillä muutama minuutti aikaa? Menkäämme takaisin tähän hetkeksi. Katsokaamme, mikä tuo koko Jumalan sota-asu on. Hyvä on. Aloittakaamme 10. jakeesta. Kuunnelkaa tarkasti nyt. Ottakaamme selville koko Jumalan sota-asu: “Lopuksi, veljeni...” No niin, tiedän, että tulen...

²⁹⁹ Kello on juuri nyt noin kahtakymmentä vaille kaksitoista, enkä halunnut opettaa liian pitkään tänään. Mutta minulla ei ole kuin ehkä yksi sanoma lisää, ennen kuin lähden joillekin matkoilleni kesäksi, näettehän, ja...

³⁰⁰ Tiedätkö mitä? Tiedätkö, miksi teen tämän? Kerron sen teille. Yhtenä päivänä minulla oli juuri uni. En aikunut kertoa sitä, mutta se on juuri nyt mielessäni, joten voin aivan yhtä hyvin tehdä sen. Sen jälkeen kun Herra antoi minulle tulkinnan.

³⁰¹ Näin unta että olin valmistautumassa ylittämään suurta virtaa, lähetystyöhön. Ja minä... Ensin, olin täällä vaimoni kanssa.

³⁰² Kuinka monet teistä tunsivat George Smithin, “kuuden-sekunnin” Smithin, täältä kaupungista? George Smith, hänen poikansa on täällä poliisivoimissa. Hän, George parka on nyt alkoholisti. Mutta hän oli yksi parhaista nyrkkeilijöistä. Hän oli se, joka antoi minulle treenaukseni, ennen kuin edes menin YMCA:han ja minnekään. Hänellä oli tapana harjoittaa

meitä. Ja hän oli nopea, todella nopea, ja oli vain välisarjalainen, noin 145 paunainen [66 kg] ja hän harjoitti minut. Hänellä oli tapana seistä siellä; ja hän saattoi ottaa nyrkkinsä sillä tavalla ja iskeä minua vatsaan ja nostaa minut seinää vasten, mutta se ei vaivannut minua. Hän oli treenannut minua, ei ollut muuta kuin vain treenaamista.

³⁰³ Ja sitten näin unta että näin “kuuden-sekunnin” Smithin, se ei nyt ollut mikään näky, se oli uni, ja minä näin “kuuden-sekunnin” Smithin, nuoria miehiä tuli häntä vastaan, ja he painiskelivat. Ja hän, tuo vanha mies, itse olen viidenkymmenen kahden, joten hän on noin viidenkymmenen kahdeksan tai kuudenkymmenen, kukaan noista nuorista miehistä ei voinut edes koskettaa häntä millään tavalla. Hän yksinkertaisesti sitoi heidät solmuun, sillä tavalla, ja laski heidät lattialle ja piti heitä käsillään.

³⁰⁴ No niin, minä ajattelin: “Se on outoa.” Ja ajattelin vaimoni olevan kanssani ja sanoin: “Se on outoa.” Minä sanoin: “Tiedätkö mitä, Meda? Hän oli entinen valmentajani.”

Hän sanoi: “Muistan sinun kertoneen minulle siitä.”

³⁰⁵ Minä sanoin: “Hänen hyvän valmennuksensa johdosta minä voitin viisitoista ammattilaisottelua ja lopetin sen saarnatakseni Evankeliumia.”

³⁰⁶ Juuri silloin se muuttui, ja minä olin lähdössä veden yli. Mutta kun olin menossa, olin menossa moottoriveneellä. Ja katsoin, ja siellä istui kaksi veljeäni, he istuivat siellä kanootissa, valmistautuen lähtemään mukaani. Minä sanoin: “Te ette voi tehdä sitä, veljet. Minun täytyy mennä yksin.”

³⁰⁷ Ja venemies tuli luokseni ja sanoi: “Tässä on sinulle vene”, todella valkoinen, muovinen kanootti.

Minä sanoin: “Ei, ei tuota.”

³⁰⁸ Hän sanoi: “Mutta sinä voit ajaa tällä tähän suuntaan viisikymmentä mailia tunnissa.”

Minä sanoin: “Mutta minun täytyy mennä yli tuohon suuntaan.” Näettekö? “Hyvä on”, hän sanoi, “mene noiden kavereiden mukana.”

³⁰⁹ Minä sanoin: “He eivät ole venemiehiä, he eivät tiedä siitä tarpeeksi, he ovat vain innostuneita. He eivät voi tehdä sitä; he tulevat molemmat hukkumaan siellä ulkona; he eivät yksinkertaisesti voi tehdä sitä!”

Ja hän sanoi: “Oletko sinä, voitko luottaa...?”

³¹⁰ Minä sanoin: “Kuulehan, minä tiedän enemmän veneissä kuin he ja minä en yrittäisi ylittää sitä tuon kanssa, vain tuon kaltaisella materiaalilla.” Minä sanoin: “Tarvitaan moottorivene ylittämään tuo.” Minä sanoin: “Siihen tarvitaan jotakin suurempaa kuin tuo.”

³¹¹ Ja minä näin hänen katsovan yhtä veljistä ja sanovan: “Oletko sinä venemies?”

Nuo veljet sanoivat: “Kyllä.” Näettekö?

Minä sanoin: “Se on väärin.”

³¹² Ja tuo venemies tuli takaisin. Hän sanoi: “Kerronpa sinulle mitä teet.” Hän sanoi: “He rakastavat sinua; he uskovat sinua, mutta”, hän sanoi, “jos yrität ylittää moottoriveneessä, yrittävät he seurata sinua tuossa kanootissa; he tulevat molemmat kuolemaan.” Näettekö? Hän sanoi: “He eivät voi seurata sinua.”

Ja minä sanoin: “Hyvä on, mitä minun täytyy tehdä?”

³¹³ Ja tämä laiturilla oleva venemies, hän sanoi: “Mene takaisin sinne.” Hän sanoi: “On vain yksi pieni varastohuone koko tässä maassa, yksi pieni varastohuone. Ja vain varastoi paljon

muonavarvoja”, hän sanoi, “ja he tulevat pysymään täällä. He tulevat pysymään täällä sillä aikaa, kun sinä olet poissa, mutta sinun täytyy varastoida paljon muonavarvoja.”

³¹⁴ Ja minä vain tilasin kaiken kaltaisia kaaleja ja nauriita ja retiisejä ja asioita, kasaten niitä sinne sillä tavalla; ja sitten minä heräsin.

³¹⁵ En tiennyt, mitä se oli, mutta nyt tiedän. Näettekö? Me varastoimme muonavarvoja, ystävät. Tämä on elämä, joka teidän täytyy kulkea yksin.

³¹⁶ Leo, muistatko tuon unen, joka sinulla oli siihen aikaan, kun ensin tulit tänne. [Veli Mercier sanoo: “Aamen.”] Tuosta pyramidista, ja kuinka sinä ajattelit tulevasi sinne ylös; ja kuinka minä sanoin: “Leo, kukaan mies ei tule tänne ylös; Jumala on pannut miehen tänne. Sinä kiipesit jokaisen fyysisen alueen, mitä kiivetä voitiin.” Minä sanoin: “Sinä et voi tulla tänne, Leo.” Näettekö? “Mene takaisin alas ja vain kerro ihmisille, että se tulee Jumalalta. Näettekö te? Ymmärrättekö?”

³¹⁷ Se on jotakin, mihin et voi luottaa, niin hyviä kuin veljet ja sisaret ja seurakuntani ja kaikki ovatkin; ja niin hyviä kuin toiset seurakunnat ovat ja veljet kaikkialla.

³¹⁸ No niin, en voi pysyä poissa seurakunnasta siellä ulkona. Joku sanoo: “Mutta miksi sinä menet noiden ihmisten kanssa, noiden kolminaisuusoppisten, kaikkien näiden ja noiden ja ykseyden, ja Jeesus nimen ihmisten ja kaikkien näiden muiden asioiden kanssa täällä ulkona? Miksi sinä ollenkaan sekaannut heihin?” He ovat minun. Ei väliä sillä, mitä he ovat tehneet, he ovat minun. He ovat minun saarnastuolini.

³¹⁹ Kun Israel oli tehnyt pahaa niin, että jopa Jumala käski Moosesta: “Erota itsesi. Minä tulen aloittamaan uuden kansan sinun kanssasi.”

³²⁰ Mooses heitti itsensä väliin ja sanoi: “Ennen kuin otat heidät, ota minut.”

³²¹ Ei väliä sillä, mitä he ovat tehneet, heitä varten minut on lähetetty. Hän lähettää Valon, ei loistamaan siellä, missä jo on Valo, vaan siellä missä on pimeys; sinne Valo kuuluu. Ja on mentävä ihmisten joukkoon. On seistävä heidän kanssaan kaikesta huolimatta, teidän täytyy, heidän väärin tekemisissäänkin.

³²² Israel oli niin väärässä kuin olla voi. He olivat niin väärässä, että jopa Jumala luopui heistä, mutta Mooses, olen aina ihmetellyt kuinka voi koskaan olla niin, mutta se oli Kristuksen Henki Mooseksessa.

³²³ Näettehän? Me olemme kaikki väärässä. Hän seisoikin kaikkien meidän puolestamme, kun me olimme väärydessämme.

³²⁴ Ei väliä sillä, kuinka väärässä he ovat, älkäämme erottako itseämme mistään seurasta. Niin kauan kuin voimme voittaa yhdenkin sielun, menkäämme “viisaina kuin käärmeet ja viattomina kuin kyyhkysset” ja yrittäkäämme voittaa jokainen sielu jonka voimme.

³²⁵ No niin, tämä on se, mitä sanon tänä aamuna, se on Ruuan varastoimista. Ruuan varastointia, niin että teillä tulee olemaan jotakin syötävää, niin että teillä tulee olemaan jotakin, josta pitää pitoja. Ottakaa se ääninauhoillenne; istukaa huoneen viileydessä. Ehkä kun minä olen kaukana poissa, te tulette yhä muistamaan, että nämä asiat ovat totta. Istukaa huoneessanne ja kuunnelkaa. Näettekö? Ja tämä on Ruoka, varastoin Sen varastohuoneeseen. En tiedä, minne tuo matka on, mutta minne tahansa se onkin, Hän tietää minne Hän johtaa, en minä. Minä vain seuraan.

³²⁶ No niin, mitä hän sanoo täällä nyt? Kuunnelkaa tarkasti!

Lopuksi, veljet, olkaa vahvat Herrassa, ja hänen valtansa voimassa. [Olkaa vahvat Hänen väkevyytensä voimassa.]

Pukekaa yllenne koko Jumalan sota-asu. että voisitte olla kykenevät seisomaan perkeleen juonia vastaan.

Sillä me emme painiskele lihaa ja verta vastaan... Me emme ammuskele luodeilla emmekä leikkele veitsillä, näettekö, sitä se ei ole.

...vaan ruhtinaskuntia vastaan, voimia vastaan, tämän maailman pimeyden hallitsijoita vastaan...

³²⁷ "Pimeyden hallitsijat." Kuka hallitsee maailmaa? Perkele. Tietenkin. Kenestä ovat kaikki nämä meneillään olevat asiat, kaikki nämä jumalattomat asiat, joita tapahtuu täällä ympärillämme ja näissä hallituksissa ja niin edelleen? Se on kaikki perkeleestä. Raamattu sanoo niin. Perkele hallitsee Yhdysvaltoja; perkele hallitsee Saksaa; perkele hallitsee jokaista kansakuntaa maailmassa. Tulen siihen muutaman minuutin kuluttua. Ja tulemme näkemään hallitseeko hän tai ei, ovatko kaikki valtakunnat, joita koskaan on ollut tai tulee olemaan siihen asti, kunnes Jumala pystyttää Valtakuntansa, perkeleen hallitsemia.

³²⁸ En nyt tarkoita, että jokainen siinä oleva on perkele. Hallituksen virastoissa on jumalaisia miehiä.

³²⁹ Täällä tulee olemaan yksi heistä muutaman illan kuluttua, näyttämässä erästä filmiä veli Arganbrightin kanssa, juuri tässä paikassa. Hän on ollut diplomaattina noin viidellä eri presidentillä, hän on veli Rowe, ja hän... Luulisin, että hän tulee olemaan täällä huhtikuun toisella viikolla. Veli Neville tulee ilmoittamaan siitä. Ja hän on hieno mies.

³³⁰ Uskoisin, että hän sanoi osaavansa puhua kahdeksaa eri kieltä, mutta kun hän sai Pyhän Hengen, ei hänellä ollut kieltä, jolla hän olisi voinut puhua Herralle; joten Herra antoi hänelle sellaisen, niin kuin hän sanoi, jolla hän voi puhua Hänelle. Hänelle annettiin uusi kieli, jota hän ei ollut koskaan harjoitellut. Hyvä on.

...hengellistä pahuutta vastaan korkeissa paikoissa.

Sen tähden...

³³¹ Kuunnelkaa nyt, kaikki te sotilaat, juuri ennen kuin aloitamme rukousjonon.

... ottakaa päällemme koko... (k-o-k-o) ...(eikä vain osaa siitä) ...koko Jumalan sota asu, että voisitte olla kykenevät vastustamaan pahana päivänä,

Se on se päivä, jossa me elämme.

...ja tehtyänne kaiken, seistä.

³³² Seistä! Aamen. Ymmärsitkö sinä sen, kulta? [Veli Branham jälleen puhuu sairaalle sisarelle.] Kun olet tehnyt kaiken sen, minkä voit tehdä seistäksesi. Sitten seiso, älä liiku!

Seiskää sen vuoksi. kupeenne...

³³³ Kuunnelkaa tätä, kuunnelkaa mikä tämä on. "Kupeenne..." Se on teidän keskiosanne tässä. Näettekö?

...vyötettyinä totuudella...

³³⁴ Mikä on Totuus? Jumalan Sana. Oikein. "Sinun Sanasi on Totuus." Hyvä on.

...ja yllänne vanhurskauden rintahaarniska...

³³⁵ Se on: "Tehdä sitä mikä on oikein." Teillä on Jumalan Sana itsessänne, tehden mikä on oikein. "...vanhurskauden rintahaarniska..."

Ja jalkanne kengitettyinä rauhan evankeliumin valmistelulla;

³³⁶ Mennä kaikkialle, mihin vain, milloin vain, jalat kengitettyinä Evankeliumilla. Näettekö,? Ja kuulkaa!

Ennen kaikkea, ennen sitä kaikkea, ottakaa uskon kilpi...

³³⁷ Se lyö sivuun nuolet. Näettehän? "...uskon kilpi..."

,jolla te olette kykenevä sammuttamaan kaikki pahan [paholaisen] tuliset nuolet.

Ja ottakaa pelastuksen kypärä...

³³⁸ Se on tuo sielu, mieli, mieli täällä päässä, se peittää pään.

...ja Hengen miekka, joka on Jumalan Sana.

³³⁹ Kuinka te käytätte tätä kypärää, mitä se tekee? Se suojelee. Mistä kypärä on tehty? Messingistä! Messinkiä ei voida edes karkaista ja päästää, se on kovaa, kovempaa kuin rauta. Messinkinen pääkappale, miksi? Pelastukseksi. Tuntee ja tietää tämä: "Että parantumiseni tulee Jumalalta; pelastukseni tulee Jumalalta; minun Henkeni vetää vertoja Hänen Sanalleen." Ei jonkun kirkon ajatukselle, vaan Sanalle. Aamen! Siinä se on teille. Peitetty yli suojalla, tällä pelastuksen kypärällä, joka on vapautus, ottakaa se ja sitten marssikaa eteenpäin. Oi, se meidän oletetaan tekevän. Saatanan armeija...

³⁴⁰ Tarkatkaa nyt. Minun täytyy kiirehtiä, mutta minun täytyy... myös saada tämä mukaan tässä.

³⁴¹ Saatanan armeija tuo tauteja. Sellainen Saatana on, hän on hävittäjä. Saatana--Saatanan koko valtakunta on sairaus, kuolema, murhe, hämminki ja huoli, se kaikki on Saatanalla.

Jumala on Elämä, usko, ilo, rauha, täällä sydämessä. Näettekö?

³⁴² No niin, ne ovat nuo kaksi suurta voimaa, jotka tulevat yhteenottoon juuri nyt. Ne taistelevat juuri täällä rakennuksessa juuri nyt. Ne taistelevat kanssanne päivästä päivään, kaikki voimat.

³⁴³ Saatana seuraa mukanaan, tuo suuri kuninkaallinen ja papillinen Goljat yrittää pelotella teitä, hän on aivan...

³⁴⁴ Jumala on teidät linnoittanut, aamen, Evankeliumilla, Jumalan Sanalla kupeittenne ympäriltä. Kunni! Saarnaaja, se se on, pelastuksen kypärä, uskon kilpi, ja Miekka heiluu kädessäsi. "Saatana, minä tulen kohtaamaan sinua. Sinä kohtaat minut tieteen nimessä; sinä kohtaat minut sivistyksen nimessä; sinä kohtaat minut jonkun organisaation nimessä; sinä kohtaat minut tässä ja tuossa nimessä; mutta minä kohtaan sinut Israelin Herran Jumalan Nimessä. Väisty!" Ei edes kuolema itse voi seistä siellä. Te hakkaatte aukon. Suoraan sen lävitse. Niin se on.

³⁴⁵ Saatanan armeija tuo taudit, ja Jumalan armeijalle on annettu tehtäväksi ajaa ne ulos. Aamen! Siinä se on teille. Joka kerta kun Saatanan armeija heittää mitään päällenne, Jumalan armeija heittää hänet ulos. Aamen! Ajaa ulos.

³⁴⁶ Juuri se oli Jumalan käyttämä taktiikka. Saatana käytti hävityksen armeijaa epäilemään Jumalan Sanaa ja pystytti itsellensä paremman kuningaskunnan kuin se, mikä Miikaelilla oli, ja Jumala heitti hänet ulos.

³⁴⁷ Jumalan menetelmä on ajaa ulos paha, repiä alas järkeilyt, taikauskot, väsymykset synnin. Aamen. Te olette sen yläpuolella, te olette ylösnostetut Kristuksessa Jeesuksessa istuen taivaallisissa paikoissa jokainen perkele jalkojenne alla. Jos hän alkaa työntää päätään sinne, niin...

³⁴⁸ Tiedättehän, te olette kuolleet; teidän elämäne on kätkeyty. Miten te olette kuolleita? Te olette kuolleita aisteillenne; te olette kuolleita tietoisuudellenne, kuolleita järkeilyllenne,

kuolleita kaikille noille asioille, ja te olette haudatut Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja olette ylönousseet Hänen kanssaan. Ja missä tahansa Hän on, siellä myös te olette.

³⁴⁹ Mitä tapahtui, kun yksi näistä epäilijöistä tuli Taivaaseen? Jumala potkaisi hänet ulos. Ja mitä Hän sanoi sotilaille, jotka ovat ylönousseet Kristuksessa? Kun perkele tulee, niin potkaiskaa hänet ulos. Ajakaa hänet ulos. Kun Jeesus koulutti armeijansa ja antoi heille tehtävän maailman loppuun asti: “Menkää kaikkeen maailmaan, saarnatkaa Evankeliumi jokaiselle luodulle. Hän, joka uskoo ja kastetaan, on pelastuva; hän, joka ei usko, on oleva tuomittu. Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat; Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet; puhuvat uusilla kielillä; ottavat ylös käärmeitä; tai juovat kuolettavia, eikä se heitä vahingoita; jos he laskevat kätensä sairaiden päälle he tulevat terveiksi.”

*Eespäin. Kristityt sotilaat.
Marssien kuin sotaan.
Jeesuksen ristin kanssa
Sen kulkiessa edellä!*

³⁵⁰ “Minä olen ristiinnaulittu Hänen kanssaan; kuitenkin minä elän; en se ole minä, joka elän, vaan Hän, joka elää minussa.” Sana kulkee edellä. Jumalan leikatessa tietä terävällä kaksiteräisellä Miekallansa. Silpoen hänet.

³⁵¹ Ei ihme, Grant valloitti Eichmontin, ja kun tuo pieni etelävaltioiden nainen näki Grantin tulevan, valtasi innoitus hänet ja hän sanoi:

*Minun silmäni ovat nähneet Herran tulemuksen kirkkauden:
Hän polkee viinisadon siellä, minne vihan viinirypäleet on varastoitu.
Hän on irrotanut uskollisen salaman hirvittävän nopealla miekallaan;
Hänen joukkonsa marssivat eteenpäin. Aamen!*

³⁵² Kuinka Grant valtasi Richmontin? Niin kuin hän tuli sinne. Aamen Niin hän otti Richmontin.

³⁵³ Siten Jumalan sotilaat voittavat synnin, sairauden vain sitä mukaan, kun he kohtaavat sen. Aamen! Sillä tavalla he voittavat epäilyksensä ja pelkonsa ja muut asiansa. Kun yksi nousee esiin, ne hakkaavat hänet maahan, siirtävät pois tieltä. Oi! Siinä se on. He ajavat ne ulos, niin kuin Jumala teki Taivaassa. Meidän suuri Päällikkömme näytti meille kuinka se tehdään.

³⁵⁴ Roy Roberson, veli Funk, monet teistä vanhoista sotaveteraaneista täällä, te tiedätte, minkälainen todellinen kapteeni on.

³⁵⁵ Kerran katselin Jeffersonvillen palokuntaa täällä... Fowlen paikka oli syttynyt tuleen, ja Jeffersonvillen palokunta seiso siellä, ja päällikkö käveli ympäri sanoen: “Suihkuttakaa vähän vettä tänne” [Veli Branham matkii veden ääntä, joka suihkuu pienestä letkusta] Niin kuin tällaisesta pienestä vesiletkusta täällä. Tässä tuli Clarksvillen palokunta: “Suihkuttakaa vähän vettä tänne.” Fowlen rakennus olisi palanut maahan.

³⁵⁶ He kutsuivat Louisvillen palokunnan. Tässä tulivat koulutetut miehet. Oi, kuinka nuo palosireenit soivatkaan siellä!

³⁵⁷ Ja täällä olivat näiden palokuntien kapteenit sanoen: “Suihkuttakaa vähän vettä tänne; suihkuttakaa vähän vettä tänne”, kouluttamattomat miehet.

³⁵⁸ Veli, niin pian kuin moottori oli pysähtynyt, kuka oli tikkaiden yläpäässä? Päällikkö! Kun nuo tikkaat nousivat ylös, nousi hän niiden mukana. Kun tikkaat tulivat ikkunan kohdalle, otti hän kirveensä, heitti sen ikkunan lävitse ja sanoi: “Tulkaa, pojat.” Tuo tuli oli sammutettu muutamassa minuutissa. Päällikkö!

³⁵⁹ Hän ei ollut päällikkö, joka sanoi: “Suihkuttakaa vähän vettä tänne; yrittäkää suihkuttaa vähän tänne.”

³⁶⁰ Vaan: “Tulkaahan, pojat.” Aamen. Hän johti tietä; hän näytti kuinka se tehdään.

³⁶¹ Minä ajattelin: “Hyvin koulutettu palokunta, he sammuttivat tuon tulen muutamassa minuutissa.” Miksi? Heillä oli päällikkö, joka tiesi mitä teki.

³⁶² Veli, puhukaa kaikesta teologiastanne mistä haluatte, ihmistekoisista kirkkokunnistanne ja organisaatioistanne. Pelatkaa sen mukaan! Minulla on Ylipäällikkö, joka sanoi kuinka se tehdään. Te sanotte: “Jos voin haistaa sen, jos voin tuntea sen...” Oi, hölynpölyä!

³⁶³ Tässä on se tapa, kuinka Ylipäällikkö sanoi, että se tehdään, Luukkaan 4. luvussa. Minulla ei ole aikaa lukea sitä, lukekaa se itse tänä aamuna, Luukkaan 4. luku, alkaen 1. jakeesta.

³⁶⁴ Hän ei koskaan sanonut: “Nyt Minä sanon teille: ‘Menkää ja tehkää suuri organisaatio; hankkikaa itsellenne pastoreita ja diakoneita ja tai hankkikaa kardinaaleja ja piispoja ja niin edelleen.’” Hän ei koskaan sanonut sitä.

³⁶⁵ Kun Saatana kohtasi Hänet, hän sanoi: “Sinä olet nyt nälkäinen; muuta nämä kivet leiväksi.”

Hän sanoi: “On kirjoitettu.”

³⁶⁶ Hän sanoi: “Minä vien Sinut tänne ylös ja näytän Sinulle jotakin.”

“Mutta on kirjoitettu!”

“Minä tulen tekemään tämän, jos sinä...”

“On kirjoitettu!”

³⁶⁷ Siten Ylipäällikkö sanoi, että se tehdään. Kuinka se tehdään, sisar? On kirjoitettu: “Jos te laskette kätenne sairaiden päälle, he tulevat terveiksi.” On kirjoitettu: “Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleitä.” Aamen! On kirjoitettu. Mitä se on? On kirjoitettu. Ne ovat Ylipäällikön määräykset. On kirjoitettu: “Kenellä tahansa, joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, on Iankaikkinen Elämä. On kirjoitettu; on kirjoitettu; on kirjoitettu. Ne ovat määräykset; ne ovat sotilaat; se on tuo tapa; se on se tykistö, jota me käytämme.

³⁶⁸ Mitä hän teki? Hän käveli suoraan Goljatia vastaan. Kuinka Daavid näytti tuolle armeijalle kuinka se tehdään? Kuinka Daavid näytti Israelille kuinka se tehdään? Daavid merkitsee rakastettu, pelastaja. Näettekö? Kuinka Daavid teki sen? Hän sanoi. “Tässä on se tapa kuinka se tehdään: luottakaa Herran Sanaan.”

³⁶⁹ Ja Goljat tuli sinne ulos sanoen: “Tiedätkö mitä? Minä tulen poimimaan sinut keihääni kärkeen ja ruokkimaan sinut linnuille.”

³⁷⁰ Hän sanoi: “Sinä tulet minua vastaan organisaationa; sinä tulet minua vastaan nykyaikaisena tiedemiehenä; sinä tulet minua vastaan suuren, neljätoistajalkaisen miekan kanssa; sinä tulet minua vastaan messinkisen kypärän ja miekan kanssa, jota minä en voi nostaa edes maasta ylös; sinä tulet minua vastaan koulutettuna sotilaana; sinä tulet minua vastaan Ph.D:n ja L.L.D:n kanssa; sinä tulet minua vastaan kaikkien näiden asioiden kanssa, mutta minä tulen Israelin Herran Jumalan Nimessä, ja tänään minä leikkaan pääsi pois olkapäiltäsi.” Aamen! Tuo pienen pieni syylä tuli siellä tuota jättiläistä vastaan, mutta hän tiesi, missä seiso.

Israelin siellä taaempänä vavistessa: “Oi, pieni mies parka.”

Goljat sanoi: “Minä tulen näyttämään sinulle”, ja tässä hän tuli.

³⁷¹ Hänellä oli U-s-k-o [F-a-i-t-h] J-e-e-s-u-k-s-e-e-n [J-e-s-u-s], viisi kiveä. Hän alkoi yhden kiven kanssa. Pyörittäen sitä ympäri sillä tavalla, ja Pyhä Henki otti otteen tuosta kivistä, ja niin se meni ja osui maaliinsa; ja Goljat meni maahan. Sillä tavalla se tehdään.

³⁷² Sillä tavalla Jeesus sanoi, kun Hän sanoi: “Jos te veljet nyt menette ulos kentälle, ja jos te haluatte tietää, kuinka voittaa nämä perkeleet, niin Minä näytän teille, kuinka se tehdään.”

³⁷³ Saatana sanoi: “Minä kohtaan sinut.” Goljat sanoi: “Minä näytän sinulle mitä voin tehdä. Sinä olet nälkäinen. Jos sinä olet Jumalan Poika, niin minä annan sinulle haasteen. Sinä sanot olevasi Jumalan Poika; minä annan sinulle haasteen osoittaa se. Jos sinä olet Jumalan Poika, muuta nämä kivet leiväksi. Syö, sinä olet nälkäinen. Ja jos sinä olet Jumalan Poika, on sinulla voima tehdä se.”

³⁷⁴ Hän sanoi: “Mutta on kirjoitettu: ‘Ihminen ei elä yksin leivästä.’” Oi, sillä tavalla Ylipäällikkö teki sen.

Saatana vei Hänet temppelein harjalle ja sanoi: “Jos Sinä heittäydyt alas”, hän sanoi, “niin tiedätkö, on myös kirjoitettu...”

³⁷⁵ Hän sanoi: “Kyllä! Mutta on taas kirjoitettu: ‘Sinun ei tule kiusata Herraa, sinun Jumalaasi.’” Näettekö miksi Hän kutsui itseään? Herraa, sinun Jumalaasi. “Sinun ei tule kiusata Herraa, sinun Jumalaasi.” On jälleen kirjoitettu sillä tavalla. Näettekö?

³⁷⁶ Oi! Mitä Hän teki? Hän voitti hänet Jumalan Sanalla. Perkeleen taktiikka on saada teidät epäilemään Jumalan Sanaa, ja Ylipäällikkö sanoi: ottakaa Jumalan Sana ja tehkää se. “Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet.”

³⁷⁷ Oi, Saatana, heidän ylipäällikkönsä. Tiedätkö, jotkut näistä kirkkokunnista yrittävät saada teidät uskomaan, että hänellä on halkinainen sorkka ja halkaistu häntä ja kaikkia näitä asioita. Älkää te uskoko sitä. Sellainen hän ei ole. Ei koskaan, veli; hän on ovela kaveri, Älkää uskoko, että hänellä on jotakin sellaista. He tekevät niin vain pelottaakseen teitä; se ei ole perkele. Perkeleellä ei alusta alkaenkaan ole mitään sorkkaa. Epäilen sitä kovasti. Hän on vain henki; perkele on henki. Hänellä ei ole halkinaisia sorkkia ja sen kaltaisia asioita, niin kuin he yrittävät kuvata häntä. Ei, ei!

³⁷⁸ Mutta hän on viisas. Veli, hän on todella viisas mies, koulutettu aivan nappiin, niin on aina ollut, maailmallisessa viisaudessa. Oi, kyllä! Hän on kaunis. Hän on niin organisoinut armeijansa maailmallisella viisaudella, veli, että älä yritäkään puhua omia sanojasi. Teidän on parasta tietää mistä puhutte, kun kohtaatte yhden näistä kavereista, jotka sanovat: “Ihmeiden päivät ovat ohitse.” No niin, hänellä ei ole mitään halkinaista sorkkaa. Hän on, oh, hän on suoraan jostakin seminaarista, kiillotettuna, veli; tarkoitan, että hän on todella älykäs, hänellä on Ph.D., L.L.D., Q.U.S.T., ja kaikki loput siitä. Näettekö? Oi, siellä hän on niin älykkäänä kuin olla voi. Viisasko? Varmasti hän on käärme, ovelin niistä kaikista. Hiukset nuoltuina, veli, tarkoitan, puettuna niin ettei takissa ole ryppyäkään, terävä-älyinen, juuri niin viisas ja ovela kuin olla voi. Kyllä.

³⁷⁹ Älkää leikitelkö hänen kanssaan, ellette tiedä mistä puhutte. Niin se on. Oh, mutta me tunnemme hänen vanhan taktiikkansa. Me tiedämme, mitä hän yrittää tehdä; saada meidät epäilemään Jumalan Sanaa.

³⁸⁰ Eikä hänellä ole mitään halkinaisia sorkkia. Ei, ei, ei! No niin, me näemme, että jos hänellä ei ole halkinaisia sorkkia, silloin hänen täytyy olla jotakin muuta. Hän on liukas kaveri; hänellä on viisautta, hän on koulutettu, organisoitu. Veli, hänellä on armeijansa niin...

³⁸¹ Kuulkaahan. Kerran Sveitsissä, en yksinkertaisesti osaa lopettaa, ihmiset, siellä Sveitsissä, sinne tuli Saksan armeija, vieraat olivat tulossa maahan. Ja se näytti kuin tiilimuurilta! Jokainen mies oli koulutettu ja jokainen keihäs tanassa tällä tavalla, kahdeksan tai kymmenen jalkaa edessä. Ja he tulivat näitä köyhiä sveitsiläisiä vastaan siellä. Mitä heillä oli? He olivat aseistetut lapiolla, sirpeillä, seipäillä ja kivillä. Ja siellä he seisoivat; he painoivat heitä edellään; aivan

tuon mäen takana olivat heidän kotinsa. Tässä Sveitsin armeija meni kohtaamaan heitä. He eivät olleet tehneet mitään heille. He vain tulivat maahan ottaakseen heidän maansa.

³⁸² Mitä maailmassa on tämä lapsi tehnyt? Hän on vain lapsi. Saatana, hän se on, joka ottaisi hänen elämänsä ennen aikaisesti jos vain voisi. Varmasti! Näettekö?

³⁸³ Nämä sveitsiläiset eivät olleet tehneet mitään. He olivat hyviä ihmisiä; he yrittivät puolustaa kotejansa, he olivat siellä puolustautuakseen. Siellä oli eräs jonka nimi oli Arnold von Winkelried. Tässä tuli tämä armeija; he olivat kokonaan piiritetyt. He sanoivat: “Mitä me voimme tehdä?”

³⁸⁴ Kaikkialla oli vain miesmeri, hyvin koulutettuja miehiä. Sillä tavalla Saatana tekee sen. Hyvin koulutettuja, keihäät tanassa, joka mies tahdissa, yksi-kaksi, yksi-kaksi, lähestyen tätä pientä Sveitsin armeijaa. Kaikki, mitä heidän täytyisi tehdä, oli vain kävellä eteenpäin ja poimia heidät keihäisiinsä; nuo keihäät lävistäisivät heidät. Se olisi Sveitsin armeijan loppu; siinä kaikki. Aivan kukkulan takana olivat heidän kotinsa ja rakkaansa. Naiset ja heidän nuoret tyttärensä raiskattaisiin ja lapset tapettaisiin ja kodit poltettaisiin ja kaikkea, ruoka, karja ja tavara olisi mennyttä. Siellä he olivat.

³⁸⁵ Mitä tapahtui? Innoitus iski erästä nimeltä Arnold von Winkelried. Hän sanoi: “Sveitsin miehet, tänä päivänä minä kuolen Sveitsin puolesta!” Aamen! “Tänä päivänä minä kuolen Sveitsin puolesta!”

He kysyivät: “Mitä sinä aiot tehdä?”

³⁸⁶ Hän sanoi: “Vain seuratkaa minua ja taistelkaa kaikella sillä, mitä teillä on!” Hän seisoi siellä, ja heitti maahan seipään, joka hänellä oli kädessään, ja kätensä kohotettuna ylös sillä tavalla hän juoksi heitä kohden ja huusi: “Tehkää tietä vapaudelle!” Hän juoksi niin lujaa kuin voi suoraan tuota armeijaa päin ja veti yhteen niin paljon keihäitä kuin voi, veti ne suoraan rintaansa vasten sillä tavalla, ja kuoli.

³⁸⁷ Ennen lähtöään hän sanoi heille: “Tuolla mäen takana on pieni koti, vaimo ja joitakin lapsia.” Hän sanoi: “Jätän pienen kotini, jonka juuri olen ostanut.” Ja hän sanoi: “Minä rakastan heitä, mutta tänään minä kuolen Sveitsin puolesta.” Hän sanoi: “Minä annan elämäni pelastaakseni kansakunnan.” Ja se oli sellainen sankariteko... Sen jälkeen heillä ei ole ollut sotaa; se lopetti sen.

³⁸⁸ Se ajoi tuon armeijan pakoon, kun he näkivät tuollaisen sankariteon, tuo armeija joutui niin hämmennyksen valtaan, sveitsiläiset vierittivät kiviä heidän päälleen ja ajoivat heidät pois maasta, eivätkä he koskaan sen jälkeen tulleet sinne takaisin. Se oli satoja vuosia sitten. Näettekö? Miksi?

³⁸⁹ Se oli suuri teko, mutta, oi, veli, eräänä päivänä kun tietämättömyys, taikausko, epäily, hämminki ja pelko olivat ahdistaneet Jumalan kansan nurkkaukseen, oli siellä eräs nimeltä Jeesus Kristus, joka sanoi: “Tänä päivänä Minä kuolen kansan puolesta.”

³⁹⁰ Kyllä, ja mitä Hän sanoi armeijallensa? “Seuratkaa Minua ja taistelkaa kaikella sillä, mitä teillä on. Jos teillä on nuija, taistelkaa nuijan kanssa: älkää olko peloissanne! Jos teillä on seiväs, taistelkaa seipään kanssa. Jos teillä on kivi, taistelkaa kiven kanssa, tai mitä tahansa teillä onkin!”

³⁹¹ Sitä Ylipäällikkömme sanoo tänään: “Minä otin Jumalan Sanan ja voitin perkeleen voiman.” Hän leikkeli hänet suikaleiksi, aamen, tuolla Sanalla. Nyt mitä tahansa teillä onkin, jos teillä on vain yksi Sana: “Minä olen Herra sinun Jumalasi, joka parannan sinut”, niin lyökää häntä! Seuratkaa Häntä, aamen, meidän päällikköämme. Kyllä, Hän hakkasi hänet palasiksi.

³⁹² Saatanalla on suuret kauniit kuningaskuntansa ja enemmän kauneutta ja kaikkea ajan-kohtaisempaa, mutta sillä ei ole mitään tekemistä meidän kanssamme. Oikein. Hän on yhä kaikkein ovelin [terävin] kaikista kedon eläimistä. Kyllä Vaan! Jeesus sanoi, että tämän maailman lapset ovat viisaampia kuin Jumalan Valtakunnan lapset.

³⁹³ Nyt nämä kaksi suurta ristiriidassa olevaa ovat tulossa vastakkain juuri nyt. Juuri nyt on se hetki, kun sairaus ja senkaltaiset asiat ovat iskeneet maailmaa, niin että lääketiede on ymmällä ja kaikki ovat ymmällä; ei ole mitään... Me vain... Ja tämä Jumalan pieni armeija on ahdistettu nurkkaukseen ja kaikkea. Veli, on aika toisen Arnold von Winkelriedin astua esiin. On aika, aika toisen Jumalan miehen astua esiin; on aika Elian ilmestyä. On aika jonkin tapahtua.

³⁹⁴ Jumalan armeija, sulkekaa mielenne; älkää pysähtykö minuutiksikaan ajattelemaan sitä mitä tahansa perkeleellä onkin tarjottavana teille aistienne kautta. Mutta muistakaa, Jumalan Sana ei voi koskaan pettää.

³⁹⁵ Nämä kaksi suurta armeijaa. Kun vihollinen tulee kuin tulva, niin kuin se tekee tänään, niin mitä Jumala sanoi tekevänsä? Jumalan Henki nostaisi vastuksen sitä vastaan. Oletteko te yksi heistä?

³⁹⁶ Meille opetetaan Jaakob 4:7... Minulla ei ole aikaa lukea sitä. Jaakob 4:7: "Vastustakaa perkelettä", eikä hän ole vain kävelevä pois, vaan hän on pakeneva. "Vastustakaa perkelettä!" Kuinka te vastustatte perkelettä. Samalla tavalla kuin meidän Ylipäällikkömme käski meitä tekemään sen. Ottakaa Jumalan Sana. Sillä tavalla te vastustatte perkelettä, se on Jumalan Sanalla. Ylipäällikkö kertoi meille aivan tarkalleen kuinka se tehtiin. Hyvä on.

³⁹⁷ Nyt lopetettaessa, haluan sanoa tämän: tuo vanha perkele, te luulette, että hän nyt on jähmettynyt; luulisitteko te, että hän kävisi lapsen kimppuun? Hän käy minkä kimppuun tahansa; hän hyökkäsi Jeesuksen päälle. Hän kävi Hänen kimppuunsa kolmella rajulla hyökkäyksellä. Tiesittekö sitä? Saatana ei hyökännyt vain kerran. Hän käy teidän kimppuunne taudin kanssa. Sitten hän tulee uudestaan, hyökkää ja sanoo: "Ihmeiden päivät ovat ohitse. Et sinä voi parantua; ei siinä ole mitään." Tiedättekö, että se on niin?

³⁹⁸ Hän kävi Jeesuksen kimppuun kolme kertaa. Hän teki kolme rajua hyökkäystä Jeesuksen päälle epäuskonsa kanssa Jumalan Sanaan. Jeesus oli Sana. Varmasti. Saatana ei uskonut Sitä. "Jos sinä olet. Jos sinä olet!" Tässä hän tuli, rajuin hyökkäyksin, joita vihollinen joskus tekee. Tässä hän tuli, sanoen: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin näytä minulle ihme. Anna minun nähdä se tehtävän." Veli, hän teki kolme rajua hyökkäystä: "Jos sinä olet."

³⁹⁹ No niin, mitä teki Jeesus? Jeesus oli Jumalan Sana: Hän oli Sana. Hän kävi Sanan kimppuun. Kunnia! Minusta tuntuu juuri nyt hyvältä saarnata. Jeesus on Sana. Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala... Ja Sana oli tehty lihaksi ja asui... Jeesus oli Sana. Mitä Hän teki? Hän leikkasi hänet suikaleiksi. Oi! Nyt tulen lopettamaan. Mitä Jeesus teki? Hän oli Sana. niinpä Sanalla Hän löi Saatanan hänen rajuissa hyökkäyksissään. Hän hyökkäsi Jeesusta, Sanaa vastaan sillä tavalla, ja Jeesus otti tuon Sanan ja viipaloi hänet palasiksi. Halleluja! Varmasti, viipaloi hänet palasiksi, voitti hänet Sanalla.

⁴⁰⁰ Näettekö hänen hyökkäyksensä? Tarkatkaa! Kuunnelkaa tarkasti, kun lopetamme. Hänen hyökkäyksensä on mikä? Olla uskomatta Jumalan Sanaa, se on hänen hyökkäyksensä. Voitteko te nähdä siinä tuon suurimman taistelun, mitä koskaan on taisteltu? On vain kaksi voimaa: Saatana ja Jumala. Ja mikä on Saatanan ase teitä vastaan? Se on yrittää Saada teitä epäilemään asettanne. Kuunnelkaamme nyt todella hiljaa, kuunnelkaa. Jos hän voi saada teidät epäilemään sitä, että teidän Aseenne on tasaveroinen, jos hän voi saada teidät uskomaan, että Aseenne ei ole tarpeeksi vahva, on hän riisunut teidät aseista.

⁴⁰¹ Oi, veli Neville, toivon, ettemme koskaan jätä tätä. [Veli Neville sanoo: “Toivon ja rukoilen ettemme.”]

⁴⁰² Katsokaa. Hän on riisunut teidät aseista, kun hän saa teidät epäilemään tuota Asetta. Kun te laskette Aseenne alas, päättää se taistelunne; te olette voitettu. Pitäkää tuo Ase: älkää laskeko sitä alas! Me näemme hänen epäuskonsa.

Vielä yhden asian haluan sanoa nyt hetken kuluttua.

⁴⁰³ Venäjä. Tulen sanomaan tämän veteraanien ja niin edespäin ja teidän Raamatun oppilaiden hyödyksi. Mitä te touhuatte turhia ja huudatte Venäjästä? Te ette kuule minun käskevän teitä rakentamaan pommisuoja, ettehan? Miksi te nostatte hälinää Venäjästä? Venäjä ei ole mitään; se ei tule voittamaan mitään sotia; se ei tule valloittamaan maailmaa. Kommunismi ei tule valloittamaan maailmaa. Mikä on vikana ihmisillä? Voiko Jumalan Sana pettää?

⁴⁰⁴ Kuunnelkaa, se on nyt ääninauhalla. Puhun maailmalle, tai minne tahansa nämä ääninauhat menevätkin. Ja teille ihmisille täällä, ei väliä sillä, mitä minulle tapahtuu, uskokaa tämä.

⁴⁰⁵ Venäjä, kommunismi ei valloita mitään! Jumalan Sana ei voi pettää. Roomalaisuus tulee valloittamaan maailman.

⁴⁰⁶ Ottakaamme Danielin näky; se on Jumalan Sana. “Sinä Daniel...” “Sinä Kuningas Nebukadnessar olet tämä kultainen pää”, Babylon. “Toinen kuningaskunta tulee seuraamaan sinua, joka on hopeaa”, näettekö, joka on Meedo-Persia; Seuraava oli Kreikka, Aleksanteri Suuri; seuraavaksi tuli Rooma, eikä siellä sanottu mitään kommunismista! Rooma valloitti maailman.

⁴⁰⁷ Jeesus Kristus syntyi Rooman valtakunnassa, ja Rooman valtakunta vainosi Häntä tullessaan tänne ensimmäisen kerran. Ja Hänen toinen tulonsa tulee nyt, Hänen Sanomansa on Rooman kirkkokunnan vainoama, joka on niiden kaikkien äiti. Ja kun Hän palaa, tulee Hän takaisin pyyhkäistäkseen pois tuon Rooman valtakunnan, ja juutalaiset ovat aina odottaneet Hänen tulevan ja pyyhkäisevän pois Rooman valtakunnan.

⁴⁰⁸ Katolinen hierarkia kaikkien maailman kirkkokuntien kanssa on juuri nyt tulemassa yhteen organisaationa, kirkot liittoutuvat organisoiden itsensä yhteen. Se ei ole Venäjä, se on Rooma! NÄIN SANOO HERRA. Näyttäkää minulle Kirjoitus, missä kommunismi tai jokin muu kuin Rooma tulisi hallitsemaan.

⁴⁰⁹ Eivätkö meedo-persialaiset seuranneet Nebukadnessaria? Varmasti. Eikö Kreikka seurannut heitä? Kyllä! Ottiko Rooma vallan siitä eteenpäin? Hajosiko se kymmeneksi Ottomaanin vallaksi juuri niin kuin meillä on nyt?

⁴¹⁰ Oliko Eisenhowerilla, joka merkitsee rauta, ja Hrutshévilla, joka merkitsee savea, tapasivatko he toisensa täällä juuri nyt, ja ottiko Hrutshév kenkensä. [Veli Branham koputtaa saarnastuolia.] Tehdäkseen asian selväksi, avaten asian, hän hakkasi sillä pöytään tällä tavalla osoittaakseen sen ihmisille. [Veli Branham koputtaa saarnastuolia.]

⁴¹¹ No niin, mikä on vikana ihmisillä tänään? Minne on usko mennyt? Miksi, ettekö te usko, että Jumalan Sana on Totuus? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Ja tuo asia ei ole Tässä. Mikä on vikana saarnaajilla tänään? Kommunismi, jokainen saarnaaja täällä yrittää taistella kommunismia vastaan. Kommunismi ei ole mitään!

⁴¹² Tuo asia, perkele on kutomassa sitä aivan nenänne alla, ettekä te tiedä sitä. Se on roomalaisuus, kirkkokunnallisuus, ja Rooma on kirkkokuntien äiti. Raamattu sanoi, että hän oli huora, ja että hänen tyttärensä olivat porttoja Jumalaa vastaan, Hänen Sanaansa vastaan.

⁴¹³ Sotilaat, ottakaa Miekka; pysykää tämän Sanan kanssa! Minä tulen kuolemaan eräänä päivänä, mutta tämä Sana ei voi kuolla. Ja te nuoremmat ihmiset, jos se ei tapahdu minun sukupolvessani, te olette näkevä sen. Siinä on tuo asia.

⁴¹⁴ Kuulitteko uutisia tänä aamuna, siitä kuinka rouva Kennedy menee tapaamaan paavia, ja mitä paavi sanoi? Näettekö? Kaikki maailman uskonnotko? Oi. Ehkä me otamme vähän enemmän siitä ensi sunnuntaina. Näettekö?

⁴¹⁵ Älkää olko huolissanne Venäjästä. Venäjä on pieni kivi rannalla. Älkää olko huolissanne kommunismista; tarkatkaa roomalaisuutta, kun se yhdistyy kirkkojen kansaa. Kirjoituksissa ei ole kirjoitettu mitään siitä, että kommunismi hallitsisi maailmaa.

⁴¹⁶ Ja minä seuraan Sanaa huolimatta siitä, mitä muuta tapahtuu, se on Sana, jonka minä uskon. Se on roomalaisuus, joka valloittaa maailman. Roomalaisuus on organisaation äiti. Koskaan ei ollut mitään organisaatiota ennen Roomaa, ja jokainen niistä tulee ulos hänestä, ja Raamattu sanoo niin. Hän oli porttojen äiti! Voisin viipyä siinä vielä puoli päivää, mutta luulen, että voin aivan yhtä hyvin mennä eteenpäin.

⁴¹⁷ Kun vihollinen käy kimppuumme, silloin... "Oi, sanon sinulle, sinun tulisi tulla ja liittyä meidän..." Mitä te tulette tekemään? Perädyttekö? Teettekö kompromissin? Sitä ei todellinen sotilas tee. Ei koskaan!

⁴¹⁸ Mitä me sitten teemme? Se mieli, olkoon se mieli, joka oli Kristuksessa... Senkö Raamattu on sanonut? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Minkä kaltainen mieli Hänellä oli? Pysyä Sanan kanssa. Oikein! Hän pysyi Sanan kansaa, Isän Sanan, kanssa, ja voitti vihollisen joka kerta. No niin, kun vihollinen käy kimppuun ja yrittää sanoa teille, että teidän täytyy tehdä sitä, ja tehdä tätä, mitä te tulette tekemään? Pysykää Sanan kanssa. Oikein!

⁴¹⁹ Mitä te sitten tulette tekemään? Otatte Sanan! Mikä on Sana? Raamattu sanoi sen täällä, me juuri luimme sen. Jumalan Henki on Sana. Näettekö? Kuulkaahan. "Ja ottakaa pelastuksen kypärä ja Miekka, Hengen Miekka", Hengen Miekka. Mikä on Henki, joka tulee mielenne kautta sisälle teihin; ja Hengen Miekka on Jumalan Sana! Minkä kanssa tuo Henki taistelee?

⁴²⁰ Millä Pyhä Henki taistelee, aistimuksillako, tunteellako? [Seurakunta sanoo: "Sanalla."] Sanalla; sydän! Whew. Kunnia! Millä se taistelee, tunteilla? Sanalla! Sanalla! Sanokaamme se: "Sanalla." ["Sanalla."] "Sanalla." ["Sanalla."] Jumalan Henki taistelee Sanalla.

⁴²¹ Jumalan Henki astuu suoraan perkelettä vastaan ja sanoo: "On kirjoitettu!" Aamen! "On kirjoitettu!" Ja perkele väistyy tieltä.

⁴²² Mitä me teemme? Otamme Sanan, joka on Jumalan Sana, ja vedämme sen esiin, millä? Uskon kädellä, vahvalla uskon kädellä, tämän kaksiteräisen Miekan. Raamattu sanoo Hebrealaiskirjeen 4. luvussa, että Se on kaksiteräinen Miekka, joka leikkaa menen ja tullen.

⁴²³ Veli, mitä hän tekee? Ottaa Sanan... Ottaa Henki, antakaa Hengen tulla sydämeenne. avatkaa mielenne, sanokaa: "Sinun Sanasi on Totuus." Ja tee sinä tämä, sisar. [Veli Branham puhuu jälleen sairaalle sisarelle.] "Sinun Sanasi on Totuus."

⁴²⁴ "Herra, minä en tule kiinnittämään huomiota siihen, miltä minusta tuntuu, mitä kuka tahansa muu sanoo. Minä puhdistan kaikki kanavani. Kaikki hämmennykseni, kaikki epäilykseni, kaikki epäuskoni, mitä minulla koskaan on ollut; kaikki sairauteni, mitä minulla koskaan on ollut; kaiken muun, mitä minulla koskaan on ollut; minä puhallan ne kaikki ulos; minä ohitan ne kaikki ja tulen suoraan Henkeeni. Oi, Herra, tule alas. Sinä sanoit antaneesi minulle vapaan valinnan."

"Sinä olet, poikani."

⁴²⁵ "Hyvä on. Minä avaan sydämeni ja mieleni. Tule sisälle. Herra Jeesus."

⁴²⁶ Ja tarttukaa uskoon, tuohon Hengen Miekkaan. NÄIN SANOO HERRA! Huutakaa. Halleluja! Aamen! Sitten hakatkaa maahan jokainen edessänne oleva vihollinen. Siinä se on. Lyökää jokainen vihollinen. Jos joku vanha kummitteleva henki saa teistä tuntumaan... Leikatkaa tuo asia pois herran Sanalla.

Meidän voimamme on: "Ilo Herrassa on minun voimani."

⁴²⁷ Painu pois luotani: Lyökää ja pistäkää häntä Sanalla. Jos se on demooni, jos se on vihollinen, jos se on sairaus, jos se on tauti, mitä tahansa se onkin, ottakaa tuo Sana, vetäkää esiin tämä Mekka, lyökää sitä ensimmäisen kerran, ja jos se ei näytä lähtevän, lyökää sitä uudestaan ja uudestaan ja uudestaan! Lyökää sitä, kunnes olette hakanneet reiän lävitse, aivan niin kuin pieni kananpoika, joka piipittää itsensä ulos, tai kotka, mikä te olette. Piipittäkää itsenne suoraan tuon vanhan sairauden kuoren lävitse, leikatkaa tienne ulos ja sanokaa: "Halleluja, missä on seuraava?" Aamen! Se on tuo taistelu. Se on tuo sotilas. Se on tuo ristin sotilas. Kyllä vaan. Lyökää jokainen vihollinen ulos.

⁴²⁸ Miksi? Miksi? Me olemme ennalta määrätty Abrahamin Kuninkaallinen Siemen. Ja Abraham kielsi kaiken, mikä oli vastoin Jumalan Sanaa, hän hakkasi tiensä suoraan jokaisen esteen lävitse, mitä hänen eteensä tuli. He sanoivat: "Sinun vaimosi on liian vanha." Hän hakkasi tuon asian pois tieltä. Perkele sanoi. "Sinä et voi tehdä tätä, sinä et voi tehdä tuota." Abraham hakkasi sen pois tieltä. Hän löi sitä ja löi sitä, kunnes oli leikannut itsensä lävitse.

"Minne seuraavaksi, Herra?"

⁴²⁹ "Muuta telttasi tänne ylemmäksi." Hän meni ja rakensi itselleen alttarin sinne ylös.

⁴³⁰ Tultuaan sinne, tuli Saatana sanoen: "Kuulehan nyt, tämä ei ole oikea paikka."

"Minä pysyn juuri tässä; painu pois minun maaperältäni!" Hän sanoi: "Halleluja!"

⁴³¹ Loot sanoi: "Sinun on parasta tulla tänne alas, meillä on täällä hienoa aikaa. Meillä on kaikilla täällä organisaatio. Ja minun vaimoni on kirjallisuusseuran johtaja ja kaikkea muuta tässä kaupungissa. Sanon sinulle, että sinun tulisi tulla tänne alas."

Saara sanoi: "Abraham..."

⁴³² "Suu kiinni, Saara! Halleluja! Me pysymme juuri täällä! Tämä on se paikka mihin Jumala on asettanut minut; juuri tässä minä pysyn.

⁴³³ "Tässä on se, minne Jumala asetti minut."

Kaikki tervehtikööt Jeesuksen Nimen voimaa:

Enkelit kasvoilleen langetkoon;

Tuokaa esiin kuninkaallinen otsaripa,

Kristuksella, lujalla Kalliolla, minä seison;

Kaikki muu maa on upottavaa hiekkaa,

Kaikki muu maa on upottavaa hiekkaa.

⁴³⁴ Jopa itse kuolema, kaikki muu on upottavaa hiekkaa. "Kristuksella, lujalla Kalliolla, minä seisoin..."

⁴³⁵ "Abrahamin Kuninkaallinen Siemen." Kuninkaallinen Siemen. Eikö Englannin kaikkein valituin armeija koostu Englannin kuninkaallisista, kuninkaallisesta verestä. Ja Kristuksen Kuninkaallinen Siemen on Pyhällä Hengellä täytetty Seurakunta. Pyhällä Hengellä täytetty. Mikä se on? Kuninkaallinen Siemen lupauksen mukaan, ei tunteiden mukaan, vaan Jumalan lupauksen mukaan. He seisovat Jumalan Sanan rinnalla ja hakkaavat tiensä lävitse huutaen: "Halleluja!"

Jopa kun kuolema tulee ja sanoo: "On tullut sinun vuorosi."

⁴³⁶ Te sanotte: “Väisty, Jordan, minä menen ylitse.” Te leikkaatte tienne suoraan lävitse Luvattuun Maahan. Aamen!

⁴³⁷ Mitä tapahtuu, kun taistelu on kaikki ohitse. Nyt minä varmasti lopetan, kun taistelu on kaikki ohitse, ja pyhät tulevat marssien kotiin. Haluan kysyä teiltä jotakin.

⁴³⁸ Mitä tapahtui, kun Hitler meni Ranskaan? Ei edes taivasta voitu nähdä lentokoneilta. Nuo saksalaiset marssivat hanhenmarssia katselmuksessa hänen ohitseen, juhlien voittoa. [Veli Branham ottaa pari hanhenmarssiaskelta puhujanlavalla.]

⁴³⁹ Kun Stalin tuli Venäjälle, maileja jäljessä, jokainen tankki vain vähän toisensa takana, ne olivat juuri pommittaneet Berliiniä, kunnes siitä ei ollut jäljellä mitään. Siinä kaikki. Ja kun he menivät ja nämä saksalaiset, nämä venäläiset sotilaat juhlivat, he liittyivät siihen, tiedättehän, tuohon vähän omituiseen asiaan, jota he tekevät. Näin siitä kerran kuvan Lontoossa, kuinka he tulivat sisälle kaupunkiin juhlien. Oi!

⁴⁴⁰ Kun me kuulimme, että sota oli ohitse, me huusimme ja puhalsimme pilleihin. Kun sankarit tulivat takaisin, me menimme heitä vastaan; he kirkuivat ja huusivat. Minulla oli siellä serkku, ja hän sanoi, että kun he tulivat takaisin, he toivat kaikki nuo vanhat veteraanit, jotka olivat niin pahasti haavoittuneet, etteivät päässeet ylös vuoteesta, ylös laivan kannelle, tullessaan satamaan, jotta he näkisivät Vapauden Patsaan seisomassa siellä. Hän sanoi: “Nuo suuret miehet, jotka seisovivat siellä, he vain itkivät ja kaatuivat maahan, kun he näkivät tuon Vapauden Patsaan.” He olivat olleet poissa kotoaan neljä vuotta taistelemassa, oli sotashokin saaneita ja kaikkea muuta, mutta he tiesivät, että vaimo, ja kihlattu, ja äiti, ja isä, ja lapset ja kaikki, joita he rakastivat, olivat aivan tuon Vapauden Patsaan takana; se edusti sitä, minkä puolesta he olivat taistelleet. Oi, pillit soivat, ja New York alkoi kirkua, siinä kaikki, kun heidän sankarinsa tulivat marssien sisälle. Se tulee olemaan vain vähäinen asia!

⁴⁴¹ Erään kerran suuren taistelun jälkeen eräs keisari sanoi: “Haluan kaikkien maineikkaimpien sotilaiden ajavan rinnallani tässä suuressa riemuvoiton juhlinnassa vihollisestamme.” Ja kaikki upseerit siistivät asunsa kuntoon ja kiillottivat kilpensä ja marssivat ohitse, tiedättehän, sillä tavalla, todellisten sotilaiden tavalla. Jonkun ajan kuluttua ohitse tuli eräs pieni vanha mies, hän oli arpinen? Hän vain katsoi vähän ylös ja jatkoi eteenpäin sillä tavalla. Keisari sanoi: “Hetkinen, hetkinen, sinä”, hän ei ollut edes puettu niin kuin upseeri, hän sanoi, “tule tänne.” Hän kysyi: “Missä sinä olet saanut nuo arvet?”

Hän sanoi: “Ulkona taistelukentällä.”

⁴⁴² Hän sanoi: “Kiipeä tänne ylös; sinä olet se kaveri, jonka haluan istuvan vieressäni.” Miksi? Hän näytti siltä, että hän oli ollut taistelussa.

⁴⁴³ Oi, Jumala olkoon armias miehelle, joka sardiinipurkkia avatessaan saa haavan käteensä ja saa kunniamaininnan. Minä haluan olla taistelun arpeuttama! Paavali sanoi: “Minä kannan ruumiissani Jeesuksen Kristuksen merkkejä.” Siksi haluan taistella kentällä.

⁴⁴⁴ Jonakin päivänä, kun meidän suuri Ylipäällikkömme on tuleva, joka varusti meidät. joka antoi meille Jumalan sota-asun. Pyhän Hengen, joka antoi meille Sanansa, jonka kansaa taistella ja seistä siellä ulkona kentällä; kun meidän suuri Ylipäällikkömme tulee ratsastaen sisälle, haluan astua vaunuihin ja ajaa kotiin Hänen kanssaan; ettekö tekin? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Silloin otan pientä vaimoani käsivarresta, katson ympärilleni ja näen veljeni, ja heidän vaimonsa, ja heidän lapsensa; kun me alamme kävellä noiden Jumalan paratiisien halki. Enkelten yläpuolella täydyessä ilman lauluillaan sillä tavalla; puhukaapa juhlinnasta!

⁴⁴⁵ Ja kun taistelu on ohitse, me olemme kantava kruunua. Oi! Oi ristin sotilaat. Ojentakaa tuo uskon käsivartenne ja ottakaa ote tästä Aseesta.

⁴⁴⁶ Miten on, sisar, oletko valmis? [Veli Branham jälleen puhuu sairaalle sisarelle.] Vedä tuo Ase esiin ja sano: “Jumala, minä en välitä siitä, mitä perkele on sanonut minulle, tai mitä kukaan muu on sanonut, tänä aamuna. [Sisar sanoo: “Minä uskon myös.]. “Minä uskon.”

⁴⁴⁷ Kuten sanoin eräänä päivänä, uskon, että se oli muutama sunnuntai sitten, kuinka eräällä miehellä oli uni. Hän näki unta, kuinka perkele oli hyvin pieni ja se juoksi hänen tykönsä ja sanoi: “Buu!” Ja hän hypähti taaksepäin, ja perkele tuli suuremmaksi. “Buu!” Ja hän hypähti taaksepäin, ja perkele tuli yhä suuremmaksi. Lopulta perkele tuli niin suureksi kuin hänkin oli ja oli voittamassa hänet. Hän tiesi, että hänen täytyisi taistella häntä vastaan jollakin, joten hän katsoi ympärilleen; hän ei voinut löytää mitään, minkä kanssa taistella; hän vain nosti ylös Raamatun, ja perkele sanoi: “Buu!” Hän sanoi: “Buu!”, suoraan takaisin hänelle, ja tuo perkele tuli pienemmiksi ja pienemmäksi ja pienemmäksi, kunnes hän lopulta oli lyönyt hänet kuoliaaksi Sanalla.

⁴⁴⁸ Sinä olet sotilas, etkö olekin, sisar? [Veli Branham jälleen puhuu sairaalle sisarelle.] Ota Sana ja sano: “On kirjoitettu. Aamen! Minä en tule kuolemaan. Minä tulen elämään. Minä olen tuleva tähän tabernaakkeliin ja tulen ylistämään Jumalaa Hänen hyvydestään muiden kanssa.”

⁴⁴⁹ Uskotteko te sen, pyhät? [Seurakunta vastaa: “Aamen.”] Aamen! Kumartakaamme päämme.

⁴⁵⁰ Oi Herra Jumala, taivaiden ja maan Luoja, olkoon se tiettäväksi tänään, että Sinä olet yhä Jumala. Ei ole väliä sillä, kuinka paljon saarnaisin, kuinka monia asioita sanoisin. Herra, vain Sana Sinulta selvittää sen.

⁴⁵¹ Nämä nenäliinat täällä, ne edustavat sairaita ihmisiä. Minä rukoilen, taivaallinen Isä, että Sinun siunauksesi ja voimasi lepäisi kunkin niiden yllä, kun lasken käteni niiden päälle. Jumala, Jeesuksen Kristuksen Nimessä, minä rukoilen, että Sinä voitelisit nämä nenäliinat pyhällä Läsnaolollasi; sillä se on kirjoitettuna Sanassa, eikä siinä ole mitään Sanan vastaista, vaan Sanassa sanotaan, että he veivät Paavalin ruumiilta nenäliinoja ja esiliinoja, ja saastaiset henget lähtivät ulos ihmisistä, ja he parantuivat erilaisista taudeista.

⁴⁵² Nyt, me emme ole Pyhä Paavali, mutta Sinä olet yhä Jumala, ja Sinä olet yhä sama Pyhä Henki. Minä lasken käteni näiden nenäliinojen päälle Herran Jeesuksen Nimessä ja pyydän, että Sinä siunaat ja parannat jokaisen heistä.

⁴⁵³ Oi, Jumala, maaten täällä vuoteessa, hän on maannut täällä, hän ei ole kuin vasta lapsi, kaunis pieni tyttö. Hän ei voi elää, Herra. Saatana on tehnyt pahaa hänelle, ja tämän maan rakkaat lääkärit ovat epäilemättä yrittäneet kovasti pelastaa tätä lasta; he yksinkertaisesti eivät voi tehdä sitä. Heidän neuvonsa ovat lopussa; he eivät tiedä mitä muuta tehdä. Mutta Herra, olen niin iloinen, että siellä on kirjoitettuna toinenkin luku. Me voimme kääntää toisen lehden, ja tällä sivulla me näemme Suuren Lääkäriin tulevan sisälle. Me kutsumme Häntä antamaan neuvoa tänä aamuna.

⁴⁵⁴ Nyt Herra, täällä Sinun Sanassasi on kirjoitettuna, että “nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat”, eikö niin? Herra, jos minä en ole uskovainen, tee minusta sellainen nyt. Jos tämä pieni tyttö ei ole uskovainen, tee hänestä sellainen nyt. “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: jos he laskevat kätensä sairasten päälle, he tulevat terveiksi.” On myös kirjoitettu: “Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet.” Herra, ne ovat Sinun Sanojasi; Se on Sinun, Sinun Sanasi.

⁴⁵⁵ Ja nyt, Sinun palvelijanasasi, niin kuin Sinä sanoit: “Jos kaksi tai kolme teistä kokoontuu yhteen, Minä tulen olemaan teidän keskellänne; ja jos te sovitte, koskien jotakin asiaa, ja pyydätte, te olette saava sen.”

⁴⁵⁶ Jumala, tämä lapsi on mahdollisesti sairain henkilö rakennuksessa tänä aamuna, koska ilman Sinua hän ei voi elää kovin paljon pidempään ja hän on kaikkein sairain. Niinpä me

olemme kaikki sopineet, niin kuin jokainen sotilas seisoo täällä, ja tässä ryhmässä seisoo Abrahamin Kuninkaallinen Siemen. Me marssimme nyt Saatanaa vastaan. Voit aivan yhtä hyvin valmistautua lähtemään. Saatana, koska meidän sota-asumme hohtavat, viirit liehuvat, miesten ja naisten pitäessä miekkoja, marssien nyt kimppuusi tämän pienen tytön puolesta. Tule ulos hänestä, Saatana? Jätä tämä lapsi! Elävän Jumalan armeijana me uhmaamme sinua! Jätä hänet Jeesuksen Kristuksen Nimessä! Minä menen laskemaan käteni hänen päälleen.

⁴⁵⁷ Nyt Saatana, sinä olet sitonut tämän lapsen; sinä olet tehnyt tämän pahan. Minä tiedän, että sinä olet enemmänkin kuin inhimillisen olennon veroinen, mutta sinä et ole minun Herrani vertainen, joten minä tulen Hänen Nimessänsä. Jätä hänet, sinä perkeleen henki. aina sairauden demooni, tule ulos tästä lapsesta ja voikoon hän olla vapaa tästä päivästä eteenpäin. Minä lausun tämän Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

⁴⁵⁸ Nyt Herra Jumala, Sinä joka nostit ylös kuolleen ja todistit olevasi Jumala, nosta tämä nuori nainen jälleen terveyteensä ja voimaansa, niin että hän tulee seisomaan tässä rakennuksessa täällä, kun perkele on mennyt pois hänestä. Sinä olet Se, joka voi tehdä hänet terveeksi. Voikoon hän elää Jumalan kirkkaudeksi ja kunniaksi. Se on puhuttu, tapahtukoon se nyt!

⁴⁵⁹ Onko täällä toisia, jotka haluaisivat kohottaa kätensä ja sanoa: "Minä haluan puolestani rukoiltavan. Olen sairas, tarvitsen Jumalaa." En tiedä, kuinka paljon meillä on aikaa. Meillä on tarpeeksi aikaa antaaksemme heidän kulkea tästä ohitse. Minusta tuntuu todella varmalta tänä aamuna. Haluan että tulet tänne, Billy, ja otat ehkä tämän yhden osaston tässä, Tulokoon tämä osasto ensin, sitten otamme takaosaston sen jälkeen, tätä käytävää pitkin tässä. Sitten kun otamme heidät sillä tavalla, heidän ei tarvitse...

⁴⁶⁰ Ja nyt haluan veli Nevillen ja joidenkin saarnaajaveljieni tulevan tänne ja seisovan vierelläni, juuri tässä, niin että voitte ohjata heidät suoraan alas tätä käytävää jälleen. Hyvä on.

⁴⁶¹ Hyvä on. Nyt minä... Kuinka monella teistä on sota-asu yllänne?

⁴⁶² Tämä tyttö on erilainen nyt; mene kotiin ja ole kunnossa. Aamen! Oi!

⁴⁶³ Oi, te sotilaat, vetäkää esiin Miekka. Vetäkää esiin Miekka, ristin sotilaat. Marssikaa eteenpäin, marssikaa eteenpäin:

*Kristuksella, lujalla Kalliolla, minä seison.
kaikki muu maa on upottavaa hiekkaa.*

⁴⁶⁴ Hyvä on! Tulkaa suoraan alas tästä korokkeen sivusta. Olkoon jokainen nyt rukouksessa sillä aikaa, kun he kulkevat ohitse. Vetäkää Miekkanne esiin nyt ja painukaa suoraan lävitse, huutaen. [Ihmiset kulkevat rukousjonon lävitse.]

...marssien kuin sotaan; Jeesuksen ristin kulkiessa edellä!

⁴⁶⁵ Anna tietä. Saatan! Mikä on vikana sotilaat? Ettekö te usko meidän voivan voittaa? Me olemme jo voittaneet. Me olemme enemmän kuin voittajia Kristuksessa Jeesuksessa. Jokainen perkele on ajettu ulos ja kaikki muu. [Veli Branham jatkaa sairaiden puolesta rukoilemista.]

⁴⁶⁶ Haluan tämän pikkurouvan... Jotakin on vialla tämän saarnaajan kanssa täällä. Tulehan tänne, veli Kidd. Tämä mies oli lähetetty sairaalasta kotiin juuri äskettäin, kuolevana, syövän syömänä, vuosi sitten, kaksi vuotta sitten. Lääkärit olivat antaneet hänelle vain muutaman päivän elinaikaa. Ja eräänä aamuna me menimme sinne, todella varhain; rukoilin hänen puolestaan tuona aamuna, aivan niin kuin teidänkin puolestanne, eivätkä he voi löytää edes jälkeä siitä. Hän tekee enemmän työtä nyt kuin koskaan. Hän ja hänen pikku vaimonsa ovat olleet Evankeliumin kentällä, ehkä jo ennen kuin minä synnyin. [Veli Kidd sanoo: "Viisikymmentäviisi vuotta."] Kuulitteko sitä? Viisikymmentäviisi vuotta. Ennen kuin minä

edes tulin maan päälle, olivat he saarnaamassa Evankeliumia. Ja täällä hän on, parannuttuaan noin seitsemänkymmentäviisivuotiaana, tai kahdeksankymmentäyksivuotiaana. [Veli Kidd puhuu uudestaan veli Branhamille.] Hänellä oli juuri kahden viikon herätyskokoukset ja hän saarnasi joka ilta. Kahdeksankymmentäyksi vuotta vanha, parantuneena syövästä.

⁴⁶⁷ Hyvä on, sisar, nyt on sinun vuorosi. Uskotteko te? Eespäin kristityt sotilaat. Hyvä on, sisar, sinä... Jokaiselle teistä, mitä me tulemme tekemään? NÄIN SANOO HERRA.

⁴⁶⁸ Miksi sinä vielä roikut täällä ympärillä? Saatana, sinä olet hävinnyt.

⁴⁶⁹ Me tulemme ylitse nyt. Me marssimme ylitse Luvattuun Maahan. Mikä se on? Mikä on tämä vuori edessämme, jota he rakentavat? Kuka on tämä, joka seisoo siellä edessä, sinä olet tuleva tasangoksi. Miksi? Kaksiteräisellä Miekalla me tulemme hakkaamaan sen maahan. Oikein. Hyvä on.

*Eespäin. Kristityt sotilaat.
Marssien kuin sotaan,
Jeesuksen ristin
Kulkiessa edellä!
Kristus, kuninkaallinen Mestari.
Johtaa vihollista vastaan: (Sanansa kanssa)
Eespäin taisteluun.
Katsokaa. Hänen lippunsa liehuu!
Eespäin, kristityt sotilaat,
Marsien kuin sotaan,
Jeesuksen ristin
Kulkiessa edellä!*

⁴⁷⁰ Halleluja! Mitä he tekivät? Mikä oli ensimmäinen, joka lähti liikkeelle taistelussa Israelin puolesta? Laulajat lähtivät liikkeelle ensin. Mikä seurasi? Arkki, sitten taistelu. Hyvä on! Uskotteko sen nyt? Me laulamme: "Eespäin, kristityt sotilaat!" Me vetäydymme pois jokaisesta epäilyksestä. Kohoamme nyt jaloillemme ja marssimme taisteluun.

Nouskaamme nyt seisomaan, jokainen.

*Eespäin. Kristityt sotilaat.
Marssien kuin sotaan,
Jeesuksen ristin
Kulkiessa edellä!
Kristus, kuninkaallinen Mestari.
Johtaa vihollista vastaan: (Sanansa kanssa)
Eespäin taisteluun.
Katsokaa. Hänen lippunsa liehuu!
Eespäin, kristityt sotilaat,
Marsien kuin sotaan,
Jeesuksen ristin
Kulkiessa edellä!*

Me emme ole jakautuneet, me olemme yksi ruumis. yksi toivossa ja opissa, yksi rakkaudessa...

⁴⁷¹ Kaikki, jotka uskovat Jumalaa, sanokaa: "Aamen!" [Seurakunta vastaa: "Aamen!"] Halleluja! Uskotteko te sen? Me olemme voittajia. Missä ovat kaikki viholliset? Jalkojemme alla. Oletteko valmiit? Ylös nousset Kristuksessa!

⁴⁷² No niin, se on ohitse, sisar. Uskotko sen? Sinä voit mennä kotiin nyt. Tunnetko olevasi kunnossa? Hän sanoo, että hän tuntee olevansa kunnossa nyt, hän tulee olemaan kunnossa.

⁴⁷³ Kuinka monet siellä yleisössä tuntevat olevansa kunnossa? Kun he huusivat, sortuivat muurit maahan, ja he valtasivat sen. Aamen! He valloittivat tuon kaupungin. Aamen! Aamen! Uskotteko te Häntä?

⁴⁷⁴ Älkää unohtako tämäniltaista kokousta. Veli Neville tulee olemaan täällä tänä iltana ja tuo sanomansa, ja tulemme ensi sunnuntaina, jos Herra suo, olemaan täällä.

⁴⁷⁵ Lähtekäämme nyt ulos rakennuksesta laulaen: "Eespäin kristityt sotilaat." Ja tästä päivästä eteenpäin, älkää koskaan enää panko tuota Miekkää tuppeen. Vetäkäämme se esiin: lähtekää voittamaan. He lähtivät voittaen ja voittamaan. Hyvä on. Uudestaan tuo ensimmäinen säkeistö.

*Eespäin, kristityt sotilaat,
Marssien kuin sotaan,
Jeesuksen ristin
Kulkiessa edellä!
Kristus, kuninkaallinen Mestari,
Johtaa vihollista vastaan;
Eespäin taisteluun,
Katsokaa, Hänen lippunsa liehuu!
Eespäin, kristityt sotilaat.
Marssien kuin sotaan,
Jeesuksen ristin
Kulkiessa edellä!*